

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Yıl 7 / Sayı 79 / 31 Mayıs 1989 / 2.50 DM

Türk egemenliği Botan'da can çekişiyor

ERUH VE ŞIRNAK'TA SAVAŞ ŞİDDETLENDİ

● Cudi, Gabar, Herkol ve Çirav'da muharebeler devam ediyor.

● İlk 5 günlük muharebelerde 250'nin üzerinde sömürgeci ordu mensubu subay, özel tim ve asker cezalandırıldı. Yüzlerce yaralının olduğu muharebelerde, sayısız asker firar ederken birçoğu da savaşamaz duruma geldi. 3 helikopterin düşürüldüğü muharebelerde, ARGK gerillaları 4 şehit verdi 5 sömürgeci subayın esir alındığı muharebeler bütün şiddetiyle devam ediyor.

Kürdistan'daki gelişmelerle ilgili olarak PKK-Avrupa Temsilciliği bir bildiri yayınladı. Bildiri metnini yayınlıyoruz.

**BOTAN'DA
SAVAŞ
ŞİDDETLENDİ**
5. sayfada

Hakkari'de "İntifada"

Mayıs ayı ortalarında Hakkari'de halk ayaklandı. Sömürgeci işgal güçlerinin alçakça baskı ve zulümlerini had safhaya vardırıarak buna bir de halkın namus değerlerine dil uzatmayarak üzerine sabır taşı çatladı ve halkımız yıllardır yüreğinde biriktirdiği sömürgeci lige kin ve nefreti eyleme döktü. Gazetemize ulaşan haberlere göre olayların gelişimi şöyledir: Toplu halde piknikten dönen lise 1. sınıf öğrencilerinden bir grup, sarhoş TC subaylarının önce sözlü, daha sonra da fiili saldırısına uğrar. Öğrencileri arabayla takip eden üç sömürgeci subay kız öğrencilerine sözlü sarkıntılıkta bulunurlar. Kız ve erkek öğrencilerin karşı koyması üzerine, arabadan inen

personel Astsubay Üst Çavuş Mustafa Selçuk, Komando Destek Kıta Astsubay Üst Çavuş Reşat Görgün ve Havan Bölüğü Astsubay Yusuf Toksöz öğrencilere saldırarak kıyasıya döver, kafalarında bira şişeleri kırarlar. Tedavi için hastaneye giden öğrenciler çıkışta yine subayların yumruklu, silahlı saldırısına uğrarlar. Olay yerine gelen sömürgeci polisler Songül Karadiz, Nilüfer Ümit, Ali Korkmaz, Halit Karadiz, Mehmet Kılıç, Mustafa Taş ve M. Salih Elmas isimli öğrencileri gözaltına alırlar, sabaha kadar karakolda bekletirler.

Öğrencilere yönelik saldırıyı ve gözaltına alındıklarını duyan halk kitleleri, ilkokuldan liseye

Devamı 5. sayfada

YURTSEVER BİRLİKLER KONGRELERİNİ YAPTIKLAR

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesine paralel olarak cephe örgütlerinin kuruluşuna da gidilerek, Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği —YKWK—, Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği —YJWK—, Kürdistan Devrimci-Yurtsever Gençlik Birliği —YXK— adlarıyla yurtsever birlikler kuruldu. 1987 yılında kuruluş kongrelerini toplayan birlikler, Kürdistanlı işçi, kadın ve gençleri örgütlemeye önemli mesafeler aldılar.

ERNK'nin örgütlenmesinin daha ivedi olarak kendisini dayattığı günümüzde, yurtsever birliklere düşen görevler de ö-

nemlidir. Yurtdışındaki emekçi kitlemizin mücadeleye daha aktif olarak katılma talebine karşılık vermek, bunun için örgütlenme düzeyini yetkinleştirmek, bu birliklerimizin yerine getirmesi gereken en önemli görevler arasındadır. Bugün gerek ülke içerisinde ve gerekse de ülke dışında cephe saflarına halkımızın çeşitli kesimlerinden büyük bir akın vardır. Kitleler bugün daha fazla cephe saflarında savaşmak ve örgütlenmek istiyorlar. Kitlelerin bu yoğun ihtiyacına cevap verecek olan da özörgütleri olan yurtsever birliklerdir.

Devamı 9. sayfada

Yargılayanlar, yargılanıyor

PKK DAVASI BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK DAVASIDIR

● Alman hükümetinin anti-demokratik ve insanlık dışı uygulamalarına karşı PKK davası tutuklularının giriştikleri açlık grevi ve ölüm orucu eylemleri sürüyor. 40 günü aşkın süredir devam eden açlık grevi ve ölüm orucu eylemlerinde birçok tutuklu yurtsever politikacının durumu ağırlaştı.

Alman hükümeti çoğu 1 yılı aşkın bir süredir tutuklu bulundurduğu Kürt politikacılarına karşı anti-demokratik ve insanlık dışı uygulamalarını sürdürüyor. Bu uygulamalara karşı PKK davası tutuklularının başlattığı açlık grevi ve ölüm orucu eylemleri devam ediyor. 40. gününü dolduran eylemlerde birçok Kürt politikacının durumu ağırlaştırarak hayatları tehlikeye girdi.

Selahattin Erdem, Meral Kır-

dır, Ali Haydar Kaytan, İbrahim Kadah ve Hasan Hayri Güler'in ölüm orucu şeklinde devam ettirdikleri eylem karşısında, Alman Federal Savcılığı'nın anti-demokratik tutumu bir kez daha açığa çıktı. Daha önce söz vermelerine rağmen, yerine getirmedikleri istekleri kabul etmemekte ısrarlı davranan Federal Savcılık, tutukluları psikolojik işkence altına alarak bazı- larını akıl hastanelerine sevk

Devamı 6. sayfada

Faşist rejimin saldırıları artıyor Cezaevlerinde durum gergin

● Bayrampaşa, Nazilli ve Erzincan cezaevlerinde yeniden gündeme konulan hak gasplarıyla, 1 Ağustos Genelgesi yeniden dayatılmak ve insanlık dışı uygulamalar egemen kılınmak isteniyor. Devrimci tutsakların bu uygulamalara karşı direnişleri yükseliyor. Bayrampaşa, Erzincan ve Nazilli'de açlık grevleri sürüyor.

Bir yıl aradan sonra faşist Türk rejimi, cezaevlerinde baskı ve işkence uygulamalarını resmileştiren 1 Ağustos Genelgesi'ni yeniden cezaevlerine dayatmaya başladı. Bu kez 1 Ağustos Genelgesi adı kullanılmadan, genelgede yer alan yaptırımlar çeşitli gerekçeler ileri sürülerek uygulamaya konulmak isteniyor.

İnsanlık dışı uygulamaların aralıksız sürdüğü cezaevleri devrimci tutsakların direnişleri

Devamı 12. sayfada

Düsseldorf'da 10.000 yurtsever yürüdü

13 Mayıs 1989 tarihinde F. Alman devletinin Kürdistanlı tutuklu politikacılara ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı uygulamalarını protesto amacıyla Almanya'nın Düsseldorf şehrinde onbine yakın Kürdistanlı yurtseverin katıldığı bir yürüyüş ve miting düzenlendi. Yürüyüş ve mitinge büyük bir katılımın gerçekleşmesi, Kürdistanlı yurtsever emekçilerin Alman Hükümetinin anti-demokratik ve hukuk dışı uygulamalarına karşı Kürt politikacılarının yanında olduğunu bir kez daha netçe gözler önüne serdi.

Almanya'nın çeşitli şehirlerinde bulunan Kürdistanlı emekçiler yürüyüşünü sabah saat 8'den itibaren alanda toplanmaya başladılar. Yürüyüşün başlama saati olan 11.30'a kadar sloganlar atan, türküler söyleyip halaylar çeken yurtseverler, Alman kamuoyuna yönelik olarak bildiri ve yayın dağıtımını da yürüttüler. Daha ilk saatlerinden itibaren miting Alman kamuoyu tarafından oldukça ilgi gördü.

Devamı 6. sayfada

Kürdistan'ın üç parçasını birleştiren ve Kürdistan'ın kalbi özelliğini taşıyan Hakkari bölümünün bir parçası olan Şemdinli, gerçekten şirin bir alandır. Dağıyla, suyuyla, yurtsever halkıyla, tarihten beri düşmana karşı boyun eğmeyen ve sürekli Kürtlüğü koruyan bir özelliğe sahiptir. Sömürgecilik her ne kadar Kürdistan'ın diğer alanlarında olduğu gibi burada da asimilasyon vb. sömürgeci politikalarını geliştirmiş ise de, Şemdinli'de düşmanın bu politikası fazla tutmamıştır. Diğer yandan Güney Kürdistan'da Kürtlük adına yola çıkan ilkel milliyetçilik, Şemdinli üzerinde de çok oyunlar oynamış ve büyük tahribatlar yaratmış olmasına rağmen, bu alandaki halkımız Kürtlük onurunu koruyabilmektedir.

Bu alana, ancak 1982 yılında Partimiz önderliğindeki ulusal kurtuluş hareketimiz müdahale edebilmiştir. Bu tarihten itibaren mücadelemizin alanda gelişmesiyle birlikte, sömürgeciliğin ve ilkel milliyetçiliğin yaratmış olduğu umutsuzluk ve güvensizlik çemberi kırılabilmiştir. Bu alandaki halkımızın yurtsever öze sahip olması nedeniyle, Partimizin geliştirdiği mücadeleye kısa dönemde eğilim duyması ve katılım sağlaması zor olmamıştır. 1984 yılında gerçekleştirilen 15 Ağustos tarihi hamlesiyle birlikte halkımızın bu destek ve katılımı daha da artmıştır. Gerçekleştirilen bu eylemi halkımız bir Newroz bayramı gibi kutlamış, umutsuzluk umuda, güvensizlik güven duymaya dönüşmüştür. Bu tarihte kuruluşu ilan edilen HRK saflarına akınlar başlamıştır. Devrimci ulusal kurtuluş savaşı saflarına ilk gelenler arasında Ahmet SAKİN, Cihan-gir SAKİN, Abdulmecit YILMAZ (Rubar), Recep TEKİN (Kahraman), Fehim ÖPENGİN (Ferik), Sabir SAKİN (Şoreş) yoldaşları sayabiliriz.

Bu yoldaşlar gerçek kurtuluşu en erken PKK önderliğinde geliştirilen ulusal kurtuluş mücadelesinde görmüş, yıllarca baskı ve sömürsünü yaşadıkları TC ve yerel gericiyle karşı duydukları kin ve nefreti kusmak için adeta sabırsızdılar ve acele ediyorlardı. Bu yoldaşların ateşli yurtseverlikleri ve askeri savaşçı özellikleri, Parti saflarında sınıfsal bilinçle donatılınca, önü alınmaz bir sel gibi coşuyordu.

Bu alandaki şehitler zincirinin son halkasını oluşturan Şoreş yoldaş; 1960 yılında Şemdinli'nin Girana (Ömürlü) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Babası eski öğretmenlerden olduğu için alanda kültürlü-aydın bir aile olarak tanınmaktadırlar. Babur

Sabir SAKİN:

“Her Kürt gencinin görevi kendi ülkesini kurtarmak için düşmana karşı savaşmaktır”

SAKİN yoldaş böyle yurtsever-aydın bir zeminde büyüdüğü için devrimci mücadelemize kısa sürede ısınmış ve bütünleşmek için yoğun çaba sarfetmiştir. Şoreş yoldaş daha küçük yaşta iken ailenin geçim yüküne sırtını vermiş; bu nedenle çobanlık ve çiftçilik yaparak katkıda bulunmuştur. 15 yaşlarına vardığında ailesinin sunduğu elverişli ortamın avantajı ile, sömürgecilerin ve yerli işbirlikçi, feodal-aşiret reislerinin sömürü ve zulümlerini erken-den görmüş ve tepki duymaya başlamıştır. 1982'lere gelindiğinde ve Parti ile temasa geçtiğinde bu tepki hızla bilinçli mücadeleye dönüşmeye başlar. Bu konuda tüm ailesinin olduğu gibi, ağabeyleri Ahmet ve Cihan-gir'in büyük desteğini alır. Parti ile ilişkileri geliştikçe yurtsever öz sınıfsal bilinçle pekişmeye başlıyor; bilinçlendikçe de mücadele etme azmi bile-niyor ve bir an önce elde silah HRK saflarında halk savaşı-mıza fiilen katılım sağlamak için sabırsızlanıyordu. Ve 1984'te artık Şoreş yoldaş arzuladığını bulmuş yiğit bir HRK savaşçısıdır. Bu dönemdeki Kürt gençliğinin görevini şöyle dile getirir, “Her Kürt gencinin görevi kendi ülkesini kurtarmak için düşmana karşı savaşmaktır. Ben kendi açımdan söylersem; bu konuda geç kaldığımı, bunun için Partime ve halkıma borçlu olduğumu söyleyebilirim.”

Şoreş yoldaş düşmana karşı kinle doluydu; aynı oranda da Kürdistan'ın aşığıydı. Parti saflarında bu özelliklerini geliştirmek, yetkinleştirmek ve pratik mücadeleye dönüştürmek için aktif bir çabanın sahibiydi. 1986 yılında askeri ve siyasi eğitimi-ni tamamlamak üzere Parti kamplarına alınır ve bir senelik eğitimini görür. Eğitimde büyük başarı sağlar ve örnek bir kişilik kazanır. 1987'de tekrar pratik savaş alanına, Şemdinli'ye döner ve mücadeleyi geliştirmek için ARGK birliğinin içinde yer alarak Bahar Atılımını gerçekleştirmek üzere harekete geçer. Şoreş yoldaş, bu seneki pratik faaliyetlerde Birliğin gözü ve aktif savaşçısı konumunda olmuş ve manga komutanlığı görevini de üstlenmiştir. Bu dönemdeki tasfiyeciliğe ve provokasyona karşı da devrimci tavrıyla karşılık vermiştir.

Partimizin 1988 kış sürecinde tasfiyeciliğin tahribatlarına karşı yaptığı müdahaleyle gerçekleştirilen Botan ve Serhed Eyaletleri 1. Konferansı'na ve ardından gerçekleştirilen Mah-

sum Korkmaz Akademisi-Botan Şubesi Şehit Mehmet Sevgat (Bedran) Eğitim Devresi'ne katılmıştır. Devrimci tavır, ahlak ve girişkenliğiyle bu sürece güçlü katılım sağlamış ve süreden başarılı çıkmıştır. Eğitim devresi sonunda yapılan diploma töreninde, yüksek başarı puanı alırken; yaptığı konuşmada, “1988 pratiğine yürürken, kendime çok güveniyordum ve bir birliği yönetebilecek seviyeye gelmişim diyebilirim. Bu konuda inancım ve güvenim sonsuzdur...” diyordu. Şoreş arkadaşın söylediği bu sözler bütün arkadaşlara güven ve cesaret veriyordu. Pratikte gerçekten de verdiği sözlerin sahibi olduğunu fazlasıyla ispatlamıştır. Yine, Konferans ve eğitim devresi döneminde yoldaşlarına yönelik geliştirdiği saygı ve seviyeli eleştiriler, geliştirici özellik taşıyordu. Arkadaşların olumsuzluklarına karşı eleştiri geliştirirken kendi olumsuzluklarına karşı da aynı tarzda samimi ve ciddi olduğu verdiği özeleş-tirisinde açıkça görüldüyordu. O bu tavrı ile tüm yoldaşlar arasında büyük bir sevgi ve saygınlık kazanmıştı.

Şoreş yoldaşın güçlü özelliklerinden biri de halkla ilişkiler konusundaki devrimci yaklaşımıydı. Halkı mücadeleye çekebilen, açık, iknacı ve tatlı bir dile sahip olduğundan propagandacı ve örgütleyici yönü etkiliydi. Güçlü olan diğer özelliği ise, cesur ve atik bir savaşçı, askeri taktikleri iyi bilen bir komutandı. Araziyi tanıma kabiliyeti yüksek olduğundan öncülük ve keşiflerde başarılıydı. Heybetli ve sağlıklı fiziki yapısı, fedakar kişiliği ile birleşince

düşmanına korku, arkadaşlarına ise güven ve cesaret veriyordu.

Şoreş yoldaşın ilkin savaşçı, sonra komutan olarak bizzat içinde yer aldığı ve genelde başarılı olduğu bazı eylemleri şöyle sıralayabiliriz: 1984'te Rubarok-Girana arasındaki yolda, —Partinin kuruluş yıldönümü olması münasebetiyle— iki düşman aracına darbe vurup imha etmiştir. 1985'te belirtilen aynı alanda düşman askerinin yoluna mayın döşemiş ve patlama sonucunda çok sayıda asker ölmüştür. 1987-88 yıllarında Şemdinli alanında çete başları ve devlet güçlerine yönelik eylemlerin hemen hemen tümüne katılmıştır.

Şoreş yoldaş, normal devrimci yaşamda olduğu gibi, devrimci savaş (çatışma) alanında da cesareti ve fedakarlığıyla tanınmaktadır. Çok sayıda çatışmaya girmiş, düşmana büyük darbeler vurmuş, çok defa arkadaşlarına kendini siper etmiş, yaralı arkadaşlarını kurtarma yüceliğini göstermiştir. Aynı şekilde cesaret ve fedakarlıkta örnek bir kişiliğe sahip olan yakın silah arkadaşı, mücadele yoldaşı Kahraman (Recep TEKİN')in yüce devrimci meziyetlerine ulaşabilmiş ve kanının son damlasına kadar onun bıraktığı devrimci geleneğe sahip çıkabilmiş ve bu ünvana layık olduğunu devrimci pratiği ile ispatlamıştır. Tüm devrimci yaşamı boyunca Partiyeye, Parti Önderliğine ve halka bağlılığın gereklerini yerine getirmiştir. Savaş alanlarında birkaç sefer arkadaşlarından ayrı düşüp, günlerce tek başına aç-susuz ve yalınayak kalmış olmasına

rağmen düşmanla savaşı sürdürmeyi bilmiş, bir an bile umutsuzluk ve kararsızlığa düşmeden tekrar arkadaşlarıyla buluşmayı sağlayabilmiştir. Yani, her şart altında güçlü bir devrimci irade sahibi idi. Bunun en bariz örneği Benevok direnişinde göstermiş olduğu destansı kahramanlığıydı. Vatanını kurtarma inancı ve enerjisi ile dolu olan Şoreş yoldaş, kesin zafer coşkusuyla düşman üzerine yürüyordu. Düşmanın top, havan, bazuka, lav, MG-3 ve tam teçhizatlı konumu, çok sayıda helikopteri ve binlerce kişilik askeri gücü karşısında, en ufak bir cesaretsizlik emaresi göstermeden ve adeta düşmanla alay edercesine savaşmasını bilmiştir.

Benevok direnişinden kısa süre sonra gerekli hazırlıklarını tamamlayarak ve büyük bir devrimci intikam ruhuyla birliğinde manga komutanı görevini üstlenerek tekrar faaliyeti alanına yönelirken, I-KDP'nin komplosuyla karşı karşıya kalır. Bu yiğit komutanımızı çok acıklı bir tarzda bu komploda yitirmiş bulunuyoruz. 16.06.1988 tarihinde Şoreş yoldaşın şahsında Kürdistan devrimine, Kürt ihanetçileri tarafından sıkılan bu kurşunlar, Kürtlük adına ortaya çıkan yerli ihanetin gerçek yüzünü netçe ortaya koymuştur. I-KDP gerçekleştirdiği bu saldırıyla sömürgeci Türk devletine büyük bir hizmet sunmuştur. Çünkü TC'nin bütün askeri gücünü harekete geçirerek, gerçekleştirmede zorluk çektiği böyle bir komplo, I-KDP, Kürtlük ve dostluk adı altında kolayca gerçekleştirmiş ve gerçek dostu olan TC'ye sadakatini ispatlamıştır. Onlarca sefer düşmanla göğüs göğüseye çatışan, düşmana büyük darbeler vuran ve düşmanın saldırı ve komplolarını boşa çıkaran Şoreş gibi bir komutanımızı bu şekilde katletmenin hesabının halkımız tarafından mutlaka sorulacağı bilinmelidir. I-KDP halkımıza bu hesabı vermek zorundadır.

Şoreş yoldaş, arkadaşlarıyla yaptığı bir sohbet sırasında; “TC'nin binlerce kurşununa maruz kalıp ölmediğime göre, bundan böyle artık kurşunların bana işleyemeyeceğini söyleyebilirim. Ama tek endişem, bir gün Kürt-ihanetçilerinin kurşunlarıyla ölmemdir.” derken, davaya olan inancını, TC'nin kofluğunu ve yerel ihanetin sinsi oyun ve komplolarının ciddiyetini ve bunun karşısında durmalı olmak gerektiğini ifade ediyordu.

Bütün devrim şehitlerimiz gibi Şoreş yoldaşın da manevi olarak sürekli içimizde olduğunu, onların devrimci meziyetlerini kendimize rehber edineceğimizi, manevi komutanlıklarını altında yürüyeceğimizi, örnekleri olan bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratana dek kanımızın son damlasına kadar mücadeleyi sürdüreceğimizi, onların manevi huzurunda bir kez daha belirtiyoruz. Anıları mücadelemize önderdir.

Bir Silah Arkadaşı

Türk egemenliği Botan'da can çekiyor

ŞIRNAK'TA YAYGIN SAVAŞA YOĞUN EYLEMLİLİKLE VARILDI

Şirnak, '89 Bahar Atılımı döneminde mücadelemizin en fazla yoğunlaştığı ve savaşımızın şiddetlendiği alanların başında geliyor. Mayıs ayının yarısından sonra Şirnak'taki eylemlilik yoğunlaşarak, yoğun savaş boyutuna ulaştı. Şirnak alanında savaşımızın ulaştığı en gelişmiş zirveyi yaşamasında, alanın özelliklerinden çok, burada 3. Kongre çizgisinin başarıyla temsil edilmesinin önemi büyüktür.

Şirnak alanı gerek coğrafik koşulları bakımından, gerekse de nüfus özellikleri açısından ulusal kurtuluş savaşımızda son derece önemli rol oynayabilecek bir yapıya sahiptir. Ulusal kurtuluş savaşımızda belirleyici bir öneme sahip olan Botan alanının adeta kalbinde yer alması da Şirnak'ın önemini kat kat arttırmaktadır.

Şirnak '89 atılımında da daha önceki yıllarda olduğu gibi savaşımızın en ileri temsilciliğini yapıyor. Şirnak daha önceki atılım dönemlerinde de ulusal kurtuluş mücadelemizin ileri bir temsilciliğini yapmıştır. Mücadelemizin yoğunlaştığı bir alan haline gelmesi, Şirnak'ın ulusal kurtuluş savaşımızdaki yerinin önemini birkaç kat daha arttırdı.

Faşist sömürgeci düşman alanın bu özelliğini çok iyi bildiğinden buraya önemli bir güç yığınağı yaptı. Daha 1985 yılında Şirnak'taki taburun gücü tugay düzeyine çıkarıldı. Bundan sonraki yıllardaysa faşist düşman Şirnak'a yeni güç takviyesinde bulundu. Özel komando kolordusunun, özel timlerin ve diğer birliklerin önemli bir bölümü de Şirnak'ta üslendirildi. Belli bir sayıdaki köy korucularını da bu rakamlara eklediğimizde, düşman alanındaki gücünün sayısal olarak büyük rakama ulaştığını görmekteyiz. Düşmanın yaptığı bütün bu hazırlıklar, ulusal kurtuluş savaşımızın Şirnak'ta gelişmesini engelleme çabalarıydı.

Düşmanın alana yığıldığı büyük gücüne rağmen, ulusal kurtuluş savaşımız Şirnak'ta da

önemli bir gelişme gösterdi. Düşman özel savaş uygulamalarının her çeşidini burada uyguladı. Öyle ki bagajında var olan her türlü yöntemi uygulayan düşman, özel savaşı en son sınırına kadar tırmandırdı. '89 baharına doğru geldiğinde bütün Kürdistan'da olduğu gibi, Şirnak'ta da faşist düşman hazırlıklarını hızlandırdı. '89 Bahar Atılımının önünü kesmek için Şirnak'da da olağanüstü tedbirlere başvurdu.

'89 Bahar Atılımı ile birlikte, Şirnak'ta yoğunlaşan ulusal kurtuluş savaşımız, düşmanın bütün bu uygulamalarını boşa çıkardı. Şirnak'ta ARGK gerillalarının savaşı şiddetlendirip, yaygınlaştırmasıyla birlikte, düşmanın tüm uygulamaları iflas etti.

Şirnak Kömür Ocakları İşletmelerinin basılması, 20 gencin ARGK saflarına alınması ve bir saat aradan sonra Şirnak şehir merkezinin basılarak şehrin 3 saat süreyle ARGK gerillalarının elinde bulundurulması, bu alandaki mücadelemizin ulaştığı düzeyin çok açık bir göstergesidir. Düşmanın aldığı o kadar yoğun tedbire rağmen, peşpeşe gerçekleştirilen baskınlar ve Şirnak şehir merkezinde ilk belirlemelere göre 20 askerin öldürülmesi, 35'i'nin de ağır yaralanması ulusal kurtuluş güçlerimizin önemli gelişmeler kaydettiklerini göstermektedir.

Kömür Ocakları ve şehir merkezi baskınlarını kayıp vermeden tamamlayan ARGK birliği geri çekilirken, Şirnak-Yoğurtçular köyüne de uğradı. Burada da 8 genci saflarına alan ARGK müfrezesi, sağlam bir şekilde üs alanlarına çekildi.

Sonraki günlerde de Şirnak'ta peşpeşe yeni eylemler gelişti. Gerçekleştirilen eylemlerin çapı büyüdüğü gibi, daha uzun süre düşmanla girilen muharebeler de meydana geldi. Bu yoğun gelişmelerle birlikte mücadelemiz, tek tek eylemler ve çarpışmalar boyutunu aşarak ve günlük olarak sürekli bir şekilde devam eden muharebe-

lere ulaşarak, yaygın gerilla savaşı gerçekliğine kavuştu.

Bu baskınların ardından Cudi Dağı eteklerindeki Cevizdüzü mevkiinde bir operasyon birliği pusuya düşürüldü. Sömürgeci kayıplarını ölü olarak açıkladılar. Ancak, pusunun gelişme biçimi ölü ve yaralı kaybının oldukça fazla olduğunu göstermektedir.

Cudi, Herekol, Gabar ve Çırav dağlarında sürekli bir şekilde düşman birlikleriyle muharebelere giren ARGK gerillaları düşmanın kayıp miktarını oldukça yükselttiler. Yine, ARGK gerillaları bu yoğun savaş içerisinde ajan ve ihbarcılara yönelik eylemler de gerçekleştiriyorlar. Şirnak şehir merkezinde ajan İsmail Kuran'a karşı gerçekleştirilen eylemle ARGK birlikleri, çeteciliğin yaşıtmaya-çalıştırma bir kez daha gösterdiler. Ajanın evine yönelik olarak yapılan eylemde, evde büyük bir hasar meydana geldi.

Şirnak-Topköyü yol ayrımında gerçekleştirilen diğer bir eylemdeyse, sömürgeci orduya yiyecek taşıyan 6 traktör yakılarak, yiyeceklerin bir kısmına el konuldu.

Şirnak odun deposundan Balıkaya köyünde üslenmiş olan sömürgeci ordu birliğine yiyecek taşıyan traktörler Tepköyü yol ayrımında durduruldu. Traktör şoförlerini ARGK saflarına katan gerillalar, yanlarında götüremedikleri yiyeceklerle birlikte devlete ait olan traktörleri de yaktılar.

27 Mayıs günü Şirnak Kömür Ocakları işletmelerine yönelik bir eylem daha gerçekleştirildi. Kömür Ocaklarına ait servis otobüsüne yönelik olarak gerçekleştirilen eylemde 3 kişi ağır bir şekilde yaralandı.

Daha önce Kömür Ocaklarına yönelik olarak gerçekleştirilen eylem neticesinde, sömürgecilerin ekonomik kaynaklarımızı sömürme politikasına önemli bir darbe indirilmiştir. Nitekim sömürgeciler yeterli güvenlik önlemleri alamadıklarından ocağı kapatacaklarını açıkladılar. Son gerçekleştirilen eylemle birlikte, sömürgecilerin politikası daha da işlemez kılındı.

Şirnak alanında yoğun savaş durumu sürerken, köy korucularına ve ajanlarına yönelik eylemler de devam ediyor. Düşman birlikleriyle Cudi Dağı'nda yoğun muharebeler ortamında gerçekleştirilen bu eylemler, mücadelemizin yüksek boyutlarını ve eylem inisiyatifimizi göstermektedir.

Düşmanın Cudi Dağına onbinlerce sayıdaki askeri gücünü yığmasına rağmen, ARGK gerillalarının gerçekleştirdikleri eylemler durmaksızın devam etmektedir.

Cudi Dağı eteklerinde bulunan Anılmış köyüne 29 Mayıs akşamı baskın düzenleyen ARGK gerilla takımı, burada düşmana ajanlık yapan 3 haini cezalandırdı.

Aynı baskında köy halkı ile bir toplantı düzenleyen ARGK gerillaları köyden 8 genci de askere aldılar; 2'si bayan olan gençlerin katılımıyla, ARGK birliklerindeki sayısal artış daha da ivme kazandı.

ERUH'TA YOĞUN MUHAREBE

Ulusal kurtuluş savaşımızın yoğunlaştığı diğer bir alan da Eruh'tur. Son günler içerisinde Eruh alanında ulusal kurtuluş savaşımız büyük bir atılım gösterdi. Yoğun bir eylemliliğin sonucunda, savaş bu alanda da doruğuna çıkarak, günlük olarak devam eden muharebeler halini aldı.

Mayıs sonlarına doğru Gabar, Çırav dışında Şeyh Ömer Dağı'nda da büyük bir muharebe meydana geldi. Bu muharebe, Eruh alanında ulusal kurtuluş mücadelemizin büyük bir gelişme göstererek, yaygın gerilla savaşı düzeyine yükselmesini birlikte getirdi.

Şeyh Ömer Dağı'nda saatlerce süren muharebe neticesinde, düşman birliğine büyük bir kayıp verildi. Sabah saat 7

sıralarında başlayan muharebe bütün gün boyunca, yoğun bir ateş altında devam etti. Havanın kararmasıyla birlikte, sömürgeci birliklerdeki korku ve panik grafiği yükseldi ve çatışamaz duruma geldiler.

Bu durumdan ve gece karanlığından yararlanan ARGK birliği yeni bir manevra yaparak, ikinci bir muharebeye hazırlandı. Gece başlayan ve diğer güne kadar devam eden muharebede düşman birliği ölü ve yaralı olarak büyük bir kayıp verdi. Aynı çarpışmada ARGK birliği de 4 yiğit savaşçısını şehit verdi.

Daha sonraki günlerde de Eruh'ta yoğunlaşan savaş sürdü. Yola döşenen mayına çarpan bir ajan ölüirken, Toptepe köyünde ise, 2 ajan ölümle cezalandırıldı.

OVACIK'TA DÜŞMANA BAHAR DARBESİ

Ovacık'ta bahar dönemiyle birlikte ulusal kurtuluş savaşımız yoğun olarak gelişmeye başladı. İşbirlikçilere ve ajanlara yönelik eylemlerle açılan bahar dönemi, faşist ordu ve polis güçlerine yönelik seri eylemlilikle devam ediyor.

Ovacık'a bağlı Atlıca, Doludibek ve Garipuşağı köyleri yakınlarındaki dağlık alanda ARGK gerillaları tarafından düşmanın özel tim birliklerine karşı bir pusula eylemi gerçekleştirildi. ARGK gerillalarının yoğun ateş altında tutarak hareket etmesine bile imkan tanımadığı özel tim birliğinden 4 polis ölüken, çoğunluğu da ağır bir şekilde yaralandı. Özel timi taşıyan cemse ise imha edildi.

Ovacık'ta gerçekleştirilen diğer bir eylemdeyse, sömürgeci ordu birliğine ait karakol basıldı. Karakol baskını sonucunda, çok sayıda asker öldü ve yaralandı.

Düşmana seri bir şekilde indirilen bahar darbesi, bir ajanın hakkettiği sona uğratılmasıyla hızını daha da artırdı.

Ovacık'ta düşmana seri bir şekilde indirilen bahar darbesi, ulusal kurtuluş mücadelemizin Dersim alanında da büyük bir atılım kaydetmesine yol açtı. Ovacık ve çevresinde yoğunlaşan eylemlilik, ulusal kurtuluş mücadelemizin kitle desteğinin diğer alanlarda olduğu gibi, bu alanda da güçlenmesine ve hızlı bir kitle akışının başlamasına yol açtı.

ELBİSTAN VE PAZARCİK'TA İKİ AJAN CEZALANDIRILDI

Elbistan ve Pazarcık'ta, uzun süreden bu yana düşmana ajanlık yapan iki hain ölümle cezalandırıldı.

Her iki ajan da 12 Eylül faşist cuntasından önce de devrimcileri ihbar ederek, yakalanmalarına ve katledilmelerine sebebiyet vermişlerdi. 12 Eylül sonrasında da aynı çalışmalarını sürdüren bu ajanlar daha da azgınlamış ve halka karşı daha fazla suç işler hale gelmişlerdi.

Ulusal kurtuluş güçlerimizin alana müdahale etmesiyle birlikte, bu iki ajanın durumu daha da açığa çıkmış ve işledikleri suçların sayısını daha da artırmışlardır. Bu durum üzerine işledikleri suçların karşılığı olarak, Elbistan'da İbrahim ..., Pazarcık'ta ise Çiçekalan köyü eski muhtarı Yusuf Dilek ölümle cezalandırılmıştır.

Elbistan ve Pazarcık alanlarında da '89 Bahar Atılımında eylemliliğin gelişmesi, bu her iki alanda da mücadelemizin önemli bir gelişme kaydettiğini göstermektedir.

ŞEMDİNLİ'DE MUHAREBELER KESİNTİSİZ SÜRÜYOR

Savaşın şiddetlenip, yaygınlaştığı diğer bir alan ise Botan eyaletimizin uç mıntıkası Şemdinli'dir. Şemdinli, birçok bakımdan Botan'ın fethedilmesinde ve Kürdistan'ın tümünden bağımsızlaştırılmasında son derece önemli rol üstlenen bir alanımızdır.

Şemdinli alanında yoğunlaşan ulusal kurtuluş savaşımız düşmana önemli darbeler indirirken, birçok alanda hareket edemez duruma gelmesine de yol açtı. Dağların büyük bir bölümü gece olduğu kadar, gündüzleri de ARGK birliklerinin denetimi altına girdi. Hatta, Olağanüstü Hal Bölge Valiliği bu gerçeği itiraf etmek zorunda kaldı.

'89 Bahar Atılımı ile birlikte ulusal kurtuluş mücadelemiz Şemdinli'de de yaygın savaş boyutuna ulaştı. Şemdinli ilçesine yakın dağlık alanda sömürgeci ordu birliğiyle saatlerce süren muharebeler aralıksız bir şekilde peşpeşe gündeme geldi.

Gündüz başlayan muharebe, aralıksız şekilde devam ederken, dağın çeşitli mıntikalarına

Faşist Türk sömürgecileri, Türkiye ile sınır olan şehirlerde mücadelemizin gelişmesini engellemek için askeri tedbirlerin yanı sıra, bir dizi başkaca önleme de başvurdu. Özellikle de gençliği yoğun bir şekilde Avrupa metropollerine sürdü. Böylece ulusal kurtuluş mücadelemizin bu alanlarda da taban bulmasını engellemek istedi.

Ajanlara yönelik olarak eylemliliğin bu alana da sıçraması, ülkemizin girilmedik köşesini bırakmazken, düşmanın Kürt gençliğini sürgün politikasına da önemli bir darbedir. Kürt gençleri, mücadelemizin bu alanda gelişmesi ve yaygınlaşması ile birlikte, ulusal kurtuluş silahına daha fazla sarılacak ve düşmanın sürgün politikasını boşa çıkaracaklardır. Bu bakımdan da, bu alanda gelişen eylemlilik son derece önemlidir.

Bu alanda giderek daha fazla temel bulan mücadelemiz, yaygın gelişmeleri de ortaya çıkaracaktır.

kayarak, gece boyunca da devam etti. Daha sonraki günlerde de Şemdinli'deki muharebeler aralıksız olarak devam etti. 26 Mayıs'ta başlayan muharebeler, gazetemiz yayına girdiğinde alanın değişik bölgelerinde sürmekteydi.

Sömürgeciler yenilgilerini önlemek için, Şemdinli'ye de büyük bir askeri güç sevkياتına giriştiler. Helikopterler desteğinde bölgeye önemli bir askeri güç yığınağı yaptılar. Buna rağmen, muharebelerde aleyhlerine olan durumu düzeltmediler. Çatışmada sömürgeci ordu birliği artan sayıda kayıp vermeye devam etti.

Muharebelerin halen yoğun bir şekilde devam ettiği Şemdinli'den aldığımız ilk haberlere göre sömürgeciler onlarca subay, asker ölü verirken, bir o kadarını da yaralı olarak kayıp verdi. Düşmanla aralarındaki olağanüstü teknik güç dengesizliğine rağmen, üstün bir muharebe gücü gösteren ARGK birliği bu çarpışmalarda 7 değerli savaşçısını şehit verdi.

PAZARCİK-GÖKTEPE KÖYÜNDE ÇATIŞMA

Pazarcık'ta gelişme gösteren silahlı direniş mücadelemiz, yeni hedeflere yönelik olarak eylemliliğini sürdürüyor.

Göktepe köyünde, düşmana ajanlık yapan köy muhtarıyla, köy korucularına yönelik eylem gerçekleştirmek isteyen ARGK gerilla mangası ile köy korucu-

ları arasında çatışma çıktı. Çatışma alanına sömürgeci birliklerin de gelmesi ile bir süre daha devam eden çatışma ardından ARGK mangası geri çekildi. Çatışmada köy korucularından ölü ve yaralı olup olmadığı tespit edilemedi.

NİZİP'TE EYLEM

darbe indirdi.

Aralarında Belkis mahallesi muhtarının da bulunduğu 3 kişi ölürlen, 7 kişi de eylemde yaralandı. Eylemin hedefi olan ajanlar, 12 Eylül faşist cuntası öncesinde de mücadelemize karşı suç işlemiş ögelerdi. Bu bakımdan bu ajanların cezalandırılması kitleler üzerinde büyük bir etki bıraktı.

15 Ağustos 1984'te başlayan

ARGK'YE KATILIM ARTIYOR ÇETECİLİK ÇÖKÜYOR

Türk sömürgeciliğinin mücadelemize karşı oluşturmak istediği çetecilik silahının parçalanması hızlandı. ARGK gerilla birliklerinin '89 Bahar Atılımı ile birlikte çeteciliği de önemli bir hedef olarak seçmesi üzerine, bu karşı-devrimci yapı ciddi darbeler alarak çökmeye başladı.

İdil'de çeteciliği örgütleyen bir ağaya karşı gerçekleştirilen eylemle birlikte, çetecilik bu alanda hızlı bir çöküşe girdi. 15 çete ARGK gerillaları tarafından silahsızlandırılırken onlarcası da silah bıraktı.

Yine son olarak Hakkari-Başkale çevresinde de 70'e yakın korucu silah bıraktı. Bunun

silahlı direnişimizin düşmanın bütün engelleme çabalarına rağmen, güçlü bir eylemlilikle Nizip, Pazarcık, Elbistan gibi Türkiye'yle sınır alanlara da yansımaları, mücadelemizin bütün ülke çapında yayıldığını göstermektedir. Bu da, mücadelemizin ülkemizin dört bir yanında direniş ateşini sönmeyecek şekilde tutuşturduğunun bir kanıtı olmaktadır.

yanısıra, Beytüşşebap'da Tahir Adıyaman'ın çetelerine karşı eylem gerçekleştirildi. Tahir Adıyaman'ın çetelerinin konumlandığı yaylaya gelen ARGK birliği, çetelerle çatışmaya girdi. Çatışma sonucu, İbrahim Adıyaman adlı çete öldürülürken, birçoğu da ağır yaralandı. Ayrıca çetelere ait mal varlığı da tahrip edilerek, bu çetelere milyonlarca lira zarar verdirildi.

Köy koruculuğu yoğun bir şekilde çöküşü yaşarken, ülkemizin her alanında ARGK saflarına katılım da artıyor Çatak'ta, Şırnak'ta, Pervari'de, Erüh'ta Silopi'de ve ülkemizin hemen her alanında gençler yoğun olarak ARGK saflarında katılıyorlar.

PKK'Lİ SAVAŞ ESİRLERİ KÜRTÇE SAVUNMA YAPIYOR

Ceyhan özel tip cezaevinde tutuklu bulunan PKK'li savaş esirleri Kürtçe savunma yapmaya başladılar. Ancak tutukluların Kürtçe savunma yapmalarına karşı çıkan sömürgeci mahkeme, Türkçenin dışında başka bir dil kullanılmasının yasak olduğunu açıkladı. Bununla da yetinmeyen faşist yöneticiler, yargıtaya savunmalarının Kürtçe metnini gönderen PKK'li savaş esirleri hakkında ek bir dava daha açtılar.

Kürtçe'nin görüşmelerde serbest bırakılmasını Şubat 88 direnişinde kabul ettiren PKK'li savaş esirleri, mahkemelerde de Kürtçe savunma yapmaya başladılar. Buna karşı sömürgeci mahkemeler savaş esirlerinin en doğal hakkı olan savunma haklarını engelleyerek, davaları giyapılarında sürdürdüler. Buna rağmen, PKK'li savaş esirleri mahkemeye çıkarılırsalar da çıkarılırsalar da yazılı savunma yoluyla, Kürtçe savunmalarını sürdürdüler.

En son, Ceyhan Cezaevine sürgün edilmiş bulunan PKK'li savaş esirlerinden M. Selim Çürükkaya, Fevzi Yetkin, M. İzzet Baykal, Abuzer Dehşet, Mehmet Tanboğa, Bedrettin Kavak, Mustafa Karasu, İrfan Güler, Ramazan Ödemiş, M. Fabri Çiftkuş, Salib Ağaç, Süleyman Günyell ve Yılmaz Uzun savunmalarını Kürtçe olarak yapmayı sürdürdüler. Yazılı yapılan savunmaya karşı Cumhuriyet Savcısı 2932 sayılı yasayı ihlal etmekten dava açtı.

Kürtçe savunmaya ilişkin, İrfan Güler adlı savaş esirinin bir mektubu gazetemize ulaştı. Konuyu direkt, tanıklarının gözlemlerinden veren mektubun ilgili bölümünü olduğu gibi yayınlıyoruz.

"Yaklaşık ön gün önce Avrupa Konseyi'nden Feller Mayer'le

bir heyet, cezaevine gelerek bizimle görüştü. İçinde bulunduğumuz konum üzerinde kendisiyle uzun uzun konuşularak, savunmamızla ilgili size gönderdiğimiz belgelerin tümünü o kişiye verdik. Onlar da TC'nin politikasının anlaşılabilir olduğunu söyleyip konuyla yakından ilgileneceklerini belirttiler.

Daha önce belirttiğimiz gibi, yargıtaya gönderdiğimiz savunmadan ötürü hakkımızda dava açılmıştı. 27 Nisan'da söz konusu davanın ilk duruşması yapıldı. Duruşmaya hepimizi birden götürme yerine üç gruba ayrılarak grup grup götürüldük. En son grupta benimle birlikte dört arkadaş duruşmaya götürüldük. Bizden önce duruşmaya götürülen ilk iki grup, tercüman aracılığıyla kimlik tespitinde bulunduktan sonra, Türkçe bilip bilmedikleri sorulmuş. Türkçe bildiklerini, ama savunmalarını ana dilleri olan Kürtçeyle yapacaklarını söyleyen arkadaşlara; 'Anayasanın 2932 sayılı kanununa göre, devlet kuruluşlarında Türkçe dışında bir dil kulla-

nılmasının yasak olduğu' söyleyerek savunma yapmaları engellenmiş. Bunu öğrendikten sonra duruşmaya çıkan bizler; tamamen Kürtçe konuşarak; insanları insan yapanın dilleri olduğunu, dilinin yasaklanmasıyla insanların hayvani bir yaşama terk edildiğini, kendi anadilimizle konuşmanın, mahkemelerde savunma yapmanın insani ve doğal bir hakkımız olduğunu; kutsal olan savunma hakkımız engellenip dilimiz yasaklanarak cinayet işlendiğini; TC'nin de altına imzasını attığı uluslararası anlaşmaların ayaklar altına alınıp çiğnendiğini söyleyip mahkemeyi protesto ettiğimizi ve savunma hakkımız verilinceye kadar kimlik tespitinde bulunmayacağımızı söyledik.

Tercüman aracılığıyla uzun bir tartışmadan sonra, mahkeme geri adım atarak biz dört kişiye Kürtçe savunma izni verdi. Bunun üzerine kimlik tesbitinde bulunarak neden Kürtçe savunma yaptığımızı açıkladık. Gerek tercümanın yeterince Kürtçe bilmemesi, gerekse söylediklerimizi Kürtçe tercüme etme cesaretini göstermemesi, tam bir trajedi-komedi olaya dönüştü."

BERXWEDAN OKUYUCULARI VE DAĞITICILARINA;

Gazetemiz Berxwedan'a abone olma, abone bulma kampanyasına güçlü katılalım!

Gazetemizi en geniş çevrelere en erkenden ulaştırmak için gücümüzü seferber edelim.

BERXWEDAN

ABONE Fişi

Adı, Soyadı:
Adres:

6 Aylık	1 Yıllık
Almanya içi:	Almanya içi:
DM 30 ☐	DM 60 ☐
Almanya dışı:	Almanya dışı:
DM 35 ☐	DM 70 ☐

Abone Hesap Numaram:	Yanama Adresi:
BFG - Bonn	Feyha - Kurdistan
Konto Nr: 1285242100	Postfach 1531
BLZ: 3801011	5300 Bonn 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yanama adresine postalayınız.

Kürdistan'daki son gelişmelerle ilgili olarak PKK-Avrupa Temsilciliği bir bildiri yayınladı. Bildiri metnini yayınlıyoruz.

BOTAN'DA SAVAŞ ŞİDDETLENDİ

ARGK birlikleri sömürgeci düşmanı adım adım Botan'dan sürüyor, Botan'ı özgürleştirme hareketi büyük başarılar kaydediyor

Son dönemlerde Kürdistan'da büyük ve anlamlı gelişmeler yaşanıyor. Sömürgeci-faşist düzeni telaşa boğan, önüne geçilemeyen ve yankısını —her türlü sansüre rağmen— dünya kamuoyunda da bulan gelişmeler bunlar. Bir halkın bağımsızlık ve özgürlük kavgasının boyutlanışına tanık oluyoruz. Kürdistan halkı savaşını yükseltiyor, bizzat savaş içinde yer almaya başladığını ortaya koyuyor ve zaferi yakalamaktaki kararlılığını dost-düşman herkese haykırıyor.

Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi tarihinin en önemli ve başarılı bir evresinden geçiyor. 1989 yılı Bahar Atılımı Kürdistan'da bugüne dek görülmemiş boyutta gelişmeleri ortaya çıkardı. Atılım kaydeden gerilla savaşımız hızla yaygınlaşıp kökleşiyor; gerilla güçlerimiz sayısal ve niteliksel bir büyüme içinde bulunuyor. Dört bir yanda yükselen mücadelemiz özellikle Botan'da yoğunlaşıyor. Botan kapsamlı ve zorlu bir savaşı yaşıyor. Kürdistan halkı ve sömürgeci Türk egemenliğinin kaderi Botan'da belirleniyor; Botan tarihi sözünü söylemeye hazırlanıyor.

Evet, Bahar Atılımımızın ortaya çıkardığı son dönem gelişmeleri bir kez daha Botan'ı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kalbi haline getirdi. Tüm Kürdistan halkının kalbi Botan'da atıyor; çünkü, **Botan özgürleşiyor!** Özgür bir parça vatan toprağı yaratma şiarımız Botan'da günbegün gerçekliğe dönüşüyor; ete-kemiğe bürünüyor. Botan, sömürgeci-faşist zor güçleri için en büyük tuzak haline dönüşmüş bulunuyor. Sömürgeci ordu burada en büyük darbeleri yiyor; hareket ve barınma güvenliğini tümünden yitirmeyle karşı karşıya gelmiş bulunuyor.

Bahar Atılımını en üst boyutlara vardıran ARGK gerillaları Botan'da yaktıkları özgürlük ateşini Kürdistan'ın dört bir yanına taşıyor. Silopi şehir merkezinin basılmasıyla boyutlanan ARGK atakları, Şırnak Kömür Ocakları ve şehir merkezi baskını, Cizre, Şırnak, Eruh, Uludere, Çukurca, İdil, Beytüşşebap, Ağrı, Pervari, Çatak, Elbistan, Pazarcık, Dersim-Çiçekli, Ovacık, Karakoçan ve diğer birçok merkezde sömürgeci ordu güçleri, özel tim elemanları, köy korucuları ve ajanlara vurulan darbelerle daha da büyük gelişme kaydetti. Silahlı savaşımızın en yoğun ve en başarılı bir dönemi bu temelde yaratıldı.

Ancak Bahar Atılımının zirvesini teşkil eden gelişmeler Mayıs ayının son haftasında Eruh ve Şırnak alanlarında meydana gelen geniş çaplı çarpışmalarla ortaya çıktı. Son günlerde bu alanda büyük bir savaş yaşanıyor. Sömürgeci orduya ve işbirlikçilerine peşpeşe vurulan darbelerle sömürgeci egemenliğin otoritesinin yerle bir edilmesi düşmanı büyük bir ordu gücünü alana taşıyarak geniş çaplı bir harekate girişmeye götürdü. 2. Ordu birlikleri ile birlikte tanklarını, helikopterlerini ve elindeki tüm ağır silahları devreye sokarak karadan ve havadan büyük bir saldırıya girişen sömürgeciler, daha ilk adımda aldıkları darbelerle büyük bir paniğe sürüklendiler. Cudi, Gabar, Herekol, Çırav, Şeyh Ömer dağları vd. alanlarda peşpeşe yaşanan muharebelerde sömürgecilere ulusal kurtuluş tarihimizin en büyük kayıpları verildi. İlk beş günlük muharebelerde, düşman gücüne karşı atak üstüne atak geliştiren ARGK gerillaları, aralarında subay ve özel tim elemanlarının çoğunlukta bulunduğu 250'ye yakın sömürgeci askeri imha ederek, 3 helikopteri düşürdüler ve onlarca subayı esir aldılar. ARGK'nin 4 şehit verdiği çarpışmalar halen tüm şiddeti ile sürmekteyken, sömürgeci ordu saflarında ağır bir bunalım yaşanıyor; firar eden, çıldıran, savaşmak istemeyen askerlerin sayısı hızla artıyor.

Dağlarda savaş en üst boyutlara sıçrayıp kıran kırana sürerken kent merkezlerinde de halkımız sömürgeci işgal güçlerine karşı eyleme geçmeye başladı. 1989 yılı başında Cizre halkının sömürgecilere karşı yükselttiği direniş bugün Hakkari merkezinde bir kez daha yaşanıyor. Hakkari şehir merkezinde sömürgeci subayların ahlakdışı ve faşist uygulamalarına daha fazla boyun eğmeyi reddeden halk kitleleri sömürgecilerin askeri karargahına yürüdüler, sömürgecileri taşla tuttular ve sloganlar haykırarak onların topraklarımızı daha fazla kirletmeden defolup gitmelerini istediler.

Silahlı ordu güçlerimiz ve halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinde ortaya koydukları bu gelişmeler sömürgeci devletin en üst düzeyde büyük bir panik ve telaşa sürüklenmesine yolaçtı. Özel savaş yönetiminin iflasını artık gizleyemez hale gelen sömürgeciler, savaşta yaşadıkları çıkmazın yönetim düzeyinde de kendisini ortaya koyması üzerine, Kürdistan'a Genelkurmaylık düzeyinde müdahale etmek zorunda kaldılar. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necip Torumtay, 2. Ordu Komutanı, 7. Kolordu Komutanı ve Özel Kolordu Komutanı Şırnak ve Eruh'a giderek savaşın yönetimini ele aldılar. Ulusal kurtuluş savaşımızın başlamasından bu yana ilk kez TC Genelkurmay Başkanı savaşın komutasını bizzat savaş alanına giderek üstlenmektedir. Bu, Kürdistan'da yaşanan savaşın bugüne kadarki en üst boyutlarına ulaşmasının ifadesi olduğu gibi, TC'nin bu savaşın boyutları karşısında tüm olanak ve güçlerini en üst düzeyde seferber etmek zorunda kaldığını ve büyük bir zorlanmayı yaşadığını da ortaya koyuyor.

Savaş alanından her gün gelen yeni haberler savaşın günden güne daha da yüksek boyutlara tırmandığını, bütün güçlerini seferber eden sömürgecilerin ağır kayıplar vermekten kurtulamadıklarını, buna karşılık ARGK birliklerinin üstün savaş ve moral gücü ile inisiyatif üstünlüğünü elde ettüklerini ortaya koyuyor. Botan'da yaşanan savaş ulusal kurtuluş mücadelemiz için bir dönüm noktası niteliğini taşıyor. Güçlerini büyüten ve alanda kitlelerden güçlü bir destek kazanmış bulunan silahlı ordu birliklerimizin savaşı daha üst aşamalara ulaştırma yeteneğini kazandıkları ortaya çıkıyor. Botan'da kırsal alan her gün bir parça daha düşman otoritesinden arındırılarak özgür vatan toprağı için sağlam temeller atılıyor. Giderek daha çok şehir merkezlerine sıkışmaya zorlanan, buralarda da geliştirilen yaygın eylemlerle darbe üstüne darbe yiyen sömürgeciler artık Kürdistan'dan sökülüp atılmalarının bir gerçeklik olacağı daha açık görmeye başlıyorlar. Yerli ihanete; emperyalizmin, sömürgeciliğin her türlü saldırısına; küçük-burjuvaların, ilkel milliyetçilerin ve provokatörlerin her türlü saldırı, komplo ve engelleme çabalarına rağmen ulusal kurtuluş savaşımızın zaferi yakınlaşıyor. Botan'da yaşanan bu son gelişmeler aynı zamanda PKK III. Kongre çizgisinin zaferinin de kanıtı oluyor. III. Kongre çizgisinin etkin uygulanması durumunda ortaya çıkabilecek gelişmelerin boyutu bugün Botan'da ve diğer alanlarda yaşanan gelişmelerle çok açık bir şekilde görüldü.

Evet, Kürdistan halkı, önderi PKK, cephesi ERNK ve ordusu ARGK saflarında tarihinin en büyük ayağa kalkışını yaşıyor. Dünyanın sağır kulaklarına, görmeyen gözlerine ve tutulmuş dillerine karşı bağımsızlık ve özgürlük yolundaki savaş kararlılığını ve kazanma azmini haykırıyor ve saygınlığını kazanıyor. Etrafında dönen oyunları, itinayla hazırlanan komploları ve imha saldırılarını bizzat savaşarak ve kazanarak yerle bir ediyor. Kendi kaderini tayin hakkını sonuna kadar ve bağımsızlık hedefi doğrultusunda kullanacağını ortaya koyuyor. Kendisine devrimciyim, ilericiyim, sosyalistim diyen, ancak bu yüce sıfatların gereklerini yerine getirmekten uzak olanlara, devrimciliğin, ilericiliğin, sosyalistliğin ölçülerini öğretiyor; bu yüce değerleri en önde temsil etmenin gururunu yaşıyor. Marksizm-Leninizm ve ulusal kurtuluş bayrağını özgüçüyle en yükseklere dalgalandırmanın, bundan ne pahasına olursa olsun taviz vermemenin ve kendisini bu temelde yeniden yaratmanın tarihsel onurunu taşıyor. Bu onuru paylaşmak isteyenleri göreve ve sorumluluğa çağırıyor, devrimi yüceltiyor.

Tüm yurtseverler, ilericiler, demokratlar!

Kürdistan'da yaşanan savaşa kulak verin! Halkımızın bu haklı kavgasında, ona, yurtseverlik, ilericilik ve demokratlığın gerekleri olan yükümlülüklerinizi yerine getirerek omuz verin! Sömürgeci-faşist Türk devletinin yenilginin verdiği çılgınca ruh haliyle kitle katliamlarına girişmesine karşı sesinizi yükseltin! Yeniden yaratılan bir halkın varoluş kavgasında onun yanında yer alın; tarihe ve insanlığa karşı görevlerinizi en iyi şekilde yerine getirin!

- Yaşasın Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!
- Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
- Yaşasın halk savaşımız!
- Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden gericilik!

PKK-Avrupa Temsilciliği
30 Mayıs 1989

Hakkari'de “İntifada”

Hakkari halkı taşlarla sloganlarla sömürgeci işgal güçlerinin üzerine yürüdü

Baştarafı 1. sayfada

kadar tüm okul öğrencileri ile birlikte 14 Mayıs günü ellerinde taşlarla Merkez Karakolu'una doğru yürüyüşe geçerler. Bunun üzerine alarma geçen sömürgeci kolluk kuvvetleri şehrin giriş-çıkışlarını ve önemli noktaları tutarlar. Ağır silahlarla donatılmış panzerler resmi binaların etrafında mevzilenirler. Özel timden çevik kuvvete, polisten askere kadar tüm sömürgeci güçler harekete geçerler; polis ve askere ait binaların etrafında birkaç kat kordon oluşturup korumaya alırlar.

“Kahrolsun faşizm!”, “Kahrolsun sömürgecilik!”, “Polislere ölüm!”, “Subaylara ölüm!” sloganlarıyla yürüyüşe başlayan halk kitleleri ile çevik kuvvet güçleri arasında çatışma çıkar; coplarla birçok kişi yaralanır. Ardından müdahale eden polisler karşış halk hep bir ağızdan haykırdığı Kürtçe-Türkçe sloganlar ve taşlarla direnir. Polisler halkın üzerine ateş açarlar; yaralananlar olur. 100 kişilik bir grubun daha katılımıyla sayısı 500'ü aşan halk kitleleri subay lojmanları ve Merkez Karakolu'na yürürler. Bu suç merkezlerini, polislin silahlı-coplu saldırısına rağmen, taş yağmuruna tutup camlarını yere indirirler. Ayaklanan kitle bu arada İl Jandarma Alay Komutanı Albay Enver Poyraz ve koruyucuları da çatışır. Onlarca kişi gözaltına alınır. Sömürgeci güçler cadelerle barikatlar kurup sokağa çıkma yasağı ilan ederler; yeni tutuklamalara girişirler.

Olayların bir çığ gibi gelişmesi ve halk ayaklanması boyutlarına varması sömürgecilerde büyük bir paniğe yol açar. Başlangıçta, tehdit ederek, alttan alarak öğrencileri susturmaya çalışan sömürgeciler, daha sonra halkın isyana kalkması ile birlikte büyük bir panik ve korku içine düşerler. Halk kitlelerinin zaptedilmez öfkesi ve gücünün ağırlığını iliklerinde duyarlar. Biriken kin ve öfkenin daha üst boyutlara ulaşmaması için, tutukladıkları öğrenciler ve halktan kişileri peşpeşe salıvererek olayı kapatmaya çalışırlar. Çok anlamlı bir başkaldırı niteliğinde olan halkın tutumunu ve gelişen olayları basından gizlemek, kamuoyuna yansımalarını engellemek için ellerinden geleni yaparlar. Olayı basit bir namus sorunu ve hatta “aslında düğüne giden kalabalığın yürüyüş yaptığıının zannedilmesi” şeklinde bir “yanlış anlama”(!) olarak açıklamaya çalışırlar. Sonuçta, “o bir pazar gündüdü, geçti gitti” diyerek meseleyi büsbütün kapanmış göstermeye çaba sarfederler.

Peki, gerçekte Hakkari'de olup biten nedir? Yaşanan olaylar ne anlama gelmektedir?

Hakkari artık korku duvarının yıkıldığının en somut ifade-

sidir. Sömürgeci baskı ve zulüm karşısında sinen, savunmada olan bir halkın artık atağa geçtiğinin, güç ve otoritenin el değiştirdiğinin, saldırıda olanların savunmaya, savunmada olanların saldırıya geçmeye başladığının ortaya konuluşudur. Halk savaşımızın gerçek temellerine oturmaya başlayarak halkın topyekûn ayağa kalkışının zeminini yarattığının ve gerillanın savaş bayrağının kitlelerce de yükseltildiğinin ilanıdır. 1989 yılı başlarında Cizre'de ayak sesleri duyulmaya başlayan “Kürt intifadası”nın Hakkari'de alenen patlak vermesinin ifadesidir. Kısacası, Kürdistan'ın işgal altındaki Filistin'e dönüşmesidir.

Evet, 14 Mayıs 1989 Pazar günü Hakkari'de yaşananlar tüm bu gerçeklerin topyekûn ifadesidir ve tarihi önemdedir. Kürdistan tarihi boyunca isyanların ve direnişin merkezi olmuş Hakkari bir kez daha tarihsel özelliğini konuşturuyor. Ve halkın isyan alevi en erkenden burada yükseliyor. Sömürgecilığe karşı nihai savaşımızın ekilen tohumları burada ürüne dönüşüyor. Kürdistan halkı ulusal kurtuluş mücadelesine salt destek vermekle kalmayıp bu mücadeleden en temel öğelerinden biri olduğunu ve savaşmaya karar verdiğini pratikte gözler önüne seriyor; sömürgecilerin yüreğine en büyük korkuyu salıyor.

Hakkari ‘intifada’'sı sömürgecilerin, Kürdistan'daki savaş salt silahlı militan güçlerin savaşı olarak gösterme çabalarını nihai olarak mahkum eden, en küçük bir inandırıcılık payı bırakmayan çarpıcı bir gerçekliktir.

Yürüyüş sırasında kadın-erkek, çocuk-yaşlı tüm bir halkın sömürgeci zor güçlerinin silahlı saldırılarına, coplarına, tekme ve tokatlarına karşı tek silahları olan taşlarla direnmesi, zor güçlerinin merkezlerinin üzerine yürümesi ve attıkları sloganlar, ulusal kurtuluş savaşına bilinçli ve yürekli katılan bir halk gerçeğini açık ve görkemli bir şekilde gözler önüne sermiştir. Burada temsil edilen, yüzyılların köleliğine ve sömürgecilliğine karşı dinmez bir kin ve öfkedir. Bu kin ve öfkenin artık eyleme dönüşmesi Kürdistan'da büyük gelişmelerin yaşandığının ve gelecek dönemin tüm dünyayı sarsacak gelişmelere gebe olduğunun ifadesidir.

İşte bu nedenle diyoruz ki, Hakkari'de yaşananlar bir dönüm noktası, bir manifestodur. Bu manifestoya kulak verin! Hakkari bir başlangıçtır; Kürdistan'da halk savaşı gerçek temeline dayanarak yeri-göğü sarsmaya başlamıştır. Bu nihai bir sarsıntının ilk adımlarından biridir ama sarsıntının boyutlarını ve sonuçlarını görmek için yeterince ipucu vermektedir!

Avrupa'nın dörtbir yanında Kürdistanlı yurtseverlerin sesi yankılandı: "Emperyalizm Kürdistan halkını ve mücadelesini yargılayamaz!"

Yargılayanlar, yargılanıyor

PKK DAVASI BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK DAVASIDIR

Baştarafı 1. sayfada etti. Ali Haydar Kaytan'ı belli bir süreden bu yana son derece insanlık dışı bir uygulamayla psikolojik işkence altında böyle bir hastaneye kapatan Federal Savcılık bu tür uygulamalarla, tutukluları demoralize etmeyi amaçlıyor. Kısa bir süre önce hayatı tehlike ile yüzyüze gelen Ali Haydar Kaytan, eylemini sonuçlandırdıktan sonra F. Alman hükümetinin insanlık dışı bir uygulamayla kendisini akıl hastanesine koyma girişimine karşı yeniden açlık grevi eylemine başladı.

1 yılı aşkın bir süre tutuklu olmalarına rağmen, haklarında mahkeme açmayı bilinçli olarak geciktiren Federal Savcılık devrimcilerin tutukluluk süresini kanunsuz bir şekilde uzatıyor. İddianame, ekleriyle birlikte 1988 yılı sonunda hazır olmasına rağmen, Federal Savcılık, yeni soruşturmalar yapıldığı gerekçesiyle süreyi keyfi bir şekilde uzatmaktadır.

Hukuk adına hukuksuzluğun

daniskasını sergileyen Federal Savcılık, uyguladığı bu yöntemle devrimci Kürt politikacılarını daha fazla elinde tutmayı hedefliyor. Bu şekilde de faşist Türk rejimine sunduğu desteğini daha da arttırmak istiyor. Bir çoğunu uyduruk gerekçe ve asılsız iddialarla tutuklayan Alman Hükümeti açılacak bir mahkemenin aleyhine sonuçlanacağını çok iyi bildiğinden süreyi mümkün olduğu kadar uzatmaya çaba gösteriyor. Böylece de arkasına sığındığı sahte ve asılsız gerekçelerini daha uzun bir süre devam ettirme şansına sahip olacağını hesaplıyor.

Haklarında dava açtığı devrimcilerin birakalım ortak savunmayı, bireysel bir savunma hazırlığı yapmalarını bile engelleyen, her türlü kitap, yayın ihtiyaçlarına yasak koyan Federal Savcılık, hukuk adına çağımızın en büyük komedisini de sergiliyor. Bir yandan bir dizi uluslararası sözleşmeye imza atarken, diğer yandan hiçbir meşru gerekçeyle dayandırıl-

mayacak bir şekilde, insanlık dışı uygulamalarını PKK Davası tutukluları üzerinde sergiliyor. Bu tutumuyla da kendi imzasının da altında bulunduğu bütün hukuk kurallarını çiğniyor.

Federal Savcılık, faşist Türk devletine destek olmak için açmak istediği davada büyük bir batağa saplandı. Faşist Türk rejimi doğrultusunda PKK'yi, temsil ettiği Kürdistan halkını ve bağımsızlık mücadelesini yargılamak isteyen Alman Hükümeti, bu tutumuyla asıl yargılanan haline gelecektir. Her türlü insanlık dışı uygulamaya alabilmesine başvurması da, yargılamak isteyenlerin yargılanır hale geldiklerinin açık bir göstergesidir.

Kürt politik tutuklularının açlık grevi ve ölüm orucu eylemleriyle dayanışma amacıyla Batı Avrupa'nın çeşitli kentlerinde, sayısız yürüyüş, miting, açlık grevi, toplantı ve işgal eylemi gerçekleştirildi. Kürdistanlı emekçilerin gösterdiği dayanışma bütün yoğunluğuyla devam ediyor. Bu yoğun eylemlilik, emekçi halkımızın ulusal kurtuluş mücadelemize yönelen her türlü saldırı karşısında, tavırsız kalmayacağının somut bir örneğidir.

DÜSSELDORF'TA 10.000 YURTSEVER YÜRÜDÜ

Baştarafı 1. sayfada Toplanma alanında kortejin düzülmesiyle birlikte kalabalık kitle grubu, haykırdığı sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. En önde PKK, ERNK ve ARGK bayraklarını taşıyan 150 kişilik bir kalabalık bulunuyordu. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCA-

LAN yoldaşın büyük boy posterini taşıyan bir grup bayrakların ardından harekete geçti. Daha sonra sırasıyla PKK-MK üyesi şehitlerin posterlerini taşıyan ve tüm şehitlerin resimlerinin üzerinde olduğu gömleklere giyen kitle yürüyüşe geçti. Peşinden ise, Hunerkom, milli giysililer, çocuklar, YKWK, Kürt Halkının Dostları, SVP, YJWK ve YXK kortejleri yürüyüşe başladılar.

Yürüyüş korteji, Düsseldorf'un şehir merkezinden geçtikten sonra Düsseldorf Eyalet Yüksek Mahkemesi önüne geldi. Federal Savcılığın Kürt politikacıları hakkında açtığı davayı protesto eden siyah bir çelenk burada Düsseldorf Eyalet Mahkemesi önüne bırakıldı.

11.30'da yürüyüşe geçen kortej saat 13.00 sıralarında miting alanına girdi. Gruplar düzenli bir şekilde yerini aldıktan sonra, saygı duruşuyla miting başlatıldı. Türkçe, Kürtçe ve Almanca miting ve yürüyüşün amacını açıklayan konuşmaların yanı sıra, kültür programı da sergilendi. Türkü, folklor ve bir skecin sergilendiği kültür programı miting alanındaki coşkuyu daha da yükseltti.

Toplu olarak içilen Cephe Andından sonra miting saat 16.00'da sonuçlandırıldı.

Protesto miting ve yürüyüşüne RTL ve WDR televizyonu yayınlarında yer verirken, Alman basını da yürüyüş haberini resimleriyle birlikte yayınladı.

PARİS'TE MİTİNG

13 Mayıs günü Paris'te de Almanya cezaevlerinde devam eden açlık grevi eylemiyle dayanışma ve anti-demokratik uygulamaları protesto etmek için bir miting düzenlendi.

Eyfel Kulesi yakınındaki Trocadero meydanında düzen-

lenen mitinge yaklaşık 500 kişi katıldı. Binlerce bildiri ve yüzlerce yayının dağıtıldığı mitingde Türkçe ve Fransızca konuşmalar yapılarak, kitleler eylemin amacı hakkında bilgilendirildi.

Turistik bir meydana yapılan gösteriye olan ilgi büyüktü.

Yabancı turistler eylemin amacı hakkında bilgi almaya çalıştılar. Ayrıca Fransızlar'ın da yoğun ilgi gösterdiği gözlemlendi. Saat 18.00'e kadar devam eden mitingde zaman zaman yapılan folklor gösterisi de ilginin artmasına yolaçtı.

STOCKHOLM'DE AÇLIK GREVİ

13 Mayıs 1989 günü, Stockholm'de 7 Kürdistanlı yurtsever açlık grevine başladı. Açlık grevi süresince, faşist TC ile Alman emperyalizminin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı geliştirdikleri işbirliği teşhir edildi.

Eylem boyunca yoğun bir şekilde bildiriler ve broşürler dağıtıldı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimini dile getiren ve buna yönelen karşı-devrimci saldırıları teşhir eden yayınlara, işveç kamuoyunun ilgisi büyük oldu.

İşveç-Kürt Kültür Derneği çocuk folklor ekibi de, Kürdistan halk oyunlarından çeşitli

örnekler sundu. Halk kitlelerinin, bu oyunlara oldukça ilgi gösterdikleri gözlemlendi.

19 Mayıs Cuma gününce, açlık grevi eylemcileri ve yaklaşık 100 kişi dolayındaki kitle Almanya'nın Stockholm Elçili-

ğine doğru bir yürüyüş yaptı. Yürüyüş korteji elçilik önüne geldiğinde kapısına siyah bir çelenk bıraktı. Bu arada kalabalığa yönelik olarak, yürüyüşün amacını açıklayan bir konuşma da yapıldı.

MİTING VE YÜRÜYÜŞ TERTİP KOMİTESİ TUTUKLULARIN İSTEKLERİYLE DAYANIŞMA İÇERİSİNDE OLDUĞUNU AÇIKLADI

Miting alanında yürüyüş ve miting tertip komitesi adına yapılan konuşmada, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yönelen saldırılar teşhir edildi. Alman devletinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik olarak yaptığı "terörizm" suçlamasının ardındaki nedenlere değinen konuşmacı, Alman ve Türk hükümetlerinin son dönemlerde yoğunlaştırdığı işbirliğine de değindi.

Faşist Türk sömürgeciliğinin insanlık dışı uygulamalarına hız verdiği bir dönemde, Alman Hükümetinin Kürt yurtsever devrimci politikacılarını tutuklamakla, bu uygulamalara destek verdiğini belirten konuşmacı, tüm ilerici demokratik kamuoyunu Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesiyle dayanışmaya çağırdı.

Kürt politikacılarının Alman cezaevlerinde başlattıkları açlık grevi ve ölüm orucu eylemiyle dayanışma içerisinde olduklarını belirten konuşmacı, sözlerini, Alman hükümetinin ve Federal Savcılığın anti-demokratik uygulamalarından örnekler vererek sürdürdü. Konuşmacı, yurtsever-devrimci Kürt politikacıların istekleri olan talepleri bir kez daha yineledi.

Kürt politikacılar üzerindeki uygulamaları sıralayan konuşmacı uygulamaları şöyle özetledi:

"—Tutuklular tecrit hücrelerine kapatılarak dışarı ile olan tüm bağları kesilmiştir,

—Psikolojik baskı ve işkencelere tabi tutulmaktadırlar,

—Havalandırma hakları dahi gaspedilmiştir,

—Dışarı çıkışlarında zincir ve parangaya vurulmaktadırlar,

—Kitap, gazete, radyo vb. gibi basın-yayın araçlarından mahrum bırakılmışlardır,

—Görüşme hakları kısıtlanmakta, görüşmeler cam duvarlar arkasından yaptırılmakta ve konuşmaların anlaşılmasına olanak verilmemektedir; görüşmecilere her türlü zorluklar çıkarılmaktadır,

—Arama bahanesiyle her gün çırılçıplak soyundurulmakta ve bu yönlü psikolojik işkencelere de maruz bırakılmaktadırlar,

—Her gün saat 17.00'den sonra ışıklar söndürülmekte, karanlıkta bırakılmakta ve ışık bile işkencenin bir aracı olarak kullanılmaktadır,

—Savunma hakları gaspedilmekte, savunma için gerekli araçlar verilmemekte ve bir şey verildiğinde de Almanca olarak verilmektedir; böylece anlama olanağı bütünü ortadan kaldırılmaktadır,

—Mahkemeler uzun süre süruncemede bırakılarak bezdirme ve yıpratma metodları uygulanmaktadır."

Bu insanlık dışı uygulamaların kaldırılmasını ve tutuklulara insanca yaşam koşullarının tanınmasını isteyen konuşmacı sözlerini şu şekilde bağladı.

"Kendi geçmişi ile övünen Federal Alman yönetiminin nasıl bir geçmişe sahip olduğu tüm dünya halkları tarafından çok iyi bilinmektedir. Dünyaya egemen olmak isteyen faşist Hitler'in nasıl dünyayı kana buladı-

ğı, insanları bir kobay olarak kullanıp, bunlar üzerinde ölüm deneyleri yaptığı, fırınlarda yaktığı, akıl almaz işkencelerle diri diri toplu mezarlara gömerek insanlar üzerinde nasıl katliamlar gerçekleştirdiği, en ufak bir düşünce özgürlüğüne bile müsaade etmeyerek bunların tarihe nasıl kara bir sayfa açtığı, halen bunlara günümüzde nasıl lanet okunduğu da bilinmektedir. Yine halkların kararlı mücadeleleri sonucu, bu faşist despotların nasıl bir sonla karşılaştığı ve bunların kendi halkının alınına sürdükleri bu kara lekenin derin izleri halen canlı olarak görülmektedir. Şimdi bunlar bu sefer halkımıza ve onun öncüsü Partimize karşı tekrarlanmak isteniyor. Rosa Lüzemburglar'ın Karl Liebknechtler'in kafasına kurşun sıkan eller, bu sefer Kürdistan halkının boğazına yapışmak istiyor. Ama naïle! Şunu bir kez daha hatırlatalım ki, geçmişiniz son derece olumsuz ve eli kanlıdır. Bunun için sonuç alamaz, olsa olsa tarihe yeni kirli sayfalar eklersiniz!

O halde faşist terörü aratmayacak türden saldırılarla mücadelemize ve halk varlığına yönelen Alman Devleti ve sözcülerinin bütün düzmece ve karalama kampanyaları fıyaskoyla sonuçlanmaya mahkumdur. Yıllardır her türlü insanlık dışı uygulamalara rağmen direnişi yükselterek, sesini bütün dünyaya duyuran Kürdistan halkı, her geçen gün dostunu ve düşmanını daha iyi tanımakta, mücadelesini sürekli geliştirmekte, bununla da dostlarını sevince boğarken, düşmanlarını ise çılgına çevirmektedir. Bunun için Federal Alman devletinin asılsız, düzmece karalama kampanyalarına rağmen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin meşruluğunu daha şimdiden kabul eden Alman halkı da, Kürdistan halkıyla dayanışmasını gösterecek ve egemen Alman burjuvazisinin dayatıcılarını mahkum edecektir. Türk ve Federal Alman devletlerinin ortaklaşa geliştirdikleri terörü başarısız kalacak ve halkımız mücadelesini yükselterek, bu güçlere hakkettikleri cevabı verecektir.

Kardeş Türk proletaryasının her türlü faşist yasağa rağmen, yaptığı cesur çıkışları, 1 Mayıs'ta sınıf kavgasını yükseltmesini coşkuyla selamlıyor, anti-faşist, anti-emperyalist, demokratik devrim mücadelesinde yanında olduğumuzu bir kez daha haykırıyoruz.

Yurtseverler, değerli dostlar! Tutuklu Kürt politikacıları Alman zindanlarındaki zulmü yıkmak ve insanlık onurunu korumak için, açlık grevi yapmaktadırlar. Tüm ilericileri, demokratları ve devrimcileri Federal Alman Hükümetini protesto ederek, tutuklu yurtseverlerin eylemlerini desteklemeye çağırıyoruz!

Alman hükümeti, tutuklulara zulmetmekten vazgeç! Halkımıza ve onun öncüsü PKK'ye karşı daha fazla suç işleme!

Hiçbir saldırı, provokasyon, karalama Kürdistan halkının haklı bağımsızlık mücadelesine gölge düşüremez!"

Miting ve yürüyüş eylemine gönderilen mesajlar:

KÜRT POLİTİK TUTUKLULARLA DAYANIŞMA MİTINGİNE

Değerli yurtsever Kürdistanlı kardeşlerimiz,

Sosyalist Vatan Partisi adına, mitinginizi coşkuyla selamlar, mitinginize, ulusal kurtuluş mücadelesine katkıda bulunması dileğiyle başarılar dileriz.

Şu veya bu sebeple, ülkelerimizden ayrı düşürülmüş insanlar olarak, hepimizin kalbi ülkelerimizin, yurtsever devrimcileri ile birlikte atıyor. Çok uzakta olmamıza rağmen, ülkelerimizdeki mücadelelerimizde yardımcı olmak için çırpınıyoruz.

Daha dün kadar, ulus olarak varlığımızı tümünden inkar eden düşmanlarınız mücadeleleriniz sayesinde, bugün artık bu sahtekarlığı yapamıyorlar. Emperyalizm artık taktik değiştiriyor. Bu aşamada Kürt ulusu-

nun varlığını tümünden inkar etmenin fayda vermeyeceğini biliyor. Bundan böyle, Kürt ulusuna birtakım siyasal ve kültürel haklar verilmeyi, özerk bir Kürdistan'ı kabul ettirebilmeyi planlayarak, Kürt ulusunun gözünü boyayıp, sizleri bağımsız Kürdistan hedefinden saptırmak istiyor. Emperyalizm, Ortadoğu gibi çok önemli bir bölgede, Bağımsız-Demokratik Kürdistan Devletinin kurulmasını engellemek için, çeşitli sözcüleri vasıtasıyla, Kürt ulusunun bağımsızlık yoluna tuzaklar kuruyor. Çeşitli Kürt ve Türk solcuları da, niyetleri ne olursa olsun, emperyalizmin bu oy-

—Selam Kürt ulusunu yeniden diriltin ERNK'li şehitlerimizle!
—Yaşasın özgür, bağımsız ve demokratik Kürdistan!
—Yaşasın devrimci-demokratik Türkiye!
—Yaşasın Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi!
—Yaşasın tutuklu yurtsever Kürt politikacılarıyla dayanışmamız!

Sosyalist Vatan Partisi
Batı-Almanya taraftarları

YÜRÜYÜŞ KOMİTESİNE;

Bizler, Birleşik Sosyalist Parti (Vereingten Sozialistischen Partei) olarak yürüyüşün tüm amaçlarını destekliyor ve Batı Almanya cezaevlerinde bulunan Kürt politik tutuklularla dayanışma içerisinde olduğumuzu belirtiyoruz.

Batı Alman devletinin saldırıları mutlaka cevabını almalıdır. Bunun için:

—Tutukluların işkence ve baskı görmesine, savunma haklarının gaspedilmesine seyirci kalamayız,

—129a maddesinin ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kul-

—Kahrolsun emperyalizm!
—Yaşasın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi!
—Tüm politik tutuklulara özgürlük!
—Yaşasın uluslararası dayanışma!

VSP Vereinigte Sozialistische Partei
(Birleşik Sosyalist Partisi)
Köln, 12.5.1989

YOLDAŞLAR

Çağımız proletarya devrimleri ve ulusal kurtuluş mücadeleleri çağıdır. Doğaldır ki, her ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında emperyalizmi ve dünya gericiliğini bulmaktadır.

Alman emperyalizmi de, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini hiç olmazsa, Almanya'da mahkum edebilmek için, yaptığı saldırıların bir devamı olarak; geçtiğimiz yıl onüç yurtsever Kürt politikacısını tutuklamıştır.

—Yurtsever Kürt politikacılar serbest bırakılsın!
—Direnmek yaşamaktır!
—Berxwedan jiyane!
—Biji Berxwedan!

Toplumsal Kurtuluş
Avrupa taraftarları

YJWK (Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği)'nin mesajı:

'87'lerde faşist Kenan Evren'in çağrısına en açık cevabı Alman emperyalizmi veriyordu. İlişkileri Moltke ile bağlayıp günümüze kadar devam eden, Kürdistan'daki baskı ve katliamlardan sorumlu olan Alman emperyalizmi, kendi çıkarlarını korumak için bu çağrıya canıgöndülden ve ağıktan cevap vermiştir.

Fakat şu açık olan bir şeydir ki, Alman emperyalizminin kan ve can vermek istediği halkların düşmanı faşist Türk sömürgecileridir. Kürdistan halkının iradesi 14 yoldaşın şahsında somutlaşarak mahkeme alanlarını Alman emperyalizmini yargılama alanlarına çevirmesini bilecektir.

nuna alet oluyor.

Emperyalizm, bir yandan geleceğe yönelik bu sinsi planları hazırlarken, diğer yandan da, ulusal kurtuluş mücadelesini ta başından boğmak, ezmek için her türlü baskıyı, saldırıyı yapıyor. Faşist-sömürgeci TC devletinin insanlık dışı katliam, terör ve işkencesini gizli ya da açık destekliyor. Bu yetmiyor muş gibi, Federal Almanya devleti eliyle, Almanya'daki ulusal kurtuluşçu yurtsever Kürtlere hukuk dışı baskılar yapılıyor. Asılsız suç iddiaları ile, yurtsever Kürt politikacılar, cezaevlerine atılıyor, insanlık dışı uygulamalara uğratılıyor.

YURTSEVER
KÜRDİSTANLILAR'A,

Mücadeleci Kürt halkını ve onun devrimci örgütlerini tüm coşkuyla selamlarız.

Türk ve Batı Alman devletlerinin zindanlarında bulunan Kürt devrimcilerini selamlarız.

Dostlar, Biz Saarbrücken kentinden geliyoruz. Kürt işçi ve Kültür Derneği'nin bulunduğu bina içerisinde, Açlık Grevleri Enformasyon Bürosunu açmış bulunuyoruz. Bundan dolayı da hemen hemen her gün Kürt insanları ile beraberiz.

Bugün gerçekleşen bu büyük yürüyüş, emperyalistlerin baskılarına, onların Kürt yurtseverlerine yönelik saldırılarına karşı, Batı Almanya'da Kürtlerin bir isyanı ve mücadelelerinin bir parçasıdır.

Kürt politik tutukluların serbest bırakılmasını istiyoruz ve bunun için mücadele etmeye hazırız. Çünkü Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi haklı ve meşrudur. Burada bulunan Kürtlerin ülkede savaşı kardeşleri için mücadele içerisinde bulunmalarının büyük önemini kavırıyor ve dayanışma içerisinde olduğumuzu belirtiyoruz.

Saarbrücken Açlık Grevi
Bürosu'nda çalışan
Alman dostlar

Kürdistan Yurtsever Öğrenciler Birliği Moskova'da Newrozu kutladı

BERXWEDAN Moskova Mubabiri
(Nûbar Zaza) bildiriyor.

Uzun süren bir hazırlık çalışmasından sonra 18 Mart günü Newroz, Sovyetler Birliği'nin başkenti Moskova'da YXWK (Kürdistan Yurtsever Gençler Birliği)'nin düzenlediği bir gece ile kutlandı. Geceye Sovyetler Birliği'nde bulunan çok sayıda Kürt öğrenci ve Sovyetler Birliği halklarından misafirler katıldı.

Newroz'un anlamı ve önemi, ERNK'nin kuruluşu ve çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN'ın anısı gecenin siyasal bölümünde geniş bir konuşma ile ele alındı. PKK'nin yükselttiği ulusal kurtuluş mücadelesi genişçe anlatıldı. İlkel milliyetçi ve reformist güçlerin durumu izah edildi.

Moskova'da kutlanan Newroz çok coşkulu geçti. Geceye katılan Kürt öğrencileri gecenin başlamasından bitimine kadar coşkulu sloganları ile gece programına eşlik ettiler. Kutlama salonu şehitlerin resimleri, Parti yayınları ve afişleri ile süslenmişti. Güney Kürdistan'dan dost bir ozan türküleriyle programa dayanışmacı olarak katıldı. Gelen misafirlere de Kürt

yemekleri ikram edildi.

YXWK çalışmaları için bağış toplandı. Geceye ilişkin olarak 2 ayrı bildiri basılıp dağıtıldı. Bildiriler Kürtçe, Arapça ve Rusça olarak hazırlanmıştı. Sahne ERNK bayrağı ve "Yaşasın Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemiz" sloganıyla donatılmıştı.

Daha sonra çıkarılmış olan bildiriler, gelen misafirlerin aracılığıyla tüm Sovyetler Birliği kentlerine gönderildi.

Gece genel olarak iki bölümden oluşmuştu; biri politik, diğeri kültürel. Newroz gece programı Kürdistan devrim şehitlerini anma ve saygı duruşu ile başladı. Devrimci şiirler ve marşlar okundu. Yapılan siyasi konuşmanın kapsamı kısaca şuydu: Sovyetler Birliği'nde bulunan Kürt öğrencilerin neden mücadeleye sahip çıkmaları gerektiği, Newroz'un Kürt halkının tarihinde yeri ve anlamı, Kürdistan'ın genel durumu, 15 Ağustos'tan sonra devrimci mücadelenin yarattığı gelişmeler, PKK'nin genel mücadelesi ve amaçları.

Yapılan konuşmada Sovyetler Birliği'nin Ortadoğu'ya yönelik barış politikası üzerinde durularak, Ortadoğu'da bu yönlü barış çabalarının yer edinmesinin mümkün olamayacağı açıklandı. Özellikle Kürdistan'da Kürt halkının bağımsız-

lık ve özgürlük mücadelesinin her şeye rağmen hızla devam edeceği ve bunun dikkate alınması gerektiği izah edildi.

Konuşmanın son bölümünde YXWK'nin amaçları ve politikası üzerinde duruldu. Konuşma coşkun sloganlarla son buldu. Ortadoğu Komünist Partileri adına bir mesaj da geceye iletildi. Filistinli Öğrenciler Birliği de geceye bir mesaj sundu.

Gecenin siyasi bölümünün sona ermesinden sonra, geceye kültür programı ile devam edildi. Kürt öğrencileri devrimci direnişçi türkülerini sundular. Leningrad'dan bir müzik grubu da geceye katıldı ve geceyi kültürel yönden zenginleştirdi. Peşmergelerin yaşamından kesitleri yansıtan bir video filmi de gösterildi. Önderimiz Abdullah ÖCALAN'ın konuşması videodan gösterildiğinde aniden tüm salon şenlendi.

Gece başarıyla son buldu.

Gecenin bitiminden bir gün sonra Kürt Öğrencilerin kurduğu "Kamonda Kürdistan" spor grubu bir spor karşılaşması düzenledi. Davet edilen çok sayıda spor grubunun gelmesi üzerine, bir Newroz-spor şenliği biçiminde karşılaşmalar yeniden düzenlendi. Ortadoğu'dan ve Sovyetler Birliği spor gruplarından 12 takım şenliğe katıldı. Karşılaşmalar başlamadan önce YKWK adına bir açılış konuşması yapıldı ve Newroz'un siyasal anlamına dikkatler çekildi.

ALMAN POLİSİNİN PROVOKASYONU MÜNİH'TE DAYANIŞMA TOPLANTISINI ENGELLEYEMEDİ

Feyka-Kurdistan'ın 5 Mayıs günü düzenlediği bilgilendirme toplantısı, Batı Alman emperyalizminin saldırılarının teşhir edilmesinin zemini oldu.

Münih'te benzer içerikte daha önce de 3 toplantı düzenlenmek istenmişti. Ancak, her üç toplantı da "terörist bir örgütün propagandası yapıyor" gerekçesiyle polis tarafından iptal edilmişti. Bu kez mahkemeye başvuran Feyka-Kurdistan yetkilileri, mahkeme kararıyla toplantıyı gerçekleştirdiler.

Bu karara rağmen, polis provokasyonunu sürdürdü. Toplantıyı baştan sona 7 polisin izleyeceğini ve konuşmaları teybe alacağını açıklayan polis yetkilileri, aksi durumda mahkeme kararını dinlemeyip, toplantıyı dağıtacaklarını açıkladılar. Böyle bir tavır, Alman polisinin kendi mahkeme kararlarını bile hiçbir gerekçe göstermeden ayaklar altına aldığı

YABANCI DÜŞMANLIĞI PROTESTO EDİLDİ

B.Berlin BERXWEDAN muhabiri

12 Mayıs'ta Alman neo-nazilerce katledilen Ufuk Şahin adlı işçinin katlini protesto etmek için Batı Berlin'de 20 Mayıs günü bir protesto yürüyüşü düzenlendi.

Batı Berlin'de Republikaner Partisi'nin Eyalet Meclisine girmesiyle birlikte yabancı işçilere yönelik saldırılarda da bir artış meydana geldi.

Alman ilericilerinin bu olayı kınamak için düzenlediği yürüyüşe ERNK taraftarları da katılarak, protestoda bulundular.

YUGOSLAVYA'DA NEWROZ KUTLANDI

Yugoslavya'da bulunan Kürt öğrencileri ilk kez bu yıl bir Newroz kutlama gecesi düzenlediler. Geceye çok sayıda Kürt öğrencisi ve Yugoslavyalı dost katıldı. Gece 29.3.1989 tarihinde gerçekleşti.

Kürt halkının direniş geleneği Newroz gecesinde siyasi konuşma, devrimci şiirler ve türküler sunuldu. Newroz gecesi, "direniş gecesi" parolası etrafında örgütlenmişti.

ERNK ile dayanışmayı da dile getiren Newroz gecesi programı, dünya ve Kürdistan devrim şehitlerini anma ile başladı. Daha sonra Kürtçe ve Yugoslavya dilinde siyasi konuşmalar yapıldı. Konuşma metninin özeti kısaca şöyleydi: Direniş sembolü Newroz'un Kürt halkı açısından anlam ve önemi, çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN'ın Newroz günündeki di-

reniği ve Newroz'un bu temeldeki yeni anlamı, halkımızın PKK, ERNK ve ARGK bayrağı altında ayağa kalkışı.

Gece salonu şehitlerin posterleri ve resimleri ile donatılmıştı. Ayrıca gece esnasında çok sayıda şehit posterleri ve afiş misafirlere ve yurtseverlere dağıtıldı.

Gecenin kültür bölümünde devrimci direnişçi mücadelemizi dile getiren marşlar, türküler ve şiirler sunuldu.

Gece bitiminden sonra geniş bir şekilde bildiri dağıtıldı. Bildiriler Kürtçe, Arapça ve Yugoslavya dilinde hazırlanmıştı. Newroz gecesi kutlandıktan bir gün sonra, Yugoslavya'da YXWK (Kürdistan yurtsever gençler birliği) şubesinin kurulması gerektiği sonucuna varıldı.

Yugoslavya'dan
ERNK taraftarları

İSVİÇRE-BİEL'DE BİLGİLENDİRME GECESİ

26 Nisan 1989 tarihinde İsviçre'nin Biel şehrinde iltica komitesinin hazırladığı "Kürdistanlı Tutuklularla Dayanışma ve Bilgilendirme Gecesi"ne 300'e yakın yabancı ve Kürdistanlı katıldı. Dayanışma ve bilgilendirme gecesinde ilk söz hakkı araştırmacı Anne-Marie'ye verildi. Bayan Anne-Marie Kürdistan tarihi, Kürdistan'ın sömürge statüsü ve ekonomik alanda sömürgecilik talanına geniş yer verdikten sonra, Kürdistan halkının meşru mücadelesine saygı duyduğunu ve desteklediğini belirtti.

İkinci konuşmacı Papaz Victor Brun, hazırladıkları gecenin cezaevlerindeki tutuklularla dayanışma amaçlı olduğunu vurguladıktan sonra, tüm dostları dayanışmaya davet ederek sözü Kürdistan Komite sözcüsüne bıraktı.

Kürdistan Komite sözcüsü konuşmasında, Kürdistan tari-

hi, ulusal kurtuluş mücadelesi tarihi, Kürdistan'daki son gelişmelerde faşist Türk sömürgeciliğinin özel savaş uygulamaları ve faşist ordunun operasyonlarından örnekler yer verdi. Kürdistan Komite sözcüsü, Avrupa ülkelerinin TC ile olan ekonomik ve politik ilişkilerine değinerek Alman emperyalizminin bir yıldan fazla bir süredir delilsiz-sebepsiz tutukladığı 14 Kürt politikacısının üzerlerindeki insanlık dışı uygulamaları ve cezaevi koşullarını da dile getirdi.

Daha sonra davetlilerin sorularını cevaplandıran sözcü, konuşmaları Türkçeye de çevirerek Kürdistanlı kitlelere son gelişmeleri aktardı.

Programın ikinci bölümü bir bütün olarak kültür ve müzik gösterilerine ayrıldı. Büyük beğeni toplayan folklor ve müzik gösterileri Basel Hunerkom Şubesi tarafından sergilendi.

Arnheim KKKH'nin açılışı yapıldı

Arnheim BERXWEDAN muhabiri

15 Mayıs 1989 tarihinde KKKH (Komela Karkêrên Kurd li Hollanda) adıyla, Arnehim'de yeni bir dernek açılışı yapıldı.

Açılış toplantısına 250'nin üzerinde kitle katıldı. PDVA (Hollanda İşçi Partisi) üyesi encümenler ve kilise temsilcilerinin yanısıra, çok sayıda Hollandalı ilericinin katıldığı toplantı büyük coşku içerisinde geçti.

Davetlilere Kürdistan yemekleri sunuldu. Yemeklerin yenilmesi ardından programa

geçildi. Günün anlamını belirten ve 3 dilden yapılan konuşmalardan sonra kültür gösterilerine geçildi.

Geçtiğimiz Mart ayında Kürdistanlı genç kızlardan oluşturulan Botan folklor ekibinin sunduğu folklor gösterileri ilgiyle izlenirken, Koma Zilan ve Ozan Zınar'ın sundukları direnişçi türküler de büyük bir beğeni topladı. Saat 23.00'e kadar devam eden program, "Apo Hate Hilvané" türküsü eşliğinde çekilen halayla son buldu.

SARCELLE FESTİVALİNE KKKK DE ATILDI

Fransa'nın Sarcelle yerleşim alanında geleneksel olarak düzenlenen festivale bu yıl KKKK de davet edildi. Festival folklor grubu ile katılan KKKK 1,5 saatlik bir program sundu.

Birbirinden güzel oyunlar sergileyen folklor grubu, Kürdistan'da gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin bugün-

kü düzeyini tanıtan bir yazıyı da izleyicilere okudu. Büyük beğeni kazanan çocuk folklor ekibi süresinin dolmasına rağmen, bir kez daha sahneye izleyicilerin yoğun isteğiyle çağrıldı.

Folklor programı ve açılan serginin yoğun ilgi görmesi, Fransız kamuoyunun ulusal kurtuluş mücadelemize ilgisi-nin arttığını da gösteriyor.

YURTSEVER BİRLİKLER KONGRELERİNİ YAPTI

Baştarafı 1. sayfa

Cephe yurtsever birliklerinin kuruluşu üzerinden 1 yıl gibi bir süre geçmesine ve bu sürede önemli bir mesafe katedilmesine rağmen aşması gereken yetersizlikler de vardır. Birliklerin gerek merkezi yönetim ve gerekse de yerel yönetimler düzeyinde daha örgütlü bir çalışmaya kavuşması en başta çözümlenmesi gereken sorunlar arasındadır. Birlik yönetimlerinin pratikte yeterli bir işleyişe kavuşmamış olması, örgütlenme, denetim ve yönlendirmede içerisine düştükleri yetersizlikler, görevlerini yeterince yapmalarını da engelleyen bir neden olmuştur.

Önümüzdeki dönem, üzerinde en fazla durulması gereken görevlerin başında, kitelerin bu birlikler içerisinde savaşa her düzeyde katılabilecek bir seviyeye getirilmeleri gelmektedir. Dar bir öncü grubun mücadelesi, yerini geniş kitlelerin cephe birliklerinde örgütlenip harekete geçirildiği bir mücadeleye bırakmıştır. Bu da topyekün halkın katılımıyla sürdürülen halk savaşıdır. Böylesi savaşı bir halk gerçeğine

ulaşmak, cephe birliklerinin görevlerini yerine getirmeleriyle mümkündür.

Kürdistan'da, özellikle de son bir ay içerisinde Botan'da yoğunlaşan ulusal kurtuluş mücadelemiz, yaygın gerilla savaşı aşamasına ulaşmıştır. Bu ise, kitlelerin savaşa aktif katılımını ve desteğini daha da arttırmayı gerekli kılıyor. Kitlelerin önünü açacak ve mücadelenin bugünkü düzeyine uygun görevleri gerçekleştirmelerini sağlayacak olan cephe birlikleridir.

II. Olağan Kongrelerini toplayan YKWK, YJWK, ve YXK'nin önümüzdeki dönemde, görevlerini daha iyi bir şekilde yerine getireceklerine olan güvenimiz tamdır. Kongreler bu görevleri başarmada gereken güç ve perspektifi kazandırmıştır. Bu temelde, yurtsever birliklerin II. Olağan Kongrelerini selamlıyor; ve tüm emekçi halkımızı ERNK'nin yurtsever birliklerinde örgütlenmeye ve bağımsızlık mücadelemize daha aktif katılmaya çağırıyoruz.

YKWK TÜM İŞÇİLERİ

SAFLARINDA BİRLEŞMEYE ÇAĞIRIYOR

Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği (Yekitiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan) 'ın II. Olağan Kongresi 15-16 Nisan tarihlerinde toplandı. YKWK Kürdistan'da savaşın yoğun olarak yaşandığı bir dönemde kongresini gerçekleştirdi. Bu gelişmeler, kongreye yüklenen görevleri daha da ağırlaştırdığı gibi, görevlere sahip çıkılmasının gereğini de dayattı.

II. Olağan Kongre, bir yıllık faaliyetlerin değerlendirilmesi temelinde yeni dönem görevlerini saptayarak, yeni kararlar aldı. Şehitlerin anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından oluşturulan gündem maddelerinin görüşülmesine geçildi.

Bir yıllık faaliyetlerin değerlendirilmesi gündeminde, şimdiye kadar ortaya çıkan eksiklik ve yetersizlikler değerlendirildi. Faaliyetlerin istenilen seviyeye ulaştırılamamasının temelinde yatan nedenler ortaya çıkarılarak, çözüm yolları belirlendi. Sorunların tartışılmasına tüm delegeler katılmış ve doğru çözüm yollarının bulunması için çaba sarfetmişlerdir.

Kongre, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve sorunlarını da tartışmış, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine daha aktif katılımın gereğini ifade etmiştir. PKK'nin Kürdistan işçi sınıfının öz örgütü olarak, büyük bir gelişme sağladığı bir kez daha vurgulandıktan sonra, bu mücadelenin başta ERNK olmak üzere tüm cephe yurtsever birliklerinin kurulmasına da temel olduğu belirtilmiştir.

YKWK II. Olağan Kongresi, Kürdistan işçi sınıfının, özdeyse yurtdışındaki Kürdistanlı emekçilerin temel görevlerini de saptayarak, çağrıda bulunmuştur. "Bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan yaratmak için, siyasal ve silahlı mücadeleye katılmak" çağrısını bir kez daha yineleyen YKWK II. olağan kongresi nerede olursa olsun tüm emekçileri bu şiarla bağlı kalmalarını istedi.

Yurtsever emekçilerin, YKWK'nin örgütlenmesini geliştirmek için yoğun çaba sarfetmesi gerektiğini vurgulayan Kongre, emekçilerin daha aktif görev üstlenerek, geleceğin yönetim organlarını şimdiden oluşturmalarını da kararlaştırdı. Bunların yanı sıra yurtsever emekçilerin kendi örgütleri olan YKWK saflarından öncü militanlar ve savaşçıları çıkararak PKK ve ARGK'ye sürekli güç vermesi gerektiğini belirten Kongre, tüm Kürdistanlı emekçileri, safların-

da birleşmeye çağırdı.

Kongre'de yürütülen yoğun tartışmalar neticesinde önümüzdeki dönem açısından son derece önemli ve güçlü kararlar alındı. Yurtdışındaki Kürdistanlı emekçileri temsilen delegelerin katıldığı Kongre, aynı zamanda Kürdistan işçi sınıfını da temsil eden bir bileşime sahipti. Sa-

yı olarak belli bir kesim temsil edilse de tartışılan sorunlar ve ele alınan konular bakımından Kongre, Avrupa'daki Kürdistanlı emekçiler şahsında bütün Kürdistan işçi sınıfını temsil eden bir konumdaydı. Bu anlamda YKWK II. Olağan Kongresi, Kürdistan işçi sınıfının mücadelesinde önemli bir yere sahipti.

YXK, TÜM GENÇLİĞİ SAVAŞ İÇERİSİNE MİLİTANLAŞMAYA ÇAĞIRIYOR

Kürdistan Yurtsever-Devrimci Gençlik Birliği (Yekitiya Xortên Şoreşgerên Welatparêzên Kurdistan) II. Olağan Kongresi'ni 22-23 Nisan tarihleri arasında gerçekleştirdi. Kongre'ye çeşitli bölgelerden gençlik örgütlerini temsilen 45 delege katıldı.

Kongre, devrim şehitlerinin anısına düzenlenen bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunda tüm delegeler bir ağızdan "Bî can, bî zwin em bî terene ey Serok" şiarını haykurdular.

Kongre, son siyasal gelişmeleri ve geçmiş bir yıllık faaliyetleri değerlendiren birinci gündem maddesiyle devam etti. Kongre'ye sunulan politik rapor üzerine delegeler görüşlerini belirterek değerlendirmeleri güçlendirdiler.

Daha sonra, I. Kongre'de seçilen merkez yönetiminin sunduğu raporun görüşülmesine geçildi. Tüm delegeler sunulan rapor ve çalışmalar hakkında eleştiri ve önerilerini belirterek, eksik ve yetersizliklerin açığa çıkarılmasına büyük bir çaba harcadılar. Yoğun tartışmalar neticesinde eksik ve yetersizlikler mahkum edilerek, doğru

yaklaşım daha da netleştirildi. Ayrıca, geçmiş pratik süreçte önemli oranda eksikliklerin görüldüğü merkezileşme sorunu üzerinde durularak, bu meseleye doğru yaklaşımın ne olması gerektiği netleştirildi.

Bölgesel çalışmaların değerlendirilmesi de yine eleştirisel temelde ele alınarak, eksiklik ve yetersizlikler bütün yönleriyle ortaya çıkarıldı. Bu konuda da yanlış yaklaşımlar ortaya konularak, doğru yaklaşımın ne olması gerektiği açıklığa kavuşturuldu.

Geçmiş faaliyetlerin değerlendirilmesi ardından, yeni dönem çalışmalarına ilişkin olarak kararların görüşülmesi gündem maddesine geçildi. Komisyonların hazırladıkları karar tasarıları görüşülerek, güçlendirilip karar altına alındı.

Yeni merkez yönetimin seçilmesi ve delegelerin kararlılık sözlerini vermesi ardından, Parti Önderliğine, şehitlere ve zindan direnişçilerine bağlılık mesajları okundu.

Kongre kapanış konuşması ardından, tüm delegelerin ayakta "Hazırız, ezeceğiz, fethedeceğiz" şiarını atmasıyla, Kongre sonuçlandırıldı.

YJWK; TÜM KADINLARI AKTİF GÖREVE ÇAĞIRIYOR

Çok sayıda kadın delege ve misafirin katıldığı YJWK II. Olağan Kongresi 29-30 Nisan 1989 tarihinde başarılı bir şekilde gerçekleştirildi.

Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği (Yekitiya Jinên Welatparêzên Kurdistan) II. Ola-

kum edilirken, doğru yaklaşımlar da netleştirilmiştir.

1 yıllık faaliyetlerin değerlendirilmesi maddesinde, ortaya çıkan eksiklik ve yetersizlikler daha kapsamlı bir şekilde değerlendirilmiş, bu konudaki yanlış yaklaşımlar ortaya konulmuştur. Kadınların gerek toplumsal ve gerekse de geleneksel nedenlerle mücadeleye aktif katılımını engelleyen nedenler üzerinde durulmuş ve bunları aşmanın doğru yolu, şehit kadın

de, Kongre platformu huzurunda kararlılık sözü verdiler.

Bu yoğun tartışma ve değerlendirmeler ardından, YJWK'nin yeni merkezi yönetimi seçildi. Ayrıca Kongre, çeşitli önerileri de belirleyerek karara bağladı.

Kongre'nin sonuna doğru tüm delegeler, platformun verdiği güç ve azimle, YJWK'nin yeni dönem çalışmalarına ilişkin olarak alınan güçlü ve bir o kadar da önemli kararların hayata ge-

militanlarımızın pratiğiyle gösterilmiştir.

Ulusal kurtuluş savaşımızın yoğunlaştığı ve ERNK'nin örgütülüğünü daha da arttırmanın büyük bir önem taşıdığı bu dönemde tüm kadınları bekleyen görevler de ortaya konulmuştur. Kongre, bu konuda delegelerin önünü açan bir perspektif sunarken, onları bu görevleri başarmının bilinciyle donatmıştır.

Kongre, başta Parti Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaş olmak üzere, Partiye, devrim şehitlerine, zindan direnişçilerine, ARGK komutan ve savaşçılarına bağlılık sözünü bir kez daha tekrar etti. Tüm delegeler

çirilmesinde büyük bir çaba harçayacakları sözünü verdiler. Tüm Kürdistanlı kadınları YJWK çatısı altında örgütleyip, mücadeleye aktif katılımını gerçekleştirecekleri sözünü veren yurtsever kadın delegeler, Kürdistan kadınının ortak dileğini de ifade ettiler. Kadın delegeler, PKK'nin yükselttiği ulusal kurtuluş mücadelesine layık olmak için, bu mücadelenin kendilerine attığı rolü mutlaka yerine getireceklerini belirttiler. Kongre, yoğun coşku ve kararlılık içerisinde sonuçlandırıldı.

Kongre'ye YKWK-İsviçre, Aydınlar Birliği ve ERNK taraftarları da dayanışma mesajlarını iletiler.

FEYKA KURDİSTAN VI. OLAĞAN KONGRESİ YAPILDI

Kürdistan Yurtsever İşçi-Kültür Birlikleri Federasyonu (Feyka-Kurdistan) 'ın VI. Olağan Kongresi, 29-30 Nisan 1989 tarihinde toplandı. Federasyona üye 15 dernekten 60 delege ile çok sayıda izleyici ve konugun katıldığı kongre, dünya ve

Kürdistan devrim şehitlerinin anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile açıldı.

Divan seçimi ve ardından gündemin saptanmasıyla birlikte, resmen başlayan Kongre'de ilk olarak Feyka-Kurdistan'ın 1

Devamı 19. sayfa

CEZAEVLERİNİ; KİNİMİZİ BİLEYEN KALELERE ÇEVİRMELİYİZ!..

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, bugünkü aşamaya gelinceye kadar çok çeşitli çap ve nitelikte engellerle karşılaştı. Halkımızın bağrından çıkardığı Partisi PKK'nin bilimsel sosyalizmin ışığında uyguladığı doğru ideoloji ve pratik, bütün bu oluşturulan engellerle savaşıarak bugünkü kazanımları elde etti.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gerek bölge, gerekse dünya dengesinde, ezilen ve sömürülen halkların yararına yaratacağı olumlu gelişmeler, Kürdistan'a egemen olan sömürgecileri ve yerli her soydan Kürt işbirlikçilerini açıktan karşısında bulurken; başlangıçta perde arkasında karşı-devrim güçlerini destekleyen ve örgütleyen emperyalistlerin de çirkin yüzlerini süreç içinde ortaya çıkardı. Artık emperyalistler, başta TC olmak üzere, sömürgecilerle yaptıkları işbirliklerini gizleme ihtiyacı duymadan, sömürgeci faşist Türk devleti gibi açıktan açığa, gelişen halk savaşımıza karşı mücadele telaşı içindedirler.

Sömürgeci faşist Türk devletinin PKK önderliğinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı izlediği gizleme ve tecrit politikasını öteden beri uygulamaya çalıştığı herkesçe bilinmektedir. Fakat her şeye rağmen insanlığa büyük bir hizmet sunan ulusal kurtuluş mücadelemiz gün geçtikçe yeni yeni mevziler kazanmış, halkımız içine kök salmış, yaygın gerilla savaşından halk savaşının ilk aşamalarına ulaşmıştır. Bütün bu gelişmelerden karşı-devrim cephesi güçlerinin rahatsız olacağı kuşkusuzdur. Onlar, bu gelişmelerin kaynağında, gerek yurt içinde (Kürdistan'da) gerek yurt dışında (özellikle Avrupa'da) öncü gücümüz PKK'nin etrafında kenetlenen özgücümüz halkımızın olduğunu çok iyi bilmekteyiz.

Ulusal kurtuluş mücadelemizi, bu değerli kaynaktan yoksun bırakmak için, sömürgeci faşist Türk devleti, sol-sağ ve gerici uzantılarıyla Kürdistan'da sıcak savaş dahil "özel savaşın" her türlüünü, ordumuz ARGK'ye ve halkımıza karşı kullanmaktadır. Cezaevlerin-

Sdr. Omme Cezaevinden (Danimarka) Salih

de bulunan savaş esirlerimize, insanlığın tanık olmadığı ve olamayacağı baskı ve işkenceler uygulanmaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin kazanacağı zaferden en az TC kadar çıkarları bozulan ve tehlikeye giren emperyalizm de TC'nin bu karşı-devrimci savaşına, işbirliği ile karşılık vermeye çalışıyor. Bu işbirliğinin bir sonucu olarak başta Federal Almanya, İsveç olmak üzere, Danimarka, Fransa vb. emperyalist devletler de, kendi ülkelerinde bulunan devrimci Kürt politikacılardan tutalım, yurtseverler ve sıradan insanlarımıza kadar anti-demokratik uygulamaları geliştirerek yılgınlık, pasifizm, korku ve panik yaratmak istiyorlar. O, böyle bir ortamı, kendi yasalarını çiğneyerek, hukuki ve yasal gerekçelerden yoksun mesnetsiz suçlamalarla yurtseverleri tutuklayarak, onlara "terörist" damgası vurmak ve onların şahsında ulusal kurtuluş mücadelemizi teslim almakla yaratmak istiyor. TC'nin daha önce cezaevlerinde teslim aldığı Şahin-Yıldırım çetesinin şahsında ulusal kurtuluş mücadelemizi teslim alma girişimine öykünen emperyalizm de aynı girişimi kendi cezaevlerinde bulunan yurtseverler üzerinde denemek amacındadır. Fakat nasıl ki Şahin-Yıldırım çetesinin ihaneti, Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin direnişiyle sonuçsuz kalmışsa, emperyalizmin de aynı amaca yönelik oyunları boşa çıkacaktır, çıkmaya mahkumdur. Artık cezaevlerinde ihanet çetesinin değil, ölümsüz cezaevleri direniş şehitlerimizin çizgisi hakimdir. Halkımızın direniş geleneği "binlinçle, cesaretle ve pratikle" kaynaşarak biz tutuklu yurtseverlerin elinde amansız bir silah haline gelmiştir. Biz bu silahı zindan direnişleri ve şehitlerimizden devraldık. Bu silah, emperyalizmin zindanlarını yerle bir ederek yıkacak ve halkımızın haklı sesini bütün dünyaya duyuracaktır.

Tarihin hakkımızdaki hükümünün beraat olacağı bilinciyle, ülkemiz Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna siyasi bir mahkum olmak biz yurtseverlere ancak onur verir!..

BİZ KÜRT OLARAK DOĞUYORUZ

Bugün dünya kamuoyunun gözleri önünde, "Bulgaristan'da Türk soydaşlarımızın isimleri zorla değiştiriliyor" yaygarasını koparan faşist-sömürgeci Türk devleti, bunu Almanya'da Kürt halkına yönelik kullanıyor. Kürdistan'da, zaten sadece Kürt isimleri değil, Kürtlük adına ne varsa hepsi yasaklar kapsamında. Bu yasaklara karşın küçük bir çıkış, çeşitli cezalarla karşılık buluyor. Bir ulusu, her şeyiyle inkar eden bir rejimin başka bir ülkedeki "soydaşları"na sahip çıkması sadece sahtekarlıkla açıklanabilir.

Bu konuya ilişkin başımdan geçen bir olayı aktarmak istiyorum. Ben uzun süredir Avrupa'da bulunmaktayım. Partiyle tanıştığım yıllarda şehit Delil DOĞAN yoldaşın bir afişi çıkmıştı. O zaman karar verdim, "bir oğlum olursa ismini Delil koyacağım" diye.

1989'un Şubat ayında bir oğlum oldu ve ismini Delil koydum. Nüfus kaydı için gerekli yerlere müracaat ettim. Fakat Alman makamları, TC'ye ait isim listesinin yer aldığı bir kitabı göstererek, "Bu isim bu kitapta yoktur. Bu kitapta yer alan isimlerden birini koyabiliriz." deyip, çok zorluk çıkardılar. Ve benden, bu ismin var olduğuna dair bir tasdikli yazı istediler. Ben de, Serxwêdan Yayınları'ndan Şehitler Albümü'nü götürerek bu ismin var olduğunu kanıtladım. Albümü benden almak istediler, ama vermedim. Ve zorunlu olarak kabul ettiler. Böylelikle amacıma ulaştım.

Bu tür Türkleştirme politikalarıyla birçok yurtsever Kürt insanımız karşılaşmaktadır. Çocuklarına istedikleri Kürt ismini veremiyorlar. Bunun Türk devleti tarafından yasak olduğu belirtiliyor.

Bu olayda da görüldüğü gibi, şovenist Türk devleti her alanda bizleri kimliğimizden, gerçekliğimizden ve ulusal kurtuluş mücadelemizden uzaklaştırmaya çalışıyor. Bu politikasıyla kimliksiz bir halk yaratmak istiyor. Buna karşı sessiz kalmamalıyız. Her türlü maddi ve manevi birliğimizi oluşturarak, Partimiz PKK, Cephemiz ERNK ve Ordumuz ARGK saflarında yer alıp savaşımızı daha da yükseltmeli ve bağımsız bir Kürdistan yaratmak için tüm gücümüzü ve olanaklarımızı seferber etmeliyiz.

Biz Kürt olarak doğduk, Kürt olarak ölmeliyiz...

Göttingen'den bir yurtsever

Kürdistan halkına...

Ben bir yıldır Avustralya'dayım ve derginiz Berxwedan'ı ilk kez geçen hafta okudum. Kürt değilim ve Ankara doğumluyum. Türkiye'de Kürt halkının varlığına, ezilmişliğine inanan ve özgür Kürdistan ideolojisini savunan bir kişi olarak, bir dili, dini ve bayrağı olan her topluluğun devlet kurmasını, özgür olmasını ve bu uğurda verilen mücadelenin her türlü-sünü haklı bularak destekliyorum.

DEMOKRASİ ÇOCUKLARI

Senin içindir yavrum

Bu direniş, bu mücadele

Bil ki senin için

Bu haykırış, bu başkaldırış

güzel yavrum

Anlayacaksın büyüdüğünde

Sana özgür bir dünya

Kır çiçekleri sunmak için

Barış güvercinleri

Demokrasi armağan etmek

için öldüğümüzü

Ve bir gün bebeğim,

bir gün

Sen yaşayacaksın

Yaşayamadıklarımızı

Sen göreceksin

Göremediklerimizi

Ve senin çocukların

DEMOKRASİ çocuğu olacak...

Berxwedan'a emeği geçen herkese selam ve saygılar.

Avustralya'dan Y.S.

1 Mayıs 1989

Önderimiz A. ÖCALAN ve PKK özgür bir gelecektir

Gelecek yüzyıllara damgasını vurmaya aday, yüzyılların sentezi Önderimiz Abdullah ÖCALAN ve Partimiz PKK, halkımız ve insanlık için bir gelecektir!..

Ulusal kurtuluş mücadelemizin bu ikili özelliğini yakından bilen sömürgeciler ve emperyalizm ömürlerini uzatmak için değişik biçim ve maskeler altında PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize saldırmaktadırlar. Ve tüm çakal ve sırtlan,soylarına diyoruz ki:

**Düşmana, teslimiyete, ihanete inat
Dosta, direnişçiliğe, bağlılığa sebat
Bağımsız ve özgür Kürdistan için
Fedakarlık, direniş ve savaş tek şart!..**

Büyük önder Abdullah ÖCALAN'ın yüce komutanlığında bugün tarihimizin bütün olumsuzluklarıyla hesaplaşarak, ona karşı savaş açarak ayağa kalkan halkımız çok şanslıdır!.. Halkımızın bu şansını kemirmek isteyenlere karşı etten, kemikten duvar olacağız; büyük önderimize olan bağlılığımızı haykırıyoruz!.. Bin kez haykırıyoruz ve diyoruz:

BÜYÜK ÖNDERİMİZE

**Sen, kansın damarlarımızda akan
Sen, ııksın gözlerimizde yanan
Sen hayatsın "metfunda" can
Sen büyük önder Abdullah ÖCALAN**

**Yüzyılların kararttığı gönlümüzde
Bir avuç sevgi oldun ellerimizde
Atlı karıncalar bilsen nasıl
Mutluluğu tattı gözlerimizde**

**Sen, kansın damarlarımızda akan
Sen, ııksın gözlerimizde yanan
Sen hayatsın "metfunda" can
Sen büyük önder Abdullah ÖCALAN**

**Med anam ahtapotlar arasında
Son nefes, son yaşam çığılığında
Mademki bebekler, bilsen nasıl,
Sevinçli "Bağımsız Kürdistan ıılarında"**

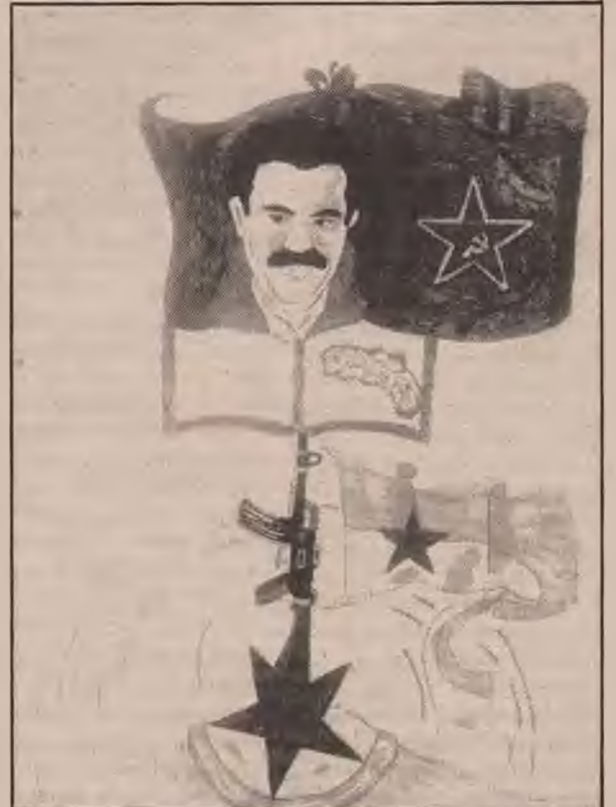
**Sen, kansın damarlarımızda akan
Sen, ııksın gözlerimizde yanan
Sen hayatsın "metfunda" can
Sen büyük önder Abdullah ÖCALAN**

**Zozanlar daha bir yeşilli
Otları saydam, şafak ıncıllı
Asırlık çınarlar bilsen nasıl
Kıskandılar seni, devasa gölgeli**

**Sen, kansın damarlarımızda akan
Sen, ııksın gözlerimizde yanan
Sen hayatsın "metfunda" can
Sen büyük önder Abdullah ÖCALAN**

Kısa açıklamalarda ve giirimde dile getirmeye çalıştığım duygularımı, tüm dost ve yurtseverlerle Berxwedan aracılığıyla paylaşmak istiyorum. Yayınlamanız umuduyla çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Kopenhag'dan
CEJN

Selamlarımla görevlerinizde başarılar dilerim.
Hamburg'dan Murat

GERİLLAMA YENO

Urze wuha, urze bıra
Gerillama ha yeno
Serê qohurra bıra
Gerillama ha yeno

Dismenema remeno birayeni
birayeni remeno
Gerillayra terseno
Oyrê cengêma esto
Gerilla dano puro

Ma can do sero welat
Mardin'do ha Botan'do
Pede tıfink erzeno
Gerilla dano puro

Go bide bıra Hıdır
Urzeme şime wano
Zere Dersim'de taira
Gerilla dano puro

Hıdır/İsviçre

Bereketli ovanın ortasında bir şirin beldemiz

M U Ş

— IV —

ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZDEKİ YERİ VE ÖNEMİ

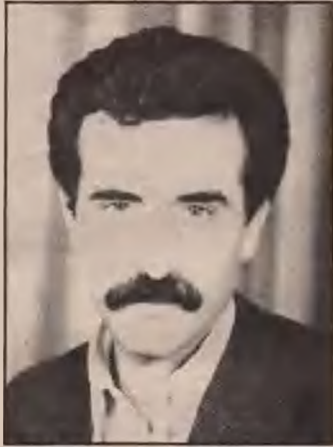
Muş beldemizin coğrafik yapısı, özellikle de bahar ve yaz aylarında devrimci gerilla faaliyetleri için oldukça uygundur. Çevre merkezlerden Siirt, Diyarbakır ve Bingöl'de devrimci mücadelenin küçümsenemez düzeyde yürütülüyor olması, beldede silahlı mücadelenin yükseltilmesi için önemli bir avantajdır. Bazen sert geçen iklim koşulları ve manevra alanını daraltan seyrek orman örtüsü gerilla faaliyeti için bir dezavantajdır. Ancak buna karşılık sıradağlar halindeki çevre dağları, engebeli arazi yapısı ve geniş bir çevreyle coğrafik bağlantısı, bu dezavantajı en aza indirmektedir.

Muş merkezine ve çevre alanlarına, Hareketimizin öncülüğünde devrimci mücadelenin taşırılması 1978'lere takabül eder. Bu döneme kadar bölgeye "yeni akımlar" olarak giren ve "devrimcilik" adı altında örgütlenen, sosyal-şoven gruplardan Halkın Kurtuluşu, Kurtuluş ve Kürt küçük-burjuva milliyetçi güçleriydi. Bu güçlerin bölgede geliştirdikleri politikalar, mezhepsel çelişkiler ve milliyetçi duygular temelindeydi. Kendi sınıf gerçeklerini, sınıfsal mücadele ve bilimsel sosyalistlik maskeleriyle gizleyerek öğrenci-gençlik arasında taban bulmaya çalışırlar. Fakat onların örgüt şekillenmeleri, kendi gerçek sınıf karakterlerini açıktan ortaya çıkarmıyordu. Örneğin Varto'da, Kemalizme daha çok açılan alevi kesimi arasında HK vd. Türk sol akımları örgütlenmeye çalışır. Sünni kesimi içerisinde ise Rızgari ve Özgürlük Yolu gibi gruplar taban oluşturma çabasına girerler. Bölgedeki bu güçler, varlık koşullarını şovenizme ve mezhepsel çelişkilere dayandırdıkları için halkımız saflarında ciddi tahribatlar yaratırlar. Bu konumlarıyla ve yaymaya çalıştıkları politikalarla, halkımızın kölelikten kurtulma yolunu daha da muğlaklaştırdıkları gibi, onun mezhepsel temeldeki parçalanmışlığını daha da derinleştirirler.

Sol maskeli güçlerin bölgedeki faaliyetleri böylesi olumsuz bir konumda seyrederken, sömürgeci faşist rejim de, MHP patentli faşist örgütlemeyi geliştirir. Diğer yandan ise ağır sömürü ve ulusal imha politikasını sürdürmekle birlikte, feodal geri yapının varlığını yaşatma çabasını geliştirir.

Partimiz, işte böylesi bir ortamda, bölgeye, bağımsızlık ve özgürlük düşüncelerini taşıyacaktı. Bu düşüncelerin pratik faaliyetlere dönüştüğü ilk alan Muş'un Varto ilçesidir. Bu müdahalenin öncülüğünü Partimizin şehitlerinden Mehmet KA-

RASUNGUR ile Zeki PALABIYIK yaptılar. Hareketimizin düşüncesinin bölgeye taşırılmasının hemen sonrasında, ideolojik ve politik çatışma kendisini gündemleştirir. Özellikle HK, Varto'da ulusal bağımsızlık düşüncelerinin gelişmesi önünde engeller oluştur-

Mehmet KARASUNGUR

Hüseyin DURMUŞ

maya çalışır ve ulusal kurtuluşçu örgütlenme çabalarına karşı saldırıya geçer. Hareketimizin mensuplarına karşı giriştiği saldırılarla, Kemalizmin savunucusu bir sosyal-şoven örgütlenme olduğunu gösterir. Malazgirt'te ise reformist Küçük-burjuva olan Özgürlük Yolu benzer tutumlar içerisine girer. Bunlar dışındaki sosyal-şoven, ilkel-milliyetçi akımlar ise bu iki gücün tavrı düzeyinde olmasa da, çeşitli biçimlerde Hareketimize karşı olumsuz tutum takınırlar.

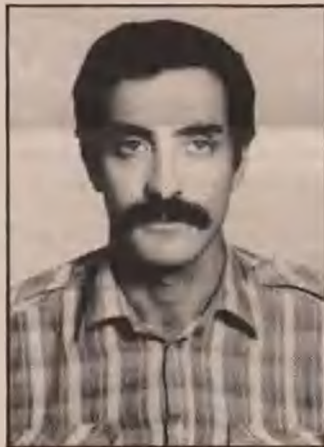
Diğer taraftan sömürgeci-ler, bu durumdan son derece hoşnut olurlar ve bu ortamı daha da derinleştirmek isterler.

Bağımsızlık ve özgürlük düşüncesi, bütün bu engellere rağmen yöre halkına taşırılır. Bu gerçek kurtuluş düşüncesi, kısa sürede ciddi ve önemli etkiler yaratacağı. Özellikle de aydın-geçlik bağımsızlık düşüncesine canlı bir ilgi göstererek, ulusal kurtuluşçu mücadele saflarına katılır. Sosyal-şoven ve küçük-burjuva güçlerin saflarına katılan birçok insan, Hareketimiz şahsında gerçek kurtuluş ideolojisiyle tanışır ve söz-konusu güçlerin saflarını terkederek. Bu gelişme, sahte sol güçlerin maskesini indirdiği gi-

bi, sömürgecileri de tedirgin edecekti. Bölgede bu gelişmenin hızını kesmek için, TC, piyonların ve ajanların eliyle Hareketimize karşı saldırıları yoğunlaştırır. Bu saldırıların planlayıcısı ve örgütleyicilerinden biri de, 1980'lerde Hareketimiz tarafından cezalandırılan Fırat

Zeki PALABIYIK

Haydar KARASUNGUR

aşireti ileri gelenlerinden Haydar Fırat'tı. 12 Eylül darbesi için, askeri-faşist cunta yoğun hazırlık içindeyken cezalandırılan bu hain ajanın üzerinden MİT tarafından yapıldığı anlaşılan belgeler çıkıyordu. Bu belgelerde, onun ajanlık faaliyetlerine ilişkin perspektifler yer alıyordu. Bu ajan ve oğlunun, Hareketimize karşı saldırılar içinde yer alması, önemli derecede ulusal kurtuluşçu gelişme önünde engelleyici rol oynuyordu.

1979'un başlarından itibaren, Partimiz, silahlı saldırılarla birlikte yoğunlaştırılan karalama ve tecrit kampanyalarına rağmen mücadelesini geliştirerek devam ettirir. Bu dönemde Hüseyin DURMUŞ yoldaş sorumluluğunda, bölgede yeni bir örgütlülüğü düzenleme çabası yoğunlaşır. Askeri darbe ihtimali göz önünde bulundurularak hazırlıklar geliştirilir. Aynı zamanda gerilla birliklerinin oluşturulması için çaba sarfedilir.

Partimiz, yetersiz örgütlenmeyi güçlü bir örgütlülüğe ulaştırmanın yoğun hazırlığı içindeyken, askeri cunta 12 Eylül 1980'de yönetime geçer. Buna rağmen mevcut faaliyetler devam eder. Ancak, faşist cun-

ADIMI ADIMI KÜRDİSTAN

Muşta sömürgeci uygulamalardan bir görüntü

tanın azgın saldırılarına cevap verilememekteydi. Düşmanın faşist saldırıları karşısında ilk kayıp, Muş'a sınır olan Bingöl'ün Karlıova ilçesinin Liçik köyünde verilir. Bu çatışmada Hüsnü KARAGÖL yoldaş şehit olacak ve yanındaki arkadaşı da yaralı olarak esir düşecekti. Tabii saldırı ve operasyonlar devam eder. Partimizin geliştiği, taraftar kazandığı ve üs haline geldiği alanlar düşman birliklerinin baş saldırı hedefi durumuna gelirler. 27.12.1980'de yine aynı köyde çıkan bir çatışmada Hüseyin DURMUŞ yoldaş, fedakarca bir direnişle şehit oluyordu. Alanda ulusal kurtuluşçu çalışmalar sekteye uğrar ve Partiyle ilişkiler kopuşa gider. Ancak bütün bu azgın saldırılara rağmen, PKK partizanlarının direnişi devam edecekti. Bu direnme Haydar KARASUNGUR yoldaş sorumluluğunda sürdürülüyordu. Bazı tahribatlar yaratılmış olsa da, önemli kayıplar verilmez ve yeniden Partiyle ilişkiler sağlanır. Ve bu alandan da düzenli bir geri çekilme gerçekleştirilir. '81'in sonlarında bu süreç başarıyla tamamlanır.

Bu dönemden sonra da faşizmin saldırıları devam eder. Muş'ta Zengök ağalarının eliyle Partimize yönelik saldırı ve kompolar düzenlenir. Ancak bunlarla istenilen sonuca varılamaz. Sömürgecilerde, bu durum karşısında tedirginlik başgösterir. Bunun sonucu olarak, taraftar kitlemiz üzerinde bas-kılar daha da derinleştirilir. 1982'nin sonlarında 20'ye yakın taraftar yurtsever tutuklanarak işkenceden geçirilir. Bu işkenceler sonucu, dürüst ve Partimizin ileri bir taraftarı olan Feysullah BİNGÖL adlı bir yurtsever katledilecekti. Düşmanın tüm tehdit ve gözdağı verme çabalarına rağmen, bölgedeki halkımızın önemli ve aktif bir kesimi Partimize olan güven ve inancını yitirmez ve içten içe sürdürür. Devrimci anıları, özgürlüğe açılan pencerinin aydınlığını unutmuyarak, sadece geçici olan acılarını içine gömecek ve suskun bir beklentiye girecekti.

Bölgedeki halkımızın içinde bu umutlar henüz tazeliğini koruyorken, Partimizin tarihi 15 Ağustos Atılımı gerçekleştirilir. Bu atılımın yarattığı coşku ve yeniden yeşerttiği umutlar, genelde olduğu gibi, bölge halkında da derin etkiler yaratacağı. Acılar ve umutlar depreşir; içten içe bir saygınlık ve güven yeniden yükselmeye başlar. Böylelikle, geçmişte sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva reformistlerinin kafalarda yarattığı karışıklıklar ve soru işaretleri aydınlık kazanır.

Gelişen devrimci canlanma ve ortam, potansiyel güç içinde uç vermeye başlar. Dolayısıyla halkımızın örgütlenmeye ve mü-

cadeleye olan talebi de artış gösterecekti. 1985'lerden itibaren sınırlı da olsa bu talebe cevap vermeye başlanır. TC'de kendisi için bu tehlikenin farkındadır. Var olan bu potansiyelin hareketlenmesinin önüne geçmek için tedbirlere yönelir. Bunun gereği olarak, operasyon ve saldırılarını yoğunlaştırır. Ali Ozansoy ihanetçisinin de içinde olduğu bazı hainleri kullanarak yaygın tutuklamalara girişir.

Günümüzde ise, TC, bölgede karşı-devrimci faaliyetlerini yoğun şekilde sürdürmektedir. Varto'nun kırsal kesimleri başta olmak üzere, Muş ve çevresinin birçok kesiminde, özel tim ve komando karışımı seyyar birlikler dolaşmaktadır. Gerillanın manevrası için elverişli olan arazi parçalarını rastgele tamamlardan geçirmektedirler. Kendileri için tehlike gördükleri bu alanları sürekli gözetim altında tutmaya çalışmaktadırlar. Hareketimizin etkilediği kesimler Türkiye'nin metropol kentlerine veya yurtdışı alanlarına sürülmek istenmektedir. Köy koruculuğunu üstlenmek istemeyenlere de göç dayatılmaktadır. Sömürgeciler, yoksulluğu, aile ve aşiret bağlarını kullanarak köy koruculuğu sistemini uygulamak için çabalar sarfediyorlar.

Bölgede, TC'nin memur kesimi özel savaş sistemine göre düzenlenmeye tabi tutulmuştur. Örneğin köy okullarındaki öğretmenler, görevlerinden daha çok milislik yapmaktadırlar. Devlet hastanesinde çalışan hemşire ve diğer sağlık personeli operasyonlara katılmakta; bunu kabul etmeyenler ise görevlerinden men edilmektedirler. Bilindiği gibi, bu gerçek burjuva basınında ve Türk Tabipler Birliği'nde de "tartışma" konusu olmuştur.

Rüşvetçilik had safhadadır. Devlet kapısına işi düşen her insan, —eğer devletle ilişkileri yoksa— rüşvet vermek zorundadır. Rüşvetçilik, devletin özellikle geliştirdiği bir politikadır. Mezhep çelişkileri, kan davaları vb. gibi olaylar körüklenerek, halkımızın birliğine yönelik çabalara derinlik kazandırılmaktadır.

Faşist sömürgeciliğin bölgede geliştirdiği bu politikalar, tamamen ulusal kurtuluşçu potansiyelin pasifleştirilmesidir. Partimiz önderliğinde gelişmekte olan silahlı kurtuluş savaşının bölge halkı üzerinde yarattığı etki her gün daha da derinleşmektedir. Sömürgecilerin yaptıkları, bu etkilerin ortadan kaldırılmasına yönelik bir savaşımdır. Örgütsel ve eylemsel faaliyetlerimiz henüz zayıf olduğu bu dönemde, sömürgeciler bunu bir avantaj olarak kullanmak istemektedirler.

GELECEK SAYIDA
ÇEWLIK (BİNGÖL)

FAŞİST REJİMİN SALDIRILARI ARTIYOR CEZAEVLERİNDE DURUM GERGİN

Baştarafı 1. sayfada
sonucu birçok hakkın elde edilmesiyle birlikte az da olsa yaşanılabilir bir duruma getirildi. 12 Eylül rejimi, bu gelişmeleri hazmetmeyerek, her solukta baskı ve işkencelerini süreklileştirmek için saldırılarını gündemleştirdi. Devrimci tutsakların direnişle kazandıkları haklarını sık sık gaspetmek yoluna yönelen faşist rejim, insanlıkdışı uygulamaları sürekli gündemde tuttu.

1988 yılı içerisinde sık sık gündeme gelen hak gasplarına yönelik olarak, direnişler geliştirildi. Ekim-Kasım aylarında cezaevlerinde gelişen direniş kitlesel bir eylemliliğe dönüştü. Gerek içerde ve gerekse dışarda eylemlere büyük bir katılım gerçekleşti. Bu gelişmeler karşısında 12 Eylül rejimi geri adım atarak, devrimci tutsakların isteklerinin tamamına yakın kısmını kabul etmek zorunda kaldı.

Her seferinde olduğu gibi bu kez de verdiği sözlerde durmayan ve yeniden hak gasplarına yönelen 12 Eylül faşist rejimi, yine saldırılara girişti. Eskişehir ve Amasya cezaevlerinde insanlık dışı uygulamalara ve 1 Ağustos Genelgesi'nin başka adlar altında gündemleştirilmesine karşılık gelişen direnişler Mart ve Mayıs aylarında isteklerin çoğunluğunun kabul edilmesiyle sonuçlanmıştı.

İnsanlık dışı yüzünü her fırsatta gözler önüne seren 12 Eylül faşist rejimi, meclis gündemine getirdiği yeni bir yasa önerisiyle 1 Ağustos Genelgesini yasalastırmayı ve cezaevleri üzerindeki baskılarını yeniden artırmayı amaçlıyor. Bunun için de cezaevlerinde uygulamalarına yeniden ağırlık vermeye başladı.

Bu doğrultuda ilk adımı Nazilli Cezaevinde atan faşist rejim, saldırılarını diğer cezaevlerine de taşıdı. Nazilli cezaevinde faşist idare tarafından devrimci tutsaklara yönelik olarak bir saldırı düzenlendi. Faşist idarenin yönelttiği saldırıya karşılık, devrimci tutsaklar direnişle karşılık verdiler. Saldırıdan beklediği amaca ulaşma-

yacağını anlayan faşist idare hak gasplarına yöneldi. Bu saldırılara karşı haklarını korumak isteyen, aralarında PKK'li savaş esirlerinin de bulunduğu 3'ü bayan 27 devrimci tutsak süresiz açlık grevine başladılar. 1 Mayıs'ta başlayan açlık grevi 30. gününe yaklaşmasına rağmen, henüz bir sonuca ulaşamadı.

Açlık grevindeki devrimci tutsakların sağlık durumlarının kötüleşmesine karşın, faşist hükümet gelişmeler karşısındaki duyarsızlığını devam ettirerek, insanlık dışı tutumunu sürdürüyor. Faşist rejim bu uygulamalarıyla, yeniden baskı ve işkence uygulamalarını gündemleştirmenin hesabını yapıyor.

Nazilli Cezaevi'nden sonra Bayrampaşa Cezaevinde bir provokasyon tertiplenerek saldırılar gündemleştirilmek istendi. Tünel bulunduğu gerekçesiyle cezaevi boşaltılarak devrimci tutsaklara, bu arada PKK'li savaş esirlerine de saldırıldı. Saldırıların sonucunda 44 devrimci tutsak çeşitli yaralar alırken, Mehmet Eksen ve diğer 3 tutukluysa ağır bir şekilde yaralandı.

Saldırıda esas olarak PKK Davası tutuklularının hedeflenmesi, provokasyonun amacı da ele vermektedir. Genel olarak bütün cezaevi kitlesi hedeflenmekle birlikte, saldırı esas olarak PKK Davası tutuklularının bulunduğu koğuşa yöneltilmiştir. Faşist rejim böyle bir provokasyonu ve saldırıyı, yeni baskı yasalarını gündemleştirmek için tertiplerken, aynı zamanda ulusal kurtuluş mücadelemize karşı bir şantaj aracı olarak kullanmak istediği Partimiz PKK'nin savaş esirlerini de intikam amacıyla katletmeyi planlamıştır. Düşmanın bu amaçla yönelttiği saldırı devrimci tutsakların karşı koyuşuyla boşa çıkarılmıştır.

Yöneltilen saldırılar karşısında Bayrampaşa Cezaevinde bulunan devrimci tutsaklar süresiz açlık grevine başladılar. Saldırıların dışarıdan da duyulması üzerine tutuklu aileleri cezaevi etrafında birikerek, gelişmeler hakkında bilgi almak istediler. Cezaevi yönetiminin

faşist saldırılarını protesto eden tutuklu ailelerinin bir kısmı, bilgi verilmemesi üzerine cezaevi duvarının parmaklıklarına hücum ederek içeri girmeye çalıştılar.

Cezaevinde başlayan süresiz açlık grevine tüm devrimci gruplar katılıyor. Açlık grevinin başlamasıyla birlikte, 12 Eylül faşist rejimi 165 devrimci tutsağı da sürgün etti. Bartın Cezaevine özel güvenlik önlemleri altında sürgün edilen devrimci tutsakların çeşitli uygulamalara maruz kaldıkları da bildiriliyor.

Nazilli ve Bayrampaşa Cezaevlerinden sonra, Erzincan Cezaevinde hak gaspının gündeme gelmesi üzerine, bu cezaevinde de süresiz açlık grevi başlatıldı. 20 Mayıs günü, süresiz açlık grevine başlayan Dev-Yol ve TKP-ML davası tutukluları gaspedilen haklarının geri verilmesini istiyorlar.

Erzincan Cezaevinde ocakların toplatılması, soyadı tutmayanlara görüşün yasaklanması, kitapların verilmemesi, radyo, teyp ve daktilolara el konulması üzerine, süresiz açlık grevine başladıklarını açıklayan devrimci tutsaklar, tüm devrimci demokrat kamuoyunu da eylemleriyle dayanışmaya ve destek olmaya çağırıyor.

Cezaevlerinde 1 Ağustos Genelgesi'ni yeniden gündemleştirmek için başlatılan hak gaspları, durumun yeniden gerginleşmesine yol açtı. Diğer cezaevlerindeki devrimci tutsaklar da, halen açlık grevi süren cezaevleriyle dayanışma eylemlerine girdiler. Eskişehir Özel Tip Cezaevindeki devrimci tutsaklar kamuoyuna yaptıkları açıklamalarda destek amacıyla iki günlük açlık grevi başlattıklarını bildirdiler.

12 Eylül faşist rejiminin uygulamalarına karşı direniş yükselirken, Adalet Bakanlığı "tehlikeli tutuklular için özel bir cezaevi inşaatı planladıklarını" açıkladı. Cezaevinin "biyosel iyileştirmeye yönelik çalışmaların rahatça yapılabilmesi için yapı" da olacağını açıklayan Adalet Bakanlığı devrimci tutsaklara yönelik saldırılarını, böylece daha da sistemli bir boyuta vordırmayı amaçlıyor.

BASINA

13 Mayıs 1989 tarihinde, Bayrampaşa 2. Özel Tip Cezaevinde siyasi tutuklu ve hükümlü olarak bulunan bizlere, Bayrampaşa 1. Cezaevine nakl (sevk) edileceğimiz idarece iletil-di. 14.05.1989 tarihinde, gece saat 2'de, her tarafı kapalı ve havasız arabalara ellerimiz kelepçelenerek onur kırıcı küfürler, hakaretlerle bazı arkadaşlarımız da dövülerek bindirildik. (10-20 kişilik arabalara 15-40 kişi bindirildi.) Arabalar içerisinde 10-12 saat bekletildik, birçok, arkadaşımız havasızlıktan bayıldı, birçoğu ölümle yüzyüze geldi. Bütün çabalarımıza rağmen kapılar üzerimize açılmadı, arkadaşlarımız doktora çıkarılmadı. Ancak 10-12 saat sonra küfürler ve hakaretlerle arabalardan indirildik. 160'ın üzerinde arkadaşımız Bartın'a sevk edildi. Geri kalan bizler hücrelere konularak kapılar üzerimize kilitlendi, tüm haklarımız elimizden alındı. Cezaevi idaresi tüm çabalarımıza rağmen temsilcilerimizle görüşüp sorunlarımızı çözmedi. Görüşme talebimize iyi planlanmış ve hazırlanmış bir saldırıyla karşılık verilip tazyikli su, gaz bombaları, cop ve sopalarla yüzlerce asker üzerimize saldırıldı. Bütün tutuklu ve hükümlülere saatlerce işkence yapıldı. Hiçbir insanın kabul etmeyeceği insanlık suçu barbar, vahşiyane saldırılar sonucu onlarcası ağır olmak üzere tüm tutuklu ve hükümlüler çeşitli yerlerinden yaralandılar. Doktora dahi çıkarılmayan bizler ölüme terkedildik. Ancak, çabalarımız sonucu sabahleyin tek tük arkadaşlarımız hastaneye alındı. Durumları ağır olmasına rağmen ve doktor, "Hastaneye yatırılması gerekir" dediği halde, cezaevi idaresi arkadaşlarımızın hastaneye yatırılmalarını engelledi. Ufak tefek pansumanla yetinildi. Bizler yaralar içinde su dolu ıslak hücrelerde kıvrınmaktayız.

Bazı arkadaşlarımızdan haber alamadık; hastaneye mi, başka yere mi götürüldüklerini bilmiyoruz ve hayatlarından endişe duymaktayız. Yine, geri kalan yaralı arkadaşlar, —ki tümü yaralıdır—, saldırıdan bir gün sonra revire çıkarıldılar. Revir doktorunun kayıtlarında, işkence gördüğümüz ifadesi mevcuttur, birçok arkadaşla rapor verilmiştir.

Bütün bunların yanı sıra, bütün eşyalarımız yağma ve imha edildi. (Para, radyo, yatak, televizyon, giyecek, kitap, savunmalar; kısaca her şeyimiz.) Şu an aç-susuz, yaralar içinde, sulu, ıslak hücrelerde ölümle karşı karşıyayız. Tüm haklarımız elimizden alınmış bulunmaktadır. Her an insanlar ölebilir, can güvenliğimiz yoktur. Başta müdür olmak üzere cezaevi yönetimi sorumludur.

1 Ağustos genelgesinin uygulamaya konulmaya çalışıldığı tarihten itibaren, cezaevlerinde hiçbir sorunumuz çözülmediği gibi, verilen sözlerden hiçbirini yerine getirilmedi, tersine genelge günbegün uygulanmaya sokulmaya çalışıldı. Bütün bu uygulamalar, en son katliam niteliğindeki bu son saldırıyla taçlandırıldı.

Tüm bu uygulamaları protesto ediyor ve tüm haklarımızı alıncaya kadar 18.05.1989 tarihinden itibaren süresiz açlık grevine başladığımızı basına, kamuoyuna duyuruyoruz.

Bugüne kadar kanla elde ettiğimiz tüm haklarımız verilmeden, bu son saldırının sorumluları kamuoyu önüne çıkarılıp cezalandırılmadığı müddetçe eylemimiz sürecektir.

**Bayrampaşa Cezaevinde
PKK/SVP/THKP-(ACİL)/TKP-B
davalarından tutuklu ve hükümlüler**

Not: Bir noktayı belirtmek istiyoruz: Cezaevi yönetimi ve dış güvenlik sorumlularının biz siyasi tutuklu ve hükümlülere yönelik saldırıları, basında, tutukluların isyanını bastırma biçiminde yansıdı. Bu tamamen gerçek dışıdır. İsyen olmamıştır. Yukarıdaki izah ettiğimiz biçimde sorunlarımızı görüşme talebimize idare saldırılarla cevap vermiştir. Olaylardan bunlar sorumludurlar.

DÖRTLERİN ANISI ÖLÜMSÜZDÜR

Cezaevinde 18 Mayıs 1982'de kahramanca şehit düşen Ferhat, Necmi, Eşref ve Mahmut yoldaşların anılarına, aşağıdaki bir kaç satır yazıyı kaleme aldım.

Elbette hiç bir şehidimizin soylu anısı, birkaç satır yazıyla geçirtililemez veya birkaç sayfaya sığdırılamaz. Hele 5 nolu-daki gibi, insanlığın vahşetin bu kadarına hiç tanık olmadığı bir ortamda.

Bilindiği gibi Diyarbakır 5 nolu zindanında, 1981-84 yılları arası, direniş, cesaret, fedakarlık ve inanç ile teslimiyet, ihanet, korkaklık ve inançsızlığın içiçe ve yanyana yaşandığı bir dönemdi.

Bu dönemde vahşet kol geziyordu. İşkencesiz tek bir saniiyemiz bile geçmiyordu. Uygulananları işkenceyle tanımlamak, aslında çok eksik ve yanlış olur. Çünkü işkence, belli bir olayı çözmek için kişiye uygulanan kaba dayak veya daha tek-

nik bazı baskı metodudur. Bunlar ise 5 nolu-da, yemek sofrasında meze sayılırdı. Yapılanlara isim veremiyoruz; çünkü tarihte bunun benzeri görülmemiştir. Dolayısıyla isimsiz bir şey.

Gerçekten her ne kadar bireysel olarak, inanç ve kişilikler korunmaya çalışılıyorduydu da genel olarak 82'nin başında ihanet batağına girmeye ramak kalmıştı.

İşte böyle bir ortamda, 21 Mart 1982'de büyük ses, uyuyan büyük devi uyandıracak kadar gür yankılandı: Tüm geçmiş olumsuzluklara, teslimiyete, lanetli yaşama ve ihanete HA-YIR! Bağımsız, özgür ve insanca yaşamaya EVET!.. Bu ses Çağdaş KAWA MAZLUM'un kendisiydi.

Hemen arkasından 18 Mayıs'ta ateşin çocukları, yani Dörtlerin eylemi gerçekleşti.

Ateş içinde alevlenen dört kişi değildi. Alevlenen dört YANAR-DAG'dı. Ve alevlenen APO'cu ruhtu... Ölümde yaşamı yaratan APO'culuğun kendisiydi.

FERHAT, EŞREF, NECMİ ve MAHMUT eylem içinde vücutlarının her tarafı alev-alev yandığı halde, halen ateşe doymuyorlardı. Yerde biriken ateş parçalarını alıp kulaklarına, gözlerine, ve ağızlarına doluşturuyorlardı. Yine eylem başarısız olur kaygısıyla kafalarını ateş közünün içine sokuyor, biri diğerinin kafasını ateşe örtmeye çalışarak, birbirleriyle yoldaşça yardımlaşıyorlardı. Ve ölümsüzlüğe ulaşana kadar da "Yaşasın APO", "Yaşasın PKK", "Yaşasın bağımsızlık ve kahrolsun sömürgecilik" sloganlarını haykırıyorlardı.

Eylemin Partimiz ve halkımız açısından siyasi niteliği ve

öneminin yanında, eylem biçiminin kendisi de olağanüstü bir şeydi. Şöyle ki, yarım saatten fazla alevler içinde halay çekmesine kalmak, müthiş bir İRADE, muazzam bir İNANÇ ve sonsuz bir FEDAKARLIK gerektirir.

Böyle bir olayı duymak veya bir yerden okumak ile olayı yaşamak ve bizzat görmek farklı bir şeydir. Eylemin içinde olan, alev-alev yanan, fiziki olarak hayata gözlerini yumup şehit düşen ve sonsuza kadar halkımızın gönlünde yaşayacak olan onlardı. Ya biz?

Gerçekten acıyı duyan bizdik. En saygı duyduğun yoldaşların, dava arkadaşların gözünün önünde, yanbaşıda cayır-cayır yanacak, hem de senin özgür yaşamak için, en soylu amaçlar için ve sen seyretmekten başka bir şey yapamayacak-sın. İşte en büyük acı ve en büyük utanılası durum buradadır. O anda acı, kin, öfke ve

duygusal içiçe geçerek bedenlere işlemişti. Bir şey yapamamanın acısı ve utancı içinde kıvranan bizdik. Biz üzülyorduk, üzülyorduk çünkü eylemin siyasi boyutlarını farkedemiyorduk. Oysa yanan arkadaşlar sevinçliyidiler. Duygusal davranıp ateşi söndürmek isteyenlere FERHAT, "Eylemimizi kırmayın" uyarılarıyla karşı müdahaleleri durduruyordu.

Evet FERHAT, NECMİ, EŞREF, MAHMUT yoldaşlar!

Evet TARİHİN ŞEN ÇOCUKLARI!

Biz de size söz veriyoruz ki, düşmanın tek bir askeri vatanımızda kaldıkça ve arzularımızın dünyaya ulaşmadıkça eyleminiz kırmayacak. Yoldaşlar! ZİNDANIN KIRBAÇLARI YAKIYORDU ACI-ACI; doğru.

Ama biz de PKK, ERNK, ARGK silahlarıyla düşmanın ciğerlerini yakmadıkça iyi bilin ki, bize rahat uyku haramdır.

Hasan

“Bizdeki gelişim sırrı, Dörtler’in soylu ruh ve ahlak yüceliğinde, feragat duygularında gizlidir”

Sevgili kardeşim!
Bugün 17 Mayıs, yarın da 18. Mektubumun böyle bir güne denk gelmesi güzel ve anlamlı bir rastlantı. Anılan günlerin bütün olarak hepimizin, özel olarak birey yaşamımızda çok anlamlı, derin, izleri var. O günlerin kahramanlarını ne denli ansak yeridir. Kuşkusuz anmak, birkaç tumturaklı laf söylemek değil, adet yerini bulsun diye, bir-iki dakikalık saygı da değil. Selama duruşu, saygıya duruşu bir yaşam tarzına dönüştürmek, günlük yaşamda yeniden yaşamak, daha yükseğe tırmanmada bir kaldıraç yapabilmek, hep yenilenmek, dünü ve bugünü aşmak, yarını yaşamak; ve onların soylu niteliklerine ve ölçülerine ulaşabilmek. İşte anmanın kısa özeti budur.

Günlük yaşamda onları yaşamak ve yaşatmak için öncelikle, onları kavramak, özümsemek gerekiyor. Özelliklerini, öğrettiklerini, mesajlarını iyice bilince çıkarmak gerekiyor. Yaşadıkları tarihsel anı (daha doğrusu süreci), yazdıkları tarihi, kanlarıyla döşedikleri yolu kavramak, onları yaşamanın, yaşatmanın ön adımı oluyor.

Düşün ki, bir umut, bir parıltı, bir ışık zindan kuytuluklarında söndürülmek isteniyor. Buna varmak için her yol deneniyor, eşine rastlanmamış kötülükler dayatılıyor. Ve birileri kıvılcım oluyor bir karanlığa; yüreklere, beyinlere ışık: O an bir dönüm noktası oluyor. Ve o kıvılcım dört özge canın bedeninde yandığına dönüşüyor, yalımları aşıyor duvarları, dağların yüceliklerine uzanıyor. Onda kendinin yeniden doğduğunu, ayağa kalktığını görüyorsun, geleceğin dö-

şendiğini hissedip mutlu oluyorsun, seviniyorsun, coşuyorsun. Coşkun sele dönüşmek ve her baharda daha da büyüdüğünün ayırımına varmak müthiş bir şey...

18’de de bizim için çok şey var. Cesede ruh katma, can verme; cesede ruh verme azmi ve cesareti; ceset gibi görünün nesneyi sevmek ve özne haline dönüştürme bitmez-tükenmez enerjisi. Bizim için bütün bunlar çok yeni öğeler... Hem “aydınlanma çağı” denilebilir; hem de “yeniden doğuş”!

Diri diri kendini yakacak kadar soylu bir ruh ve ahlak yüceliği, bedenleriyle karanlığa ışık tutmak büyüklüğü bizim için büyük bir değerdir; her zaman başvuracağımız vurmamız gereken bitmez tükenmez bir hazine... Yoksa cesedi diriltmek, ölü gibi duran nesneyi canlandırıp özne durumuna yükseltmek, bunun mümkün olabileceğini göstermek nasıl olası olabilir ki? Benke, bizdeki gelişim sırrı, Dörtlerin soylu ruh ve ahlak yüceliğinde, feragat duygularında gizlidir. Bu, yani onların anıları ve manevi varlığı, en büyük teminatlarımızdan biridir.

17 ve 18 Mayıslar, hiçbir zaman ağıt günleri olmadı. Andların yinelenildiği, bağlılık ve kavga türkülerinin yükseltildiği ve onların daha görkemlice yeniden yaşatıldığı günler oldu, oluyor. Bedenlerinden yükselen alev, salt yüreklerimizi ısıtmakla, beyinlerimizi aydınlatmakla kalmıyor, aynı zamanda milyonları sarıyor artık, özgür geleceği daha elle tutulur olarak muştuluyor. 17 ve 18’ler birer kilometre taşı aydınlık ufuklara onurluca döşenen... Bu kilometre taşlarının dikildiği günlerin yıl dönümlerinde onlara ne denli yaklaştığımızı, ulaştığımızı sorguluyoruz; yenilenmenin, ileriye fırlamanın, geleceği fethetmenin hangi noktasında bulunduğumuzu araştırıyoruz; o ruh ve coşkuyla atılıyor... Onların sadık birer öğrencisi ve izleyicisi olabiliyorsak, ne mutlu bize!...

Sevgili kardeşim, biliyorsun, bizim bayram açık görüş hakkımız güme gitti. 3 günlük olan hakkımız önce 2 güne indirildi, ama birinci gün giren görüşçü ikinci gün giremiyordu. Dolaşısıyla fiili olarak görüş hakkı bir güne iniyordu. Bunu kabul etmedik, edemedik.

Anneler Günü açık görüşü nispeten normal geçti denilebilir. Yine belli kısıtlamaları vardı. Zaten çok az ziyaretçi gelebilmişti. Bayramda gelenler, yaptıkları onca masraf ek bir masraf daha göze alamazlardı. Hele bizimkiler gibi uzak diyarlardan gelenler.

Diğer cezaevlerinde normal bir görüş yapılmış duyduğumuz kadarıyla. Ama bizde fi tarihinde gerçekleşen bir olayın öcü alınmak istendi. Çok ilkel bir yaklaşım tabii. Ama gelenekleri öyle. Bir karakter sorunu.

Seni ve tüm akrabaları en içten duygularıyla selamlar, sevgi ve özlemle kucaklarım. Sağlık ve başarılar.

M. Can Yüce

Çanakkale, 17 Mayıs 1989

Amasya Cezaevindeki devrimci tutsakların gazetemize ulaştırdığı bildiriği yayınlıyoruz:

SOL HAREKETLERE!

Arkadaşlar!

1988 sonbaharı sonlarından itibaren Amasya zindanı tarihinde görülmeyen değişiklikleri yaşıyor. Özellikle Mart ’89 direnişimiz zindancı, yasakçı anlayışa ve uygulamalarına güçlü darbeler vurdu; düşmana, devrimcilerin ve direnişin gücünü kavratmış.

Direniş, doğal olarak sol içi ilişkileri de saydamlaştırdı. Bunun bir boyutu da, direnenlerle “diyalog” aldatmacası ardında direnmeye tövbeliler arasında yaşandı.

Bildirilerine DY, Kurtuluş, HDÖ, TKP, TDKP ve Peşeng biçiminde imzalar atan; sorumsuz-eyyamcı “sol” bir kümelenme var ki, bu süreç boyunca direnmediler ve elbetteki bunun sonuçları önlerine konacaktı, konu da... Akabinde, “ne yardım ne serden” türünden tavırlarla yan çizerek direnişçi güçleri zan altında bırakmaya kalktılar. Yalan yanlış şeylerle, demagojik ifadelerle direnişi ve direniş gerçekliğinin etkisini “yüksekten” edalarla, sınırlamak için kıvranmaya başladılar.

Direniş gerçekliğinden, direnişten nasibini almamış, yazdıkları, çizdikleri sözcüklerin siyasal sonuçlarını hesaplama erginliğinden uzak; sorumsuz-eyyamcı sol’un suçlamalarına artık bir yerde alıştık. Amacımız onların her zaman yaptıkları gibi, sayfalar dolusu yazıp, boşboğazlıklarını tek tek ele almak, sahiplerini de bir yerlere, tam da layık oldukları yerlere oturtmak değil, hele bizi anlamaları için çaba sarfetmek hiç de değil. Amacımız binbir yalan ve çarpıtmalarını yanıtlamak ve tutumumuzu somutlamak; hepsi bu...

Mart ’89 direnişi öncesinde, idare sorunları diyalogla çözülmüş; bunun sonucu olarak kitap-dergi, TV’nin yemekhaneye indirilmesi sorunları çözülmüş, teyp-volkmen, daktilo, kabin tamiratu, mektup gibi sorunlar çözüm noktasına gelmiş, hatta teyp-daktilo odası çözülmeye başlanmış!.. Açık görüş arifesinde gündeme getirilmesi uygun olur diye açık görüş sorununa fazlaca değinilmemiş!.. Yoksa o da çözülmüş veya en azından adım atılmış! Bir de koşullararası ziyaret, sportif faaliyetler ve temsilcilik sorunları varmış! Onlarla ilgili olarak da, açlık grevinin ilk haftasında savcı kesin söz vermişmiş! Tabii, bu mantığın doğal sonucu, sorunların hepsi “diyalog”la çözüldüğünden açlık grevi boşuna ve gereksiz bir eylem olmuş oluyor!

Kitap-dergi sorunu ne zaman çözülmüştü? Kismen de olsa neden açık görüş öncesinde değil de sonrasında verilmişti? Hatta bugün dahi, kitap-dergi sorunu köklü biçimde çözülmüş mü? İdare yalnızca “mektup sorunu”na ve “teyp-volkmen-daktilo odası”na “bakalım çözeriz” diyordu. Peki çözüyor muydu? Yoksa, zamana yayıp çözümsüz mü bırakıyordu? Bu sorunlar neden açık görüş öncesinde değil de, açık görüş sonrasında ve açık görüş içerisinde çözülmeye başladı? Koşullararası ziyaret, sportif faaliyetler, temsilcilik sorunları neden açık görüş öncesinde değil de açık görüş sonunda çözülmeye başladı? Bu sorunlar bugün dahi tam olarak çözülmüş sayılabilir mi?

Açık görüşü gündeme getirmemişlermiş!.. Ya diğer alınan haklar? Onlardan niye bahsetmiyorlar acaba? Aslında bu sorumsuz eyyamcı sol kümelenme diyalogla hiçbir şeyin verilmediğini; M. Can’ın diyalogla, değil herhangi bir hak vermek, verilmiş olan hakları dahi almaya çalıştığını gayet iyi biliyorlar.

“Diyalog alır” dediler direnmediler. Ama yanıldılar. “Diyalog” değil, “direniş” aldı... Direnenler aldı. Her şeyiyle yanıldılar. En azından pratik sonuç ortada...

Şimdi yapmaları gereken, yanıldıklarını kabul edip anti-direnişçi çizgilerini reddetmek, direniş saflarını tercih etmek iken, onlar bunun tam tersini yapıyorlar. Somut bir gerçekliği kabul etme dürüstlüğü dahi göstermiyorlar ve küçük-burjuva hazımsız bir tavır sergiliyorlar. Bu tavır aynı zamanda uzlaşmacı-statükocu özlerinin de açığa çıkmasıdır.

Bir de “emeğe saygısızlık yapmayın, yapmayacağız” diyerekten direnişçi güçleri “emeğe saygı”ya davet ediyorlar. Utanmazlığın, pişkinliğin bu kadarına da pes doğrusu!

Süreci diyalog biçiminde işlerlerken, “Geçmişte de olduğu gibi kendilerine, ‘katılın’, katılmazsanız bildiğimizi yaparız” biçiminde “açlık grevi kararı”nın (öneri değil) iletildiğini söyleyerek, direnişçi güçleri dayatmacılık vb. safsatalarla suçluyorlar. Direniş güçlerinin hep bir şeyler dayattığı iddiası, sorumsuz eyyamcı sol’un savunma mekanizması yaratma ve direnmemeyi meşrulaştırma çabasından başka bir şey değildir.

Geçmişte de bunlara bir şey dayatmadık. Alınmış bir hakka sahip çıkılması gerektiğini hatırlattık. Bir de, tartışmaya fırsat yaratmadan bir tavır ilettik. (Kaldı ki bu tavır, öyle önemli bir konuda da değildi.)

Son direnişte ise, başlanmamıza daha on günden fazla zaman varken direniş önerimizi ilettik. Karar değil, öneri! Hal böyleyken, dayatmacılıkla açıklamak, düpedüz çarpıtma. Kaldı ki, böyle mi tartışılır? Sana bir eylem önerilmiş; katılıyor musun, katılmıyor musun? Sorun budur.

Bu insanlar “diyalog” gerekçesinin ardına saklanarak direnişe katılmamış, direnişten kaçmışlardır. Bu açıkken “karar dayatıldı” safsatasına ne gerek var? İnsan biraz açık ve dürüst olur. Yani “dayatılmasaydı” direnişe katılacak mıydınız? Hayır, katılmayacaktınız. Çünkü siz, “diyalog” diyordunuz. O halde, “deney, tecrübeyi sıfırlama”, “emek” üzerine laf salatası yapmanın anlamı ne?

Aynı zeminde görüşmeyi kabul etmemişiz diye “çelişkileri idareye açık hale” getirmişmişiz: Lafa bak! Direnişe katılmamakla aynı tavrı sergileyen sorumsuz-eyyamcı sol, zaten çelişkileri idarenin gözü önüne sermiştir. Şimdi de kalkıp “yavuz hırsız” olmaya çalışıyor.

“Dostluk”, “kardeşlik” lafazanlıkları da bırakılmalı, iğreti duruyor, yakışmıyor.

Direnişe katılmadı, hiç olmazsa direniş süresince idareyle diyalog yapılmaz, “şimdilik söz açlık grevindekilerde” denilerek, diyalog, açlık grevi sonrasında ertelenebilirdi. Ama ne yapıldı? İdare, direnişe katılmayasınız diye, kimi “kıytırık” haklar için söz verdi, siz de buna balıklama atladınız. “Diyalog sonuç veriyor” tespitini yaptınız. Hatta “diyalog”unuzun tıkanıdığı noktada “bunun nedeni açlık grevidir” diyebildiniz.

Ama süreç farklı gelişti. Her şey alındı. Açlık grevinin hak almayı tıkamadığı, aksine hak aldığı somutlandı. Şimdi direnişçilerin haklarının verilmesi, en azından susulması gerekirken, dostluk-kardeşlikten söz ederek, bu kavramları ihlal ettiğimizizi ileri sürüyorlar. “Diyalog” politikasıyla direnişçilerin üzerinden “et tüccarlığı” yapanlar, “hakların alınmasını açlık grevi tıkadı” diyebilecek kadar bayağılaşanlar, 20. günde kendilerine yapılan direnişe katılma önerisine alayla karşılık veriyorlardı. Şimdi yine bu insanlar kalkıp dostluktan, kardeşlikten söz ediyorlar. Biraz ciddiyet!

Biz kimseyi yok saymıyoruz. Sorumsuz-eyyamcı bir sol kümelenme de var bu cezaevinde. Ama bizimle ortak bir zeminde değiller. Programa katılmamakla yollarımız zaten bir ölçüde ayrılmıştı. Program sahibi direniş güçleriyle, bu eylemle ilişkili “güç ve eylem birliği” yapılabilirdi. Ama bunu yapmadılar; “diyalog” dediler. “Diyalog” direnmemeye demektir; ama hak alan da direniş oldu.

Bunlar bir yana, direniş güçleri direnmeyenlere elbetteki belli bir tavır alacaktı. Bu tavır, siyasal ilişkinin olmaması biçiminde oldu. Bu biçim, direnmemenin özeleştirisi verilene ve direniş platformuna koşulsuz katılma tavrı belirtilinceye dek sürecektir. Bu arada, ilişkilerin tamamen kopmaması ve direnişçi güçler tarafından alınan bir hakkın cezaevi düzeyinde kurumlaşması için “temsilcilik komitesi”ni kabul etmeleri önerildi. Ancak, sorumsuz-eyyamcı sol bu öneriyi gözü kapalı red ettiği gibi, saçmalıklarla, ithamlarla bulundu. Ve böylece “ben batağında kalacağım” tavrını bir kez daha tescil etmiş oldu.

Son olarak diyeceğimiz şu: Bugün geline bir nokta var. Sorumsuz-eyyamcı sol, sağı-solu suçlayacağına takkeyi önüne koyup düşünmeli, kendini sorgulamalıdır. “Devrimci-demokrasi”, “eleştiri-özeleştir” vb. kavramlar üzerinde lafazanlıklar bırakılmalıdır. Bu kavramlar somut iş yapma, üretme, ortak özveri vb. üzerinde yükselirse bir anlam kazanırlar. Aksi taktirde, direnmeyen, zayıf, parazit unsurların ağızda içi boş çığırtağınla dövrülürler. Çığırtağınla ilse ciddiye alacak durumda değiliz. Hepsini bu kadar!

PKK, THKP-C (Acil), TKP(B), DS
5.5.1989

TARİHİN ŞEN ÇOCUKLARI

Mayıs’ın on yedisinde
Zindanın dip köşesinde
Alev almış derileri
Yanıyorlar diri diri

Tarihin şen çocukları
Halkımın kahramanları

Zindancının kırbaçları
Bakıyordu acı acı
Akan kanın her damlası
Güzel günlerin mayası

Tarihin şen çocukları
Halkımın kahramanları

Diyarbakır zindanında
Özgürlüğe giden yolda
Ferhat, Necmi, Eşref, Mahmut
Çıkıyorlar tabut tabut

Tarihin şen çocukları
Halkımın kahramanları

Mazlum, Hayri, Kemal, Haki
Kıpkızıl bir şafak vakti
Kollardaki kelepçeler
Çözülecek birer birer

Tarihin şen çocukları
Halkımın kahramanları

Ferhat KURTAY

Necmi ÖNER

Eşref ANYAK

Mahmut ZENGİN

PARTİ İLE CEPHE ÖRGÜTLENMESİ ARASINDAKİ BAĞ, FARKLAR VE KİTLEYE DOĞRU YAKLAŞIM

Ulusal kurtuluş mücadelemizin geliştiği aşamada halkımız kendi temel örgütlerini yaratmış durumdadır. Bunlar Parti-Cephe ve Ordudur. Bu her üç örgütlenmenin ortak yanları olduğu gibi ilkesel düzeyde birbirinden farklı yanları da mevcuttur. Devrimci mücadelede örgütlenmenin sağlam ve güçlü geliştirilmesi açısından Parti ve Cephe örgütlenmesinin özelliklerinin iyice bilince çıkarılması büyük öneme sahiptir ve yine partiyle cephe örgütlenmesi arasındaki bağın doğru konulması, bunun pratik alana doğru yansıtılması ve uygulama esaslarının doğru geliştirilmesi faaliyetlerimiz açısından can alıcı bir noktayı teşkil etmektedir.

Partiyle cephe örgütlenmesi arasındaki farkı iyi görmemek ve bu alanda doğru bir örgütlenmeye ulaşmamak hem parti ve hem de cephe örgütlenmesinde önemli yetersizliklerin ortaya çıkmasına yol açacaktır. Bunun için, "Bu iki örgüt biçiminin birbirine karıştırılması, aralarındaki ayrım çizgilerinin ve birbirleriyle ilişkilerinin doğru belirlenmemesi geçmiş pratiğimizde de kısmen görüldüğü gibi örgütsel çalışmalar çıkmaz içine sokmak ve örgütsel görevleri başarmamak olur. Tersine, ayrılıkların ve ilişkinin doğru belirlenmesi temelinde bu örgüt biçimlerinden birinin gelişmesi diğerini de geliştirip güçlendirir. Örgütsel çalışmada bu iki örgüt biçiminden birine ağırlık verme ve diğerini ise önemsememe, leninist örgüt ilkelerinden sapma, ya teröristler örgütüne ya da salt sendikalistlerin örgütüne ulaşma sonucunu doğurur" (Örgütlenme Üzerine, sayfa 207, Weşanen Serxwebûn)

Her örgütsel yapılanma belli ilkeler ve amaçlar temelinde kurulur. Ve belli ihtiyaçlar temelinde oluşur. Bir örgütün hedefleri aynı zamanda onun niteliğini belirler. Ekonomik, siyasal, askeri vb. alanlarda kurulan örgütler belli bir sınıfın damgasını taşımaktadırlar. Dolayısıyla marksist-leninist ilkeler üzerinde kurulan devrimci bir örgütlenmenin, kendine özgü özellikleri bulunmaktadır.

Marksist anlamda proletarya partisi, bilimsel sosyalizmi benimsemiş, aynı amaçlar ve ilkeler temelinde hareket eden insanların örgütsel ve politik birliğidir. Parti örgütsel alanda kuruluşunu profesyonel devrimcilerden oluşturur. Örgüt işleyişinde daha sıkı bir disiplini esas alır. Farklı sınıf anlayışını taşıyan ögeleri saflarında barındırmaz. Lenin böylesi bir örgütün ilkelerini şöyle ortaya koymaktadır: "İddia ediyorum ki: 1) Sürekliliği sağlayan istikrarlı bir önderlik örgütünü olmadan hiçbir devrimci hareket varlığını sürdüremez; 2) hareketin temelini oluşturan ve ona katılan halk yığınları mücadeleye kendiliklerinden ne kadar büyük sayıda sürüklenirlerse, böyle bir örgüte olan gereksinme o ölçüde ivedileşir, ve bu örgüt de o ölçüde sağlam olmalıdır (yoksa demagogların yığın-

ların daha geri kesimlerini peşlerinden sürüklemeleri daha da kolaylaşmış olur); 3) böyle bir örgüt esas olarak devrimci eylemi meslek edinmiş kimselerden oluşmalıdır; 4) otokratik bir devlette, böyle bir örgütün üyelerini devrimci eylemi meslek edinmiş kimselerle ve siyasal polisle mücadele sanatında profesyonel olarak eğitilmiş kimselerle ne denli sınırlarsak örgütü açığa çıkartmak o ölçüde zorlaşacaktır; 5) harekete katılabilen ve orada etkin olarak çalışabilen işçilerin ve öteki toplumsal sınıflardan gelme ögelerin sayısı o ölçüde büyük olacaktır..." "En gizli işlevlerin bir devrimciler örgütünde merkezileşmesi, geniş yığınlara yönelik ve bu yüzden de olabildiğince gevşek ve gizlilikten uzak işçi sendikaları gibi, işçilerin kendi kendilerini eğitime çevreleri ve illegal yazını okuma çevreleri gibi, sosyalist ve demokratik çevreler; nüfusun bütün öteki kesimleri arasında sosyalist ve demokratik çevreler, vb. gibi büyük sayıdaki öteki örgütlerin eylem alanını genişletecek ve niteliğini zenginleştirecektir. Böyle çevreleri; sendikaları ve örgütleri her yerde kurmak gerekir; bunlar olabildiğince çok sayıda olmalı ve yerine getirdikleri işlevler olabildiğince çeşitli olmalıdır; ama bunları devrimciler örgütüyle birbirine karıştırmak, aralarında sınır çizgisini silmek, yığın hareketine 'hizmet edebilmek' için kendilerini özel olarak ve tamamen sosyal-demokrat eyleme adayan ve sabırla, inatla profesyonel devrimci eğitimlerini yapan adamlar gerektiği konusunda zaten zayıf olan bilinci daha da zayıflatmak saçma ve zararlı olacaktır..." "Hareketimizde etkin olarak çalışanlar için biricik ciddi örgüt ilkesi, en sıkı gizlilik, üyelerin en sıkı elekten geçirilmesi ve profesyonel devrimcilerin eğitilmesi olmalıdır." (Lenin, Ne Yapmalı)

"Bu leninist örgüt ilkeleri, Kürdistan'ın somut koşullarına uygun bir biçimde ve ulusal kurtuluş görevlerine bağlı olarak başarıyla uygulanmadıkça Kürdistan'da devrimci hareket ve ulusal kurtuluş mücadelesi gelişemeyecektir. Çünkü Kürdistan'da bir profesyonel devrimciler örgütü olmadan, ve bu örgütün önderliği gelişmeden ulusal kurtuluş örgütleri ve ulusal kurtuluş mücadelesi gelişemeyeceği gibi, ulusal kurtuluş görevlerini omuzlamadan, bu görevlerin dışında bir profesyonel devrimciler örgütü de varolamayacaktır. Buna göre devrimci örgütsel çalışma, bir yandan kendisini profesyonel devrimciler olarak eğitmiş kişilerden oluşan sağlam, gizlilik kuralına bağlı, devrimci görevleri yürütebilecek genişlikte sınırlı önder çekirdeklerin örgütlenmesini ve öte yandan bu çekirdeklerin etrafında ve en geniş halk kitlelerini içine alabilecek bir biçimde olacaktır." (Örgütlenme Üzerine, sayfa 206)

PKK Kürdistan toplumuna marksist-leninist düşüncüyü taşıyarak bilimsel sosyalizm ışığında Kürdistan Devriminin Teorisini oluşturarak ulusal kur-

tuluş mücadelesini geliştirdi. Ve marksist-leninist örgütsel esaslar temelinde örgütsel inşasını gerçekleştirdi. Parti örgütlenmesi, esasında devrime kurmaylık yapacak öncünün örgütlenmesidir.

Parti kendi çalışmalarını sırf öncünün örgütlenmesiyle sınırlandıramaz. Toplumun diğer emekçi sınıf ve tabakalarının arasında faaliyet yürüterek devrimci çalışmaları geliştirir. Partimiz ortaya çıkışında ve daha sonraki çalışma döneminde bir taraftan öncü düzeyinde kendisini örgütlerken, diğer taraftan Kürdistan işçileri, köylüleri, aydınları ve küçük-burjuvazi arasında da yoğun bir kitlese faaliyet yürüterek Türk sömürgecilğine karşı toplumun ezilen tüm kesimlerini mücadeleye çekmede önderlik yaptı. Tüm bu kesimlerin siyasal ve örgütsel birliğinin yeri parti çatısı olamazdı. Partinin örgütsel ve siyasal muhtevası buna uygun değildir. Parti ortaya çıkışında cephesel bir özellik taşısa da bu, parti örgütlenmesinin cephe örgütlenmesi olduğu anlamına gelmez. Partinin yürüttüğü siyasal çalışmaların toplumda yol açtığı gelişmelerle çeşitli sınıf ve tabakaları mücadeleye kazandırdığı anlamına gelir. Parti-cephe bağlantısı bu noktada ortaya çıkmaktadır. Parti örgütlenmesinin esasları ve özellikleri bilinmesine rağmen, pratik uygulama alanında önemli derecede hata ve yetersizlikler yaşandı. Bu da parti faaliyetlerine önemli zararlar verdi. Kitle çalışmalarında kitlelere çoğu zaman profesyonel çalışmalar dayatıldı. Bu yurtseverleri yıprattığı gibi, kitlese çalışmaları da önemli oranda zedeledi ve Parti görevlerinin yıpranmasına ve yerine getirilmemesine yol açtı. Mücadele pratiğimizde çıkan önemli bir yetersizlik de, profesyonel devrimcilerin kendi görevlerine yeterince sahip çıkmamaları, kendi görevleri yerine yurtsever kesimlerin yerine getireceği görevlerle uğraşmasıdır ki, bu Parti örgütsel yapısının zayıflamasına yol açmıştır.

PKK'nin ortaya çıkışı kendi içinde cephesel bir özellik taşır. Kürdistan'ın emekçi yurtsever sınıf ve tabakalarında kitlese bir çalışmayla cephenin gerçek zeminini hazırlamıştır. Bunun hazırlanmasında büyük bir emek, fedakarlık ve halk kahramanlığı yatar. Ve böylelikle cephe bir eser olarak ortaya çıkar. Dolayısıyla halk tarihimizde halkımızın bağımsızlık mücadelesinde temel bir silaha kavuşulur. Cephe muhtevası, Parti muhtevasından farklı özellikler taşır. Parti değerlendirmelerimizde bu özellikler şöyle ortaya konulmaktadır: "Cephe içinde yer alan güçlerin bağlı olduğu esaslar, bağımsızlık ve demokratik kurtuluş çerçevesidir. Bu çerçeve içinde kaldıkça düşüncesi, milliyeti, cinsiyeti, sınıfı, dini, felsefesi ne olursa olsun hepsinin genel hareketliliğine Cephe içinde yer vardır. Hangi ideolojik-politik akım ağır basarsa basın bu çeşitliliğin korunması, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin de bir özel-

liği olarak kabul edilmek zorundadır. Cephenin bu kadar zengin bir içeriğe sahip olması, herkesin kendi sınıfsal, kabilesel, ideolojik-politik çıkarlarını Cephenin ve dolayısıyla halkın genel çıkarlarına dayatarak, onu kendinden yana yontması anlamına asla gelmez. Bu Cephe birliğinin, özünde inkarıdır. Yalnız, bir sınıfın, aile, kabile, din ya da politik-ideolojik akımın çıkarını dayatıp hiçbir taviz vermeme, bu konuda uzlaşmadan yana olmama Cephe anlayışıyla bağdaşmaz. Hangi ideoloji önderlik ederse etsin, Cephenin özüne ters olmamak kaydıyla ve onun ana ilkelerine kan verme esas olmak üzere, çok çeşitli toplumsal formasyonlara yaklaşıp cepheye alma, cephenin varlığının da gerekli kıldığı bir koşuldur." Cephe örgütlenmesi kitlelerin ekonomik ve sosyal yaşamı üzerine şekillenir. Kitleleri ekonomik ve sosyal yaşamdan koparmadan örgütlenme içine çekme esasları üzerinde gelişir. Cephe örgütlenmesi kendisini kitlese birlikler düzeyinde örgütleyerek, ulusal kurtuluş mücadelemizin ve onun öncü Parti örgütlenmemizin kitlese bir mevzisi özelliğini taşımaktadır. Parti, Cepheye örgütsel ve politik düzeyde öncülük yaparken, Cephe de kitlese ve siyasal düzeyde Partiyi güçlendirmek ve ona her yönüyle kan vermek Parti örgütlenmesinin gelişmesine, pekişmesine ve güçlenmesine katkıda bulunmak sorumluluğunu yükümlenmektedir. Konuyu genel muhteva üzerinde kısaca böyle özetlemek mümkündür.

Parti ile Cephe örgütlenmesi arasındaki ilişki bağ ve farklar çoğu kez birbirine karıştırılmaktadır, bu iki örgütlenmenin arasındaki bağ ile farklar yeterince görülmemektedir ya da pratik uygulamada buna yeterince dikkat ve duyarlılık gösterilmemektedir. Bunun sonucu, Parti ile Cephe örgütlenmesi ya bir kefeyle konulmakta ya da birbirine zıt iki ayrı örgütlenmemiş gibi arasına Çin seddi çekilmektedir. Oysa ki, aksine bu iki örgütlenme belirli ilkeler ve amaçlar üzerinde kurulan, birbirinden ayrılmaz bağlarla birbirine bağlı, aynı zamanda karşılıklı sorumlulukları olan örgütlenmelerdir. Dikkat edilirse, Partimiz Kürdistan emekçi kitlelerinin ulusal ve sınıfsal taleplerinden doğmuştur. Bu vesileyle doğuşuyla birlikte bir kitlese hareket karakterini taşımaktadır. Her ne kadar Cephe ilan edilse de ilan edilmese de, aslında Parti ile Cephenin içiçe geliştiği ve bu gelişmenin kendisinin cephenin zeminini oluşturduğu, tarihi 15 Ağustos Atılımıyla cephenin subjektif koşullarının gündeme geldiği, cephenin resmi ilanına girdiği açıktır. Bu da Parti ile Cephenin içiçeliğini ortaya koymaktadır.

Parti, sınıf bilinci ve ulusal sorumluluğuyla hareket eden, sosyalist ilkelerle donanmış öncünün birliğidir. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine öncülük eder. Parti bilinc, örgüt ve disipliniyle Cepheden ayrıdır. Parti yığınların en ileri ögelerinin ilkesel-örgütsel birli-

ğidir.

Cephe, yurtseverlik bilinci ile hareket eden; ulusal bağımsızlık ve demokrasiye hedefleyen; tek sınıfın değil, bütün yurtsever sınıf, tabaka ve bireylerin mücadele ve örgütsel birliğidir. Bilinc, örgüt ve disiplini yüce bağımsızlık tutku ve sorumluluğuna dayanır. Cephe ortamına ya da yığınlara Parti bilinci ve ölçütlerini dayatmak yanlıştır. Kitleleri uzaklaştıran sekte bir anlayıştır. Ters durum da Partiyi Cepheyle bir düşünmek, öncüyü yığınların düzeyine düşürmek olur. Geçmişte bizde sıkça yaşanan bir durumun kendisiydi. Bir partiye nasıl yaklaşılır, cepheye nasıl yaklaşılır? Bunlar birçok teorik yazılarımızda dile getirilmiştir. Sorun, teoride bilince çıkarma sorunu değildir. Esas sorunun kendisi pratik uygulamada ortaya çıkan sorunların giderilmesidir. O halde, pratikte bunu kavramak ve uygulamak durumundayız. Cephe ve yığınlar Partinin mevzilerine alanıdır. İki örgütlenmenin arasında uyumlu bir birlik vardır, ama ayrı ayrı örgütlerdir. Parti ile cephenin ölçütleri, iç disiplinleri ayrıdır. Partinin görevi yığınları eğiterek, örgütsel ve eylemsel deney kazandırarak, saflarında gittikçe daha çok kişiyi öncü durumuna getirmektir. Ama kendisini cephe örgütüyle bir tutmaz, bir cephe de kendisini hemen partili ilan etmez; Cephenin ilanıyla birlikte örgütlenme biçimi ve yöntemi ortaya konulmasına rağmen, pratik uygulama sonucu birçok yanlış yaklaşım ve anlayışlara yol açtığını, bunun bir sonucu olarak kadro yapımızda Parti ile Cephe örgütlenmesinin aynı olduğu düşüncesinin doğduğunu ve burada ölçünün kaçırılmasıyla pratik uygulamada netsizliğin gündeme geldiğini belirtmek gerekir. Hem partiliye hem de cepheye parti ölçütlerinin dayatılmasının kitle yapımızın ırkmesine yol açtığı, bunun da önemli oranda tüm yapıyı tıkama noktasına getirdiği, bunun sonucu olarak kimin partili, kimin cephe olduğu konusunda bir karışıklığın yaşandığı görülmektedir. Bundan dolayı, parti ile cephe görevleri birbirine karıştırılmıştır. Dolayısıyla, cephenin pratik örgütsel inşasının gecikmesine neden olunmuş ve gerek cephe birliklerinin örgütlenmesi ve gerekse yönetim organlarındaki yanlış ve dar yaklaşımlar sonucu, adeta işler kendiliğindenciliğe terk edilerek birlik çalışmaları istenilen düzeye ulaştırılamamıştır. Birlikler kendi sorunlarıyla başbaşa bırakılmıştır. Bunun sonuçları ise tahripkar olup örgütsel düzeyde bir boşluğun gündeme gelmesine neden olmuştur.

Cephe görevleri yanlış anlaşılmamalıdır, cephenin kitlese karakteri, siyasal, ekonomik, askeri, kültürel, sosyal çalışma ve eylem tarzı açık olduğuna göre, görev anlayışı çok çeşitli olmalıdır. Bilindiği gibi, Cephe yığınların birliğidir. Bu dikkate alınarak, bir cepheye Partinin görev ve ilkeleri dayatılmamalıdır. Ve bu konuda darlığa

Devamı 19. sayfa

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor

Kişilikte devrimci dönüşüm ve reformculuk üzerine

Geçmişte yaşanan pratiklerin çözümünde derinliğe ulaşmak için hayli çaba harcamamız gerekecek. Yine, bireysel ve toplu değerlendirmelerimiz daha çok önem taşıyacak. Herkesin yaşamış olduğu kendi pratiğini özellikle değerlendirmelerin ışığında derinliğine bir izaha ve çözüme kavuşturması, önmümüzdeki dönem için çıkarılması gereken en önemli sonuçları ortaya koyacaktır. Bu kez bunu tam yapmaya çalışmak büyük öneme haizdir. Dolayısıyla biz halen değerlendirmeler üzerine verilen sözlerin gereklerini özellikle yerine getirmeye çalışacağız. Fakat bu demek değildir ki, yoğunlaşmanın önemi azdır. Bilakis, en önemli noksanlığımız, burada kendisini gösteriyor. Çok önemli anlatımlar üzerinde yoğunlaşmamayı kesinlikle aşmak gerekir. Bu, mücadele sanatında çok muhtaç olduğumuz bir gelişmeyi mümkün kılacaktır. Değerlendirmeler birçok incelikleri, birçok konuyu ve yaşamın özlü ifadesini içiçe dile getiriyor. Tabii devrimci yaşamı geliştiriyor. Bunlar, birey, parti ve halk için ve aynı zamanda da karşımızdaki düşmanın bütün yönlerini, yönelimlerini dikkate alarak amaçlarımıza varmak için yapılır. Yıllarca inceleme yapsanız bu sonuçlara ulaşamazsınız. Bireysel çabalarla bunlara ulaşmak hayli zordur.

Biz de zaten bunu bilerek, alabildiğine tüm gücümüzle yoğunlaşarak ona ulaşmaya çalışıyoruz. Bu başlı başına bir olaydır. Fakat halen çoğu kişinin kireçlenmiş kafasını kaldırmaya bile teşebbüs etmemesi büyük bir sorumsuzluktur. Kireçli kafalarla, duyarsızlaşmış yüreklerle devrimci olunamaz. Basit alışkanlıklarla, yine düz kişiliğin yaşanmasıyla devrimin derinliklerine inilemez. Bu konuda bizim harcadığımız çabanın en azından bir benzerini daha genç ve enerjik olan sizler harcamalısınız. Biz bu kadar ağır gelişmelerin etkisinde olmamıza rağmen, madem ki bu kadarını becerebiliyoruz, siz de bundan geri kalmamalısınız.

Yapımız bugüne kadarki çabalar temelinde biraz genel doğrultuya girmekle birlikte, hala çeşitli öznellikler ve kendini açmamaktan tutalım, buna tam cesaret etmemeye kadar çeşitli olumsuz durumlar yaşanıyor. Tabii bu aynı zamanda düşüncede derinleşme ve iradesini keskinleştiremememe durumunu da ortaya çıkarıyor. Ve bireylerin gelişiminin çok farklı olmasına yolaçıyor. Bu bir vaka-dır. Bunların giderilmesi için beklenebilir. Ama, devrime başlamaya, devrimci mücadeleyi esas almaya karar verdiğimizden bunların fazla bekletilmeye gelecek yanı yoktur.

Bir günde giderilmesi gereken bir hususu biz uzun zaman sürecine bırakırsak devrimci değil, ancak reformcu olabiliriz. Biliyorsunuz, devrimci dönüşümde değişiklik biraz da anıdır. Ve birikmiş sorunları radi-

kalce, köklü bir biçimde esas alır. Aynı sorunları reformcu-evrimci yaklaşımla da aşmak mümkün olabilir, fakat, özellikle bizim yaşadığımız ağır sorunları gözönüne getirdiğimizde bireyin Parti ve halk düzeyindeki sorunlarımızın böyle uzun bir evrimsel çalışmayla halledilmesinin gerçekçi bir yöntem olmadığı, evrimci gelişmenin Kürdistan'da tamamen düşmanın işine yaradığı, bunun bizzat düşmanın yürüttüğü bir faaliyet tarzı olduğu ortaya çıkıyor. Yani bu anlamda şunu söyleyebiliriz; Reformculuk, düşmanın çalışmasıdır. Düşmanın çalışmatarzdır. Düşmanın dayattığı, direkt veya dolaylı sonuç almak istediği bir müdahale tarzıdır. Dolayısıyla, kişilikteki dönüşümleri siz reformcu bir tarzda ele alırsanız, direkt değil dolaylı olsa da, düşmanın dayatmalarının uzun süre üzerinizde geçerli olmasına yolaçmış olacaksınız.

Durum gerçekten her düzeyde böyledir. Bugün düşman sözümona çok önemli değişiklikleri dayatıyor. Her düzeyde bu onun üslubudur. PKK'nin de bugün topluma dayattığı bir üslup vardır. Bu üslup, tamamen devrimci bir üsluptur. Biliyorsunuz, reformlar devrime de hizmet edebilir, ama devrim egemen olduğunda; devrimci iktidar, devrimci hareketin otoritesi esas olduğunda reformcu bazı değişiklikler ilerlemeye hizmet edebilir. Düşmanın etkisi ortama egemense, topluma hakimse, basit değişiklikleri kabul etmek, bugün Türkiye ortamında yapılan solculuk gibi, reformculuktur. Bu, 12 Eylül faşizmine hizmet etmekten öteye gitmiyor. Örneğin SHP içinde bazı sözde demokratlar var. Reformcu geçiyorlar. Ama bunların reformculuğu devlet kliğine hizmet etmekten öteye bir rol ifa etmiyor. Yine, bir yığın ilerici geçinen yazar-çizer var, devrimci var, hatta grup var. Aslında bunların faaliyetleri reformculuğu aşmış değildir. Çünkü bunlar sosyalist de geçinseler, demokrat da geçinseler, devletin egemenliği, icazeti altında yürüdükleri ve karşı devrime hizmet ettikleri için ya bu çalışma tarzıyla tasfiye olmayı, ya da devletle bütünleşip onun bir kolu olmayı kabul ederler. Nitekim gelişmeler de bunun böyle olduğunu gösteriyor.

Buna karşı bizim dayattığımız, tamamen devrimdir. Elbette bütünüyle topluma dayatılan Partinin devrimci temposu, birey için de geçerlidir. Özellikle de Partileşmeyi esas alanlar için en geçerli yoldur. Dolayısıyla gerçeklerimize her düzeyde yaklaşmayı reformcu tarzda değil, devrimci tarzda yapmalıyız. Bunu uzun bir süreye sığdırmayı değil, gerçekçi bir ana temele sığdırmayı temel almalıyız. Sallapati, gevşek ve belli bir hızdan, yoğunluktan uzak değil; atak, girişken, inisiyatifli, hızlı ve yoğun yapmalıyız. Bunlar hep devrimci kişiliğin yaklaşım ölçüleridir.

Biliyorsunuz, yöntem de en

azından anlayış kadar değer ifade eder. Anlayışınız devrimi tercih etmiş de olsa, eğer yönteminiz bunu mümkün kılacaktır da değilse, bir çelişki var demektir. Ve çoğunlukla pratikte yaşanan yetmezlik sizi aksi bir sonuca götürür. Bu sık sık karşımıza çıkıyor. Bizim sorunlara yaklaşımımızı görüyorsunuz. Düşüncede, davranışta azami yoğunluğu, girişkenliği, inisiyatif çok hızlı yapma gereğini görüyorsunuz. Bu da bir bireysel özellik değil, devrimimizin temposunu tutturmak, ondan geri kalmamak için zorunlu olduğumuz bir çalışma stilidir. Meseleleri ihmal ediyorsunuz. Bu doğruları anlamamız gerekir. Ama siz, bazı genel dogmaları kabul etmekle yoğunlaştığınızı sanıyorsunuz. Tamamen böylesi yanılılı bir durumu yaşıyorsunuz. Bu, "Dinsel dogmaları, temel şartları kabul ettim. Gerisi için Allah kerimdir" deyip, kendi kendini kaderciliğe terk etmeye benzer. Bilimsel sosyalizm, kaderci değildir. Bilimsel sosyalizmin anlayışını esas almak teoriiyi kesin pratikte bütünleştirmektir. Teori ile pratiğin birliği üzerine çok konuşulmuştur. Gelmiş olduğunuz koşulların etkisiyle teori ile pratiğin kopukluğu, yaşamla ilkeyi birleştirememeye, zannettiğinizden de daha olumsuz etki yaparak birçok çabamızın boşa gitmesine yolaçıyor. Bu konuda geniş açıklamalar, çözümlemeler yapılmıştır. Geçmiş yaşamın etkisi altında olmanın faturası ağır ödenir. Bizim şimdiye kadar bütün gücümüzle açıklamaya çalıştığımız husus nedir? Bu, tamamen PKK'deki önderliksel gelişmenin, dolayısıyla bağlayıcı eylemin ve resmi gelişmenin her anının yüksek bir olgunlukla geçmesinde ibarettir. Başladığımızdan günümüze kadar nefes almaksızın bir maraton koşusu stilinde, hamleci koşmak suretiyle PKK'nin temposu yaşandı ve temsil edildi. Bu önemlidir ve aynı zamanda da Kürdistan devriminin esaslı bir özelliğidir. Bu, düşmanın dayatmalarını tamamen boşa çıkarabileceğimiz bir ilkesel özelliktir. Aksi halde düşman düşüncemize, davranışlarımıza, her şeye yetişip, fiilen ideolojik ve siyasi olarak bizi yakalar. Fiilen fiziksel olarak yakalar ve vurur! İdeolojik-siyasi olarak size ulaşır, öyle vurur. Sonraki vuruş daha önceki vuruştan daha kötü olur. Bu durumda düşmanın etkisi daha az veya daha çok kabul edilir. Her iki vuruş da hafife alınacak vuruşlar değildir. Düşmanın etkilerinden kurtulmak için çalışma stili ve temposu bu nedenle hayati önemdedir. Düşman sadece peşimizde değildir. Her yönden, tamamen ve tüm sürekliliğiyle peşimizdedir. Düşman bizimle savaşta mola veriyor mu? Hayır. Bir ateşkes yapıyor mu? Hayır. Eğer düşman bir mola veriyorsa, siz de bir mola verin ama, henüz biz bu aşamaya gelmedik. Tam tersine, düşman tüm hızıyla ve şiddetle peşimizdedir. "Mehmetçğin nefesi enselerindedir" diyor, değil mi?

O halde, biz de düşmanın bize yetişmemesini sağlamak için, koşu tempomuzla, kurtuluş tempomuzla, maraton tempomuzla, ongeride bırakan üslubumuzla yol almalıyız. En hızlı ve seri bir tarzda yola devam etmeliyiz.

Bizim içine girdiğimiz yollar, düşmanın giremeyeceği yollardır. Bu yollarda fedakarlık vardır. Bizim yaptığımızı düşman yapamaz. Biz küçük deliğe gireriz; düşman giremez. Gizliliğimiz vardır; biz gizleniriz, düşman gizlenemez. Halkımızın mevzilenişi vardır, onu bu mevziden çıkaramaz, zaptedemez. Dağlarımız vardır; biz bu dağlarımıza gireriz, düşman giremez. Bütün bunlar bizim tempomuzun belirlenmesinin asli koşullarıdır. Düşmanın ulaşamayacağı daha birçok unsur sayılabilir.

Tüm bu unsurları dikkate alan bir temposal gelişme, düşmanın üzerimize varmasını boşa çıkaracak bir tarzıdır ve devrimci çalışmadır. Dikkat edilirse, bu aynı zamanda inisiyatifdir, düşmanı aşmadır. Tamamen yenilgiden kurtulup zafere ulaşmanın da kendisidir. Bunu kendi bireysel konumunuza uyguladığınızda, temponuzun düşmanı boşa çıkaracak bir tempo olup olmadığını göreceksiniz. Buna da emin olmalısınız, kendinizi ikna etmelisiniz. Biz bu savaşçılık tarzımızla, hızımızla, yoğunluğumuzla, bu savaş usullerimizle düşmanı boşa çıkartabilir miyiz? Burada kadercilik değil, Partiye bağlanma; sadece manevi bağlanma da değil, Partinin gelişim tarzına uygun olarak yaşamsal bağlanma, onu yaşama, onu temsil etme ancak ve ancak bu tarzla kazanılır. Bu konuda kendi kendine yakıştırılan gerilikler, sonuç alamayacak çabalar sadece ve sadece kişinin yenilgisini getirir. Çalışmıyor değilsiniz, ama yetmez bir çabayla, usullerinizle yöntemlerinizle, düşmanın çabalarını boşa çıkaramazsınız. Yapılması gereken, örgüt çalışmasıdır, örgütlenmenin çok sayıdaki sorununun çözümü bulmasıdır, bütün mücadele biçimlerine yerinde ve zamanında karşılık vermektir. Bu da elbetteki ustalığı sergilemedir. Tüm bunları düşünüp yapmaya çalışacaksınız.

Düşmanın yenilgisini öncelikle bu kişilik sağlar. Kendi şahsında düşmanın tasarımsal yenilgisini sağlamayanlar, pratikte de buna cevap veremezler. Sizler kendinizi o kadar ihmal etmişsiniz ki, çoğunuz düşmanın zaferini bile kişiliğinizde yaşıyorsunuz. Her gün ona yeniliyorsunuz. Ama, farkında bile değilsiniz. Bir devrimci, kendi manevi ortamında, tasarı gücünde düşmanı her gün yenen adamdır. Yani öyle söylendiği gibi, "düşmanı yaşıyorum, etkisi üzerimdedir, şu kadar etkilidir" utanmazlığıyla davranmak değil, bilakis her gün "düşmanı kahrediyorum" demelisiniz. Muhammed bu konuda, "Her gün insanın omuzunda kaç bin şeytan vardır, kaç bin melek vardır, birbirleriyle sürekli savaşırlar" der. Evet, bu

bir dinsel yorumdur, lakin gerçek yaşamda gerçekten düşmanın bize dayattığı kötülüklerle savaşmak gibi bir görev vardır. Etki dediğimiz, kalıntı dediğimiz, üslubu tutturamama dediğimiz, buna benzer binbir eksiklik sayıyorsunuz. Bunların hepsinin anlamı; kötülüktür, şer kuvvetidir. Ve bunun gerçek yorumu da çok açıktır. Zira, bunu yapan düşmandır. Dinlerin gerekçesi öyledir, ama siyasal bilimsel ifade de bu böyledir. Fakat dinsel tahlillere göre biz devrimi yürütmüyoruz diye düşmanın kötülüklerini yok mu varsayacağız? Bu en kötü bir soysuzluk ve liberalizm olur. Liberal dayatma bugün düşmanın hizmet ediyor, kendini sıkı sıkıya gözden geçirememeye, arındıramama, tamamen düşmanın zaferini mümkün kılacak bir ortamın zeminini kişilikte hazırlıyor. Elbette PKK'ileşmek de tümüyle bir arındırma hareketidir. Düşmanın etkilerinin tasfiye edilebilmesi hareketidir. Düşünceden davranışlara kadar, tamamen bizim olan, halkın olan en devrimci ideolojinin gerekli olan ölçüleri yaşamasıdır. Bunun için bitmez-tükenmez çabanın sahibi olmaktadır. Bizim büyük talihsizliğimiz devraldığımız kötü miras oluyor. Ne dinin, ne felsefenin, ne devrimin gereklerini yerine getiren, tam tersine en büyük kargaşayı, en büyük sorumsuzluğu yaşayan, yaşatan bir konum söz konusudur. Vatana düşman, özgürlüğe düşman, bireye-insana düşman, her şeyiyle kendini düşüren, serseri, her türlü pisliliği yemekte tereddüt etmeyen bir insan gerçeği var. Bugün Türkiye'de insan ne hale gelmiş bilirsiniz. Oynamadık hiçbir değer kalmadı. İnsanlarla oynandı ve tüm insanlık değerleri aşıldı. Bugün böylesine bir küfür zemininin içinden gelindiği ve buna solculuk adı altında dayatılan belki "kafirlikten" de daha öte olduğu için bu olumsuzluklar yaşanıyor. Sahtekarlık ve iki yüzlülükten ibaret —ki, bu da dediğimiz gibi, düzenin direkt ya da dolaylı etkisidir— bir yönelmeyle, daha ortaya çıkmadan devrimci düşüncüyü boğmadır veya boğma girişimidir. Biliyorsunuz bu konuda Kemalizm "Komünistlik" der, "gerekiyorsa onu da biz getiririz". Bu ne demektir? Komünizm daha gelmeden, komünizmin işini bitirmektir. Yine şimdi de deniliyor, "Kürtçülük gerekiyorsa, Kürtçülüğü de biz getiririz". Nitekim bu konuda girişimleri de vardır. Gerçekten yüzyıllardan beri bunların halkımızı imhası yetmiyormuş gibi, olası bir Kürdistan yurtseverliğinin önünü kesmek için sahte Kürtçülüğe başvuruyorlar. Bu kadar tedbirli bir düşmandır. Bu kadar kılık değiştiren, aldatan bir düşmandır. Elbette, bundan etkilenme toplumumuzun gözeneklerini tamamen tıkıyor. Bundan dolayı devrimcileşme zor geliyor. Ama yine de dediğimiz gibi, yapılması gereken, bu zemine dayatılması gereken, reformcu bir tarzda değil, devrimci bir tarzda gelişmeyi sağlamaktır.

Devrimci yaklaşımı pratik olarak kendinize yedireceksiniz. Bu konuda bazılarınız Devamı 19. sayfada

Frankfurt muhabirimiz İstanbul 1 Mayıs eyleminin tanığı yurtsever bir gazeteci ile röportaj yaptı:

“BUGÜN HER DİRENİŞTE PKK VE ERNK’NİN ETKİNLİĞİ VARDIR”

Son zamanlarda gerek ülke-mizde gerekse Türkiye’de meydana gelen gelişmeler, 1 Mayıs olayları ve daha sonra Kürdistan’da yaşanan eylemlilik faşist TC’nin sonunun yaklaştığının ve bunun kesin olacağını ifadesidir. TC her zaman olduğu gibi basını görevlendirerek kendisinin Kürdistan ulusal kurultuş mücadelesine karşı başarıyla olduğunu, en kısa zamanda işini bitireceğini, bunların bir kaç teröristten ibaret olduğunu vurgularken Türkiye’deki gelişmelerde de kendisinin haklı olduğunu ileri sürmekte, 1 Mayıs olaylarında meydana gelen gelişmelerin devletin politikasından kaynaklanmadığını, bir kaç polisin kendisine hakim olamamasının sonucu olduğunu ileri sürmektedir. Kendi en yetkili görevlileri birbirini yalanlar beyanatlar verirken, buna rağmen, 1 Mayıs’ta meydana gelen gelişmelerden işçilerin, öğrencilerin sorumlu olduğunu ileri sürüyordu. Burjuva basınının verdiği fotoğraflar, bu iddiaları çürüten gerçek birer kanıttı.

Bunun dışında Türk solunun ve sendikacıların tutumu da her zamankinden farklı değildi. Önderlik iddiasında bulunan sol gruplar, olayları ve meydana gelen gelişmeleri kendilerine mal etme yarışı içine girerken, 1 Mayıs’tan günlerce önce açıklamalar yapan, kahramanlık gösterisine çıkan sendikacılar da 1 Mayıs’ta zoru görünce yürüyüş yapmayacaklarını, sorumluluk taşımayacaklarını açıklayarak, ne kadar önder, sorumlu olduklarını gösteriyorlardı. Günlerce önceden valiliğe başvurup izin isteyen, sonra da, başvurularının izin istemek için olmadığını, sadece duyuru niteliğinde olduğunu, izin verilse de verilme de yürüyeceklerini belirten sendikacılar, 1 Mayıs günü kitlelerin belirtilen yerlerde toplanmasıyla birlikte, yürüyüşün başlaması gereken saatte, yürüyüşü yapmayacakları, sorumluluğu üstlenmeyecekleri açıklamasını yapıyorlardı. Doğal olarak kitlelerin bundan haberi olmuyordu. Sonra da olanları hep birlikte basında okuduk ve gördük Türkiye işçi sınıfının “önderlerini”!

1 Mayıs olaylarını yakından izlemiş olan yurtsever bir gazeteciyle yaptığımız röportajı aşağıda sunuyoruz.

Berxwedan: Siz olayları yakından izlediniz, olaylar sırasında orada bulunuyordunuz. Ancak 1 Mayıs günü olanlara gelmeden önce, 1 Mayıs için ne gibi hazırlıklar yapılıyordu, nasıl yapılıyordu, bu konuda bize bilgi verir misiniz?

Gazeteci: Hazırlıklara değinmeden önce şunu belirtirim: Basından da izlediğiniz gibi, Türkiye işçi sınıfının yaklaşık iki aylık pasif direnişleri söz konus idi. Bu direnişler daha önce birkaç örgütün sahip çıktığı

1 Mayıs şehidi M. Akif DALCI

grevlere hiç benzemediği gibi, gerek kamuoyunun gerekse basının, öğrenci-aydın kesimin, Türkiye ve Kürdistan halkının yoğun desteğini almıştı. İşçi sınıfının bu direnişlerini, bu potansiyel gücünü değerlendirebilecek bir önder güç olsaydı yaratılacak gelişmeler daha farklı, daha büyük olurdu. Ne yazık

ifade etmek gerekir: Kendi başına direnişleri geliştiren Türkiye işçi sınıfı şimdiye kadar önderlik iddiasında olan gruplara güven duymadığı gibi, aynı zamanda kendi önderini yaratma çalışmasını da yürütüyor. Bu ön belirlemeyi yaptıktan sonra 1 Mayıs hazırlıklarına gelebilirim. Özellikle metropol şehir-

M Akif DALCI elinde pankart en önde...

ki işçi sınıfı önderlik iddiasında olan güçlere güven duymadığından ve gelişmeler kendiliğinden olduğundan bu güç ve gelişmeler yeterince değerlendirilemedi. Bunu somut olarak örnekendirirsek, Paşabahçe Cam Sanayii işçilerinin grevinde yaptığımız bir görüşmede bütün örgütlerin dergilerini göstererek, “Bunlar mı size önderlik edecekler” diyerek, bu güçlere güvensizliklerini açıkça ifade ediyorlardı. Şunu da açıkça

lerde işçilerin pasif direnişlerinden de yararlanarak her alanda 1 Mayıs hazırlıkları sürdürülüyordu. Çalışmalar bir ayı aşan bir süreyi kapsadı. Buna somut olarak İstanbul’u örnek verirsek, hazırlık çalışmaları başta sendikalar, basın, birkaç kuruluş ve örgüt tarafından yürütülüyordu. 1 Mayıs günü yaklaştıkça, başta iktidarın tutumu olmak üzere, devletin yoğun baskısının olacağı ve devletin bunu fırsat bilerek provokas-

yonlar yaratıp kendisi için bir yatırım yapacağı bekleniyordu. Bundan dolayı yapılacak bir yürüyüşte sorumluluğun ağırlığı ve ciddiyeti, bunu bir örgütün veya örgütlerin üstlenmesini zorunlu kılıyordu. 30 Nisan 1989’da İstanbul’da yapılan bir toplantıda (ki daha önce yapılan çalışmaların devamı ve sonu niteliğindedir) sendikalar tekrar uyarıldı. Eğer sorumluluk taşımayacaklarsa, İHD, TAYAD gibi başka bir kuruluşun sorumluluğu üstlenmesi önerildi. Toplantı saat 23.00’e kadar sürmesine ve 8 sendikanın temsilcileri kararlı olduklarını, sorumluluğu kendilerinin üstleneceğini belirtmelerine rağmen, 1 Mayıs günü bunlar ortalıkta yoklardı ve bu tutum birkaç kişi hariç tüm muhalefet partilerine de egemendi.

Berxwedan: Bu çalışmaların içinde yer aldınız mı? Aldınızsa nasıl bir katkınız oldu?

Gazeteci: Bir önceki soruda da belirttiğim gibi, çalışmalar başından beri izliyordum. Bu çalışmalarım esnasında bir dizi Kürdistanlı yurtseverle de tanıştım. Yarınlara olan güven ve kararlılığımızdan yola çıkarak 1 Mayıs’ta oluşan platformda etkinliğimizi koyduk.

Bu çalışmalar aynı zamanda Türkiye işçi sınıfının bir dönüm noktasında olduğunu gösteriyordu. Somut bir örnek: 1 Mayıs yürüyüşünde taşınacak pankartlarda eşitlik gözetilecekti. BİJİ YEK GÜLAN ve YAŞASIN 1 MAYIS gibi. Bunları gözönünde bulundurarak bizler çalışmalarımızı ağırlıklı olarak Şişli alanında yaptık. Kürdistanlı yurtseverleri ağırlıklı olarak burada toplamaya çalıştık. Çoğu için bir anlam ifade etmeyebilir ama, tüm Kürdistanlı yurtsever, emekçiler için büyük anlam ifade eden kesh-sor ü zer (yeşil-kırmızı-sarı) renklerinden oluşan BİJİ YEK GÜLAN pankartını hazırladık. Bu çalışmalar esnasında ilginç olan bir başka durum da ERNK taraftarlarının kararlı tutumlarından dolayı diğer güçler tarafından onaylandıklarıydı. Doğrudan ERNK adına katılmamalarına rağmen, eğer bir önderlikten söz edilecekse kişiler düzeyinde de olsa ERNK taraftarları büyük bir ağırlık taşıyordu. Bu da şunun açık ifadesidir: Bugün Türkiye’de yapılan her direnişte, oğuda PKK-ERNK düşüncesinin etkinliği söz konusudur. Türkiye’de PKK ve ERNK’siz hiçbir şey yürütülemeyeceği her tarafta ifade edilmektedir.

Berxwedan: Tarihe kara bir gün olarak geçecek olan 1 Mayıs işçi bayramı İstanbul’da nasıl geçti, olaylar hakkında bilgi verir misiniz?

Gazeteci: Kara bir gün belirlenmesini çok sağlıklı yapmışsınız.

niz. Önceden de belirttiğim gibi, 1 Mayıs yürüyüşünün böyle sonuçlanması olasılığı büyüktü. Yani bizler bunu tahmin ediyorduk. O yüzden ısrarla bir kuruluşun sorumluluğu taşıması gerektiği üzerinde duruldu, olabilecek olaylardan devleti sorumlu tutabilmek için. Sendikacılar sorumluluğu üstlenmelerine ve 10 binlerce işçi, genç, öğrenci meydanlara toplanmasına rağmen, sendikacıardan 1 kişi bile alanda yoktu. 30.04.89’da yapılan toplantıda, devlet provokasyonuna gelmemek için, sorumluluğu resmi bir kuruluşun üstlenmesi, diğer örgüt, kişi ve kuruluşların kendilerini buna göre hazırlamaları gerektiği üzerinde anlaşmıştık. 1 Mayıs 89’da, saat 10.30 da ben ve birkaç basın mensubu arkadaşım Şişli Hürriyet Meydanına geldik. Bizim her tarafta polisin ağırlıkta olduğunu görmüştük. Buna rağmen, toplanan işçi-aydın- genç ve öğrenciler yürümekte kararlıydı. Bu arada M. Ali Eren ve 4 SHP milletvekili daha gelmişti. Saat 12.00’de her taraf polis ve çevik kuvvet tarafından kordon altına alınmasına rağmen alana 3000’den fazla kitle toplanmıştı. Alınan karara göre, 4 koldan yürüyüş yapılacak ve Taksim Alanı’nda buluşulacaktı. Burada beklerken tanıdığımız bir polis gelerek bizi uyardı. Polisin silah kullanmakta kararlı olduğunu, her ne olursa olsun provokasyona gelinmemesi gerektiğini belirtti. Daha 10 dakika geçmeden silah sesleri duyulmaya başlandı. Biz o esnada alanda bulunan kitleyi provokasyon konusunda uyardık. Bu konuda da başarılı olduk. Burada 10’a yakın kişi ayaklarından kurşun yarası alsa da, kitlenin kararlı tutumu ve eylem alanında slogan atarak oturması daha büyük olayların doğmasını engelledi. En güçlü atılan slogan BİJİ YEK GÜLAN sloganıydı. Yıllardır böyle bir duruma hasret insanımız en gür sesiyle bağırıyordu. Bu sırada üstümüze başımıza durmak bilmeyen polisin copları iniyordu. Arkadaşlarımızdan birkaçı ağır yaralanmıştı. Basın mensubu arkadaşların elindeki fotoğraf makineleri kırılıyordu. Saat 12.30-13.00 sıralarında Şişhane Alanı’nda büyük olayların olduğunu öğrendik. Bu esnada herkes dayaktan geçirilmişti. Hürriyet’te çalışan bir arkadaşla Şişhane’ye gittik. Burası sanki bir savaş alanıydı. İnsanların üzerine doğrudan hedef alınarak ateş ediliyordu. Ateş edenlerin çoğu trafik polisi ve sivil polisti. Orada yürüyenlerin çoğunluğunun genç olması ve önderlikten yoksun bulunması nedeniyle provokasyonun sonuç alması mümkün olmuş, kurşun yağmuruna maruz kalmışlardı. O arada bir polis arabasındaki telsizin sesini duyabiliyorduk: “Çanakkale şehitleri adına v-

İmpresum:
M. Aker
Göttinger Chaussee 75
30000 Hannover 91

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Postfach: 15 31
53000 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BKG - Bonn
Konto Nr.: 12 05 24 21 00
BLZ: 380 101 11

Avustralya 3.00 \$
Avusturya 18.00 s.
Belçika 60.00 bfr.
Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 ff.

Hollanda 3.00 hfl.
İngiltere 0.80 \$
İsviçre 6.00 skr.
İsviçre 2.50 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

run" cümlesini birkaç kez duyduk. Bilinen şuydu ki, bu ses yukarılardan geliyordu. Daha sonra gerek vali, gerekse polis

lerini, hazırlıkları bizzat kendilerinin yaptığını ileri sürüyorlar. Böyle bir şey var mı? Varsa hangi örgütlerdir?

yetkilileri böyle bir çağrıda bulunmadıklarını belirttiler.

Sonuç: 1 ölü, 50 kurşun yaralı, 250 cop ve demir yaralı ve 590 gözaltı!

Bu görünüşte her ne kadar acı ise de, politik ve siyasal olarak kaybeden TC oldu. Kazanan Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı oldu. TC'nin bu tutumu tüm dünyada lanetlendiği gibi, demokrasi yaygarasının ne kadar yalan ve palavra olduğu da ortaya çıkmıştır.

Berxwedan: Yürüyüşte özellikle hangi sloganlar atıldı ve pankartlar taşındı?

Gazeteci: Yürüyüş esnasında en fazla taşınan pankartlar; Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gûlan ile birlikte Kahrolsun Faşizm, Biji Kurdistan, İşkence ve İdamlara Son vs. idi. Özellikle Biji Yek Gûlan sloganı atılırken bütün alan inliyordu.

Berxwedan: Bazı güçler yürüyüşü kendilerinin denetledik-

Gazeteci: Evet, bazı güçler değil yürüyüşü kendilerinin denetlediklerini, adeta olup biten her şeyi kendilerinin yaptığını ileri sürüyor, savunuyorlar. Bu tür propağandalar, yaygaralar, kitleler, özellikle de işçi sınıfı içinde taraftar bulmamakta, o-nay almamaktadır. Buna örnek verirsek, Dev-Genç çocuk denemek yaşta birkaç kişinin eline pankart verip ileri sürerken önde gelenler uzakta olmayı tercih ettiler. Ağzıyla kuş tutan bu avcıların yürüyüş esnasında ne yazık ki ne sesini duyduk, ne de kendilerini görebildik. Bu diğer güçler için de geçerli.

Örgütlerden çok, Kürdistanlı yurtsever kitle çoğunlukta idi. Şişli'deki kalabalığın büyük bir kısmı ERNK taraftarıydı. Bu alanda Biji Kurdistan, Kahrolsun Sömürgecilik sloganları ağızdan düşmedi. Çalışmaların içinde yer alan bütün ERNK taraftarları yürüyüş alanında

vardı. TC'nin tutum ve davranışlarını bildiklerinden kararlı tavırlarıyla provokasyona gelmediler.

Berxwedan: 1 Mayıs'ta polisin silah kullanması sonucu Mehmet Akif DALCI'nın şehit düşmesi İstanbul ve genelde Türkiye'deki demokratik kamuoyu üzerinde nasıl bir etki bıraktı? Bu olaya karşı ne gibi girişimlerde, çalışmalarda bulunuldu?

Gazeteci: Mehmet Akif DALCI'nın ölümüyle sonuçlanan 1 Mayıs eylemi adeta bütün kamuoyunun desteğini aldı. Başta basın olmak üzere, olayların üzerine gidildi. Her ne kadar benim ve meslektaşlarımdan makinalarındaki filmler alınsa da yine de basında polisin tutumunu net olarak gösteren filmler yer aldı. Türkiye tarihinde ender rastlanacak olan basının bu kararlılığı, birlikteliği küçümsenmeyecek bir gelişmedir. Bütün okul ve üniversitelerde, işyerlerinde polisin bu tutumu lanetlendi, Mehmet Akif DALCI'nın kabının yerde kalmayacağı dile getirildi. İstanbul'daki bütün okullar 3 gün boyunca polisi ve iktidarı lanetlediler. Bu esnada İstanbul'un her alanında bildiriler dağıtıldı, pankartlar asıldı, sloganlar yazıldı. Örneğin; 2 Mayıs akşamı şehrin en işlek yeri olan Aksaray'daki bir köprüye asılan "Bire Bin, Kana Kan, Her İdama İntikam! ARGK" imzalı pankart çok ilgi görmüştü.

Devletin korkusu, telaşı, her halinden belli oluyordu. Polisler yalnız dolaşmıyor, gruplar halinde dolaşıyorlardı. Okulların etrafı polislerle sarılı olmasına rağmen, bildiri dağıtılıyor, insanlar polis ve devletin tutumu hakkında bilgilendiriliyordu.

Berxwedan: 4 Mayıs'ta İstanbul'da yapılan Mehmet Akif DALCI'nın cenaze töreninde bulundunuz mu? Cenaze törenine katılanların tutumu, davranışları nasıldı? Ne gibi gelişmeler

oldu? Burada yapılanlar, kolektif bir çalışmanın ürünü müydü?

Gazeteci: Cenaze töreninde bulundum. Büyük bir kitle katılımı vardı. 3 Mayıs akşamı aldığımız bilgilere göre polisin tutumu 1 Mayıs'takinin devamı niteliğindeydi. Cenazeye başta ERNK taraftarları sahip çıkarken, bütün güçleri de işbirliğine, dayanışmaya çağırıyorlardı. Bu arada sunu belirtiyim. Mehmet Akif DALCI herhangi bir örgüt üyesi değildi. Kendisi bir Kürttü. Yurtsever özellikleri taşıyordu. Tüm kamuoyu O'nun intikamının ancak PKK tarafından alınacağını söylüyordu. Buna bağlı olarak, cenazenin kaldırılması sırasında 1 Mayıs'takinden daha yoğun eylemler meydana geldi. Törendeki konuşmalar örgütlerce ayarlanmıştı. Kürdistanlı Devrimciler adına konuşma yapan bir arkadaş topluluğun büyük bir kısmından destek bulurken, sivrilmiş birkaç gücün tepkisini aldı. Başta TİKKO olmak üzere parmakla sayılan bu şahıslar sorunun Kürdistanlı Devrimciler tarafından üstlenilmesini kabul lenemediler.

Polisin saldırılarını önlemek

için birkaç barikat kuruldu. Yollar kapatıldı. Polisle karışıklı kavga edildi. Ve kararlılıkla sloganlar atıldı. Kahrolsun Faşizm, Kahrolsun Sömürgeci Faşist Cunta gibi sloganlar vardı.

Mehmet Akif DALCI'nın anısına yapılan konuşma sırasında kitle yeniden polisin kurşunlarına maruz kaldı. Bu esnada konuşmacı, "Xwîné me li erde ne helin" (Kanıma yerde koymayın!) sözcükleriyle konuşmasını sonuçlandırdı. Bağırma, çığlıklar tüm alanı sarmıştı. Daha sonra aldığımız bilgilere göre, 2 kişi ağır yaralı ve bitkisel hayatta, 20'yi aşkın kişi de çeşitli biçimlerde yaralanmışlardı. Her ne kadar birkaç şahıs

karşı çıktıysa da, buradaki eylem devrimci platform sonucu oluşmuştu. Yalnız önce de belirttiğim gibi, ağırlık Kürdistanlı emekçilerdeydi.

Berxwedan: Burada bulunan Kürdistanlı yurtseverlere iletceğiniz bir mesajınız var mı? Ne gibi istemleriniz var? Açıklar mısınız?

Gazeteci: Öncelikle Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin sesi olarak bildiğim Berxwedan'ın bana bu imkanı sağlaması çok sevinç vericidir. Onun için mesajımı iletmeden önce teşekkürlerimi belirtirken, tüm Berxwedan okurlarına, susamış olduğumuz vatan hasretiyle devrimci selamlarımı iletiyor; Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin başarılı olabilmesi için sorumluluklarını bilince çıkarmalarını öneriyor, bu doğrultuda görev başına çağırıyorum.

Avrupa gibi bir alanda olmamız, az da olsa, çalışmalarımızı yürütmemiz açısından elverişli koşullar yaratıyor. Kürdistanlı emekçiler bu koşulları iyi değerlendirip, bu olanaklarını Kürdistan'da verilen ulusal kurtuluş mücadelesi için seferber etmelidirler. Bugün sömürgeci faşist cunta ülkeden göçe zorluyor. Özellikle Türkiye'deki metropol kentlere ve Avrupa alanına sürüyor. Buralarda yozlaştırarak, asimile ederek eritme politikasını uygulamak istiyor. Biz Kürdistanlı yurtseverler düşmanın bu oyunlarına gelmemeliyiz. Düşmanın bu oyunlarını bilince çıkarıp, kendimizi ulusal kurtuluş mücadelesi için daha çok fedakarlık yapmaya, mücadeleye katkıda bulunmaya hazırlamalıyız. Tüm Kürdistanlı yurtsever emekçilerden istediğim, kaynağa dönüşü sağlamak için çaba sarfetmeleri ve bunu gerçekleştirmeleridir.

Tüm Berxwedan çalışanlarına devrimci selamlarımı iletiyor, başarılar diliyorum.

Sömürgeci faşist Türk ordusundan kaçan bir yurtseverle yapılan röportaj

“ARGK gerillalarını görünce, Kürdistan'ın bağımsızlığına olan inancım daha da arttı”

Berxwedan: Kendinizi tanıtır mısınız?

Kemal: Kemal D. 1967 Hozat (Dersim) doğumluyum, yoksul bir ailenin çocuğuyum. İlkokulu köyde, ortaokulu Hozat'ta okudum. Babam inşaat işlerinde çalışır. Ailem yoksul olduğundan ve dedemin Dersim katliamıyla ilgili bildiklerini anlatmasıyla çocukluk yıllarımdan beri faşist Türk devletine kin duymaya başladım.

Berxwedan: PKK Hareketine katılmadan önce herhangi bir örgütle ilişkiniz var mıydı?

Kemal: Evet, akrabalarım TİKKO içinde yer almışlardı. Bunların etkisiyle ben de ona sempati duymaya başladım. 1980'de 12 Eylül rejiminin başa geçmesiyle Dersim alanına çekilen TİKKO gerillaları, 1984'e kadar bu alanda yurtsever halkın katkısıyla barınmaya çalıştılar. Bu tarihte itiraflarda bulunan bir teslimiyetçinin ihbarı üzerine faşist Türk devleti beni de aramaya başladı. Ben de TİKKO'ya katılmak zorunda kaldım. Katıldığım birlik 15 kişiydi. 8 kişi silahlı, 7 kişi ise silahsızdık. Biz, en kısa zamanda silah temin etmemizi söylediler. 6 ay silahsız dolaştık, daha sonra 2 tane kırma tüfek bulduk. 1985 kışını

çok zor koşullarda geçirdik. 1986 yılının başlarından itibaren uğradığımız köylere, bizlerden önce ARGK gerillalarının uğradıklarını köylülerden öğreniyorduk. Modern roketler ve silahlar taşıdıklarını söylüyordu köylüler. Bizim birlikte ise, 1 adet G-3, 1 adet Sovyet beşlisi, 8 adet kırma av tüfeği mevcuttu. Bazen köylüler bize, "Bu silahlarla, düşmana karşı kendinizi koruyamazsınız" diyorlardı.

Berxwedan: Kaç yıl dağda kaldınız?

Kemal: 1986 sonbaharında çıkan bir çatışmada grupta bulunan silahlı arkadaşlar çatışmaya girdiler. Biz ise çatışma alanının dışına çıktık. Sonradan öğrendik ki, 3 arkadaş şehit düşmüş, 2'si yaralanmış ve diğerleri kaçmışlar. Biz, beş kişi silahsız halde 10 gün dolaştık ve düşmanın yoğun operasyonlara giriştiği bu dönemde, çaresizlik içinde dağılmaya karar verdik. Bir gece Hozat'a indim, 3. gün yakalandım. Merkeze götürdüler, daha sonra da Erzincan DGM'ne sevk ettiler. Ellerinde herhangi bir delil olmadığından sadece yataklık yapma nedeniyle 2 yıl 4 ay ceza verdiler. Cezaevinde PKK'li arkadaşlarla kaldım. Dışarda da Kürdistan

ulusal kurtuluş mücadelesi her geçen gün halkın bağrına daha da inip gelişmekte, sömürgeci TC güçlerini zor durumda bırakıp, bölgemizde yıllardır inkarcılığın ve teslimiyetçiliğin sembolü olan sosyal-şoven köylü siyasetini her geçen gün silip atmaktaydı.

Berxwedan: ARGK gerillalarına ne zaman ve nasıl katıldınız?

Kemal: 2 yıl cezamı çektikten sonra, tahliye olduğum gün beni Manisa'ya askere gönderdiler. Tarih, 1 Aralık 1988'di. Burada 70 gün kaldım. Daha sonra Lüleburgaz 241 Piyade Alayı 2. Tabur 1. Bölüğüne gönderildim. Bu alayda kısa bir muddet kaldıktan sonra inanılmayacak ve gurur verici bir olayla karışlaştım. PKK'li asker olan bir astsubayın siyasal faaliyet yürüttüğünü öğrendim ve daha sonra ilişkiye geçtim. Zaten psikolojik bir bunalım içerisine girmiştim. Sömürgeciliğe askerlik yapmayacağımı söyledim ve daha sonra gelip beni aldılar.

Berxwedan: 241. Piyade Alayından tanıdığınız kaç kişi vardı?

Kemal: Benimle birlikte Ağrı-Tutaklı bir arkadaşı da aldılar.

Berxwedan: Sizi nasıl aldılar, anlatır mısınız?

Kemal: 1989 Şeker Bayramına rastlayan gün, yani 7 Mayıs 1989 günü yabancı plakalı bir mercedesle bizi aldılar. Tabii, sivil elbise de getirmişlerdi. İstanbul'da bizi başka bir arabaya teslim ettiler. Bizi Serhed Eyaletine (Kars) getirip şehir komitesine, oradan da dağ birimine teslim ettiler.

Berxwedan: Hiçbir zorlukla karşılaştınız mı?

Kemal: Hayır! Kaçışımız çok örgütlü ve düzenli bir şekilde organize edildi. Rahatlıkla gelebildik.

Berxwedan: ARGK birliğine katıldığınız an neler hissettiniz?

Kemal: Arkadaşları görür görmez dünyalar benim oldu. Hepsisi de tam teçhizatlıydı. Kürdistan'ı bağımsızlığa götüreceklerine inancımın sonsuz olduğunu hissettim.

Berxwedan: Son olarak kamuoyuna iletceğiniz bir mesajınız var mı?

Kemal: TİKKO bizi çok yalnız bıraktı, bize sahip çıkmadı. Geçmişten beri, "Ben gerilla savaşı veriyorum" diyen ve bugüne kadarki savaş pratiğinde halkın devrimci duygularını sömürmek, devrimci enerjilerini

çarçur etmekten başka bir şey yapmayan, sözümona TİKKO gerillalarını her geçen gün daha iyi tanıyoruz. Bugün bu grup Dersim'de halkın arasına inip, "Ben gerilla savaşı veriyorum" diymiyor. Halk artık ARGK gerillalarını tanıyor ve onların pratiklerine inanıyor. Bugün faşist Türk sömürgeci rejiminin en resmi ağızlarına bile tarihlerindeki en ciddi itirafları yaptırmıştır. PKK önderliğine gelişen ve insanlığın onuru diye kabul edilen direnişle Kürdistan halk gerçekliği yüzyılların inkarını parçalamış, Kürdistan ve PKK önderliğinde savaşan halk, bugün dünyanın bir ilgi merkezine haline gelmiştir. Yüzyıllardır ayaklar altında olan ulusal onurumuz bağımsızlık şiarıyla yükselirken, görüldüğü gibi, Kürdistan adının yükseltilmesi bu zeminde insanlığa da çok şey kazandırmıştır. Şüphesiz ki, bundan Kürdistan halkı kadar Türkiye işçi sınıfı ve demokratları da çok şey kazanmıştır. Bugün çilekeş Kürdistan halkının gördüğü bu gerçeği, yüreği devrim ateşiyle yanan tüm yurtseverlerin, demokratların görmesi ve mücadeleye katılmasını bekliyoruz.

Kars BERXWEDAN muhabiri

SSCB ve ÇHC 30 yıllık ayrılığı sona erdirdi

SSCB ve Çin Halk Cumhuriyeti arasında 30 yıldır süregelen ayrılık Mayıs ayı ortalarında Gorbaçov'un Çin'e yaptığı gezi ile birlikte sona erdi. Karşılıklı ilişkilerde henüz tam anlamıyla bir düzelme gerçekleşmemiş de olsa, atılan bu adım 30 yıldır araları açık olan her iki ülkenin birbirine yakınlaşmasını ve kopuk olan ilişkilerin yeniden kurulmasını birlikte getirdi.

Çin Halk Cumhuriyeti ile SSCB arasında ilişkilerin gerginleşmesi 30 yıl öncesine dayanmaktadır. Daha sonraki yıllarda da Çin ile SSCB'nin birbirinden uzaklaşmaları daha da artmış ve araları oldukça açılmıştır. Kamboçya, Vietnam ve benzeri başka sorunlar nedeniyle Çin ve SSCB'nin birbirinden uzaklaşmaları devam etmiştir.

SSCB'de yönetime gelen Kruşçev'in uyguladığı hatalı yaklaşım nedeniyle Çin'le aralarındaki ilişkilerdeki soğukluk artmıştır. Bu dönemde Çin'in başında bulunan Mao bu hatalı tutuma karşı tavır almış, eleştirilerini yöneltmiştir. Ancak buna rağmen, ilişkilerin doğru bir temele kaydırılması başarılamamıştır. Her iki taraf da birbirlerini son derece ağır eleştirilere tabii tutmuştur. Bu ise, ayrılığın giderilmesinden çok, derinleşmesine yol açmıştır.

Ayrılık bu dönemde başgöstermekle birlikte, Mao'nun ölümü ardından Çin'de sağa kayış süreci hızlanmış ve kapitalist öğelerin gelişmesine daha fazla olanak tanınmaya başlanmıştır. Deng Siao Ping'in öncülük ettiği bu reformcu çizgiyle sosyalizmin uygulamalarından uzaklaşma birçok alanda ortaya çıkmıştır. Bu yıllarda Çin artan bir şekilde SSCB'ye karşı da tavır geliştirmeye başladı.

SSCB'nin sosyal-emperyalist olarak nitelenmesinin daha yüksek sesle söylenmeye başlanması ve bu tezin dünya devrimci hareketinin bir kesimine de benimsettirilmesi, uluslararası alanda da olumsuzlukların ortaya çıkmasına yol açtı.

Benzer bir gelişme, SSCB'den dünya devrimci hareketine aksi yönden yansımayla başladı. Marksizm-Leninizmin temel ilkelerinden sapıldığı, "barış içinde birarada yaşama" revizyonist tezinin geliştirildiği ve bunun dünya devrimci hareketine de benimsettirilmeye çalışıldığı bir süreçte SSCB önderlik etmeye başladı. SSCB, Çin'i sosyal-emperyalistlikle suçlamasa da yönelttiği ağır eleştiriler aradaki ayrılıkların derinleşmesini beraberinde getirdi.

Bu gelişmelerin bir sonucudur ki Çin, Vietnam'a karşı da müdahalede bulunmuş, aralarında çatışma meydana gelmiştir. Yine bu gelişmelerin bir sonucu olarak SSCB ile Çin birbirlerinin sınırına önemli bir askeri yığınağa da gitmişlerdir.

Bütün bu gelişmeler gözönüne getirildiğinde, Çin'le SSCB arasındaki ayrılığın hem karşılıklı olarak birbirlerinin durumunu ve hem de dünya devrimci hareketinin gelişimini olumsuz yönde etkileyen sonuçlar ortaya çıkardığı görülecektir. Her biri kendisini sosyalizmin merkezi olarak gösterip, kendilerinden kaynaklanan olumsuzlukları dünya devrimci hareketine de yansıtmışlardır.

1970'li yılların başlarında ve özellikle de sonlarına doğru Çin veya SSCB'yi merkez alarak, devrimci mücadele geliştiren

meye çalışan birçok grubun ortaya çıktığı biliniyor. Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketleri de bu ayrılığı olduğu gibi yaşadı. Her ne kadar SSCB ve Çin kaynaklı olarak ortaya çıkan bir ayrılık olsa da, daha sonra bu ayrılığın genelde emperyalizm özeldeyse faşist Türk sömürgecileri tarafından, özellikle de sol hareketler içerisindeki ajanları vasıtasıyla kızıştırıldığı bugün açık olan bir gerçekliktir.

Böylesi bir ayrılığın en başta sosyalizmin gelişmesinin önünde bir engel olduğu da biliniyor. Devrimci hareketlerin Çin ve SSCB merkezine göre kendilerine açı belirleyen bir duruma gelmeleri de bu olumsuzluğun diğer bir yönü.

Bugün, böylesi bir kapsamda Çin-Sovyet yakınlaşmasını ele aldığımızda bundan sonraki adımlar sağlıklı olursa, kuşkusuz büyük yararı görülecektir. Çin ve SSCB'nin aralarındaki ayrılıkları gidermeleri, kendi ülkelerinde sosyalizmin uygulamalarını güçlendirip, bunu uluslararası devrimci hareketin daha da bütünleşmesine hizmet eder bir duruma getirmeleri, devrimci gelişmelerin yararına olacaktır.

SSCB ve Çin'in bugün yaşadığı gelişmelere baktığımızda bu yakınlaşmanın öneminin daha da arttığını görebilmek mümkün. Gerek SSCB ve gerekse de Çin içeride önemli sorunlarla karşı karşıyalar. Bu sorunlara sosyalizmin yaratıcı özelliğini temel alarak yaklaşımları, çözümlü de kolaylaştırarak, her iki ülkenin de sosyalizmin güçlü devletlerine dönüşmeleri olanaklı olacaktır. Ama bugün her iki ülkenin de sorunların çözümüne yaklaşımda önemli sağ hatalar içerisinde olduklarını görebiliyoruz.

SSCB açısından yaşanan sürecin özelliğinin ne olduğunu daha önceki sayılarımızda ele aldık. Bu değerlendirmelerimiz, okurun bugün SSCB'deki gelişmeler hakkında önemli bir fikre kavuşması olanaklı da beraberinde getirdi. Bu konu üzerinde, bu yazımızda daha fazla durmak istemiyoruz. Bundan ziyade Çin'de özellikle son dönemlerde yoğunlaşan öğrenci hare-

ketleri ve bugünkü Çin yönetiminin buna karşı tutumuna kısaca da olsa değinmek istiyoruz.

Çin'de Mayıs ayı başından itibaren öğrenci gösterilerinde bir artış meydana geldi. Öğrenciler daha fazla demokrasi, rüşvetçiliğe ve yolsuzluğa karşı mücadele sloganıyla, Pekin'in en büyük meydanı Tienanmen Alanı'nda büyük gösteriler düzenlediler. Gösterilerin yanı sıra 1800 öğrenci de açlık grevine başladı. Gösteriler, Gorbaçov'un Pekin'i ziyareti esnasında daha da genişledi. Çin'in diğer büyük kentlerinde de öğrenci gösterileri meydana geldi. Öğrencilere, işçilerin, köylülerin ve aydınların da destek olduğu görüldü.

Öğrenci hareketinin boyutlan-

ması karşısında hükümet Pekin'de sıkıyönetim kararı aldı, ancak uygulayamadı. Birkaç kez askeri birlikler, şehir merkezine gelmek istemişse de yolları kalabalık halk grupları tarafından kesilmiş ve şehire girmeleri engellenmiştir. Askerler de kalabalığa karşı silah kullanmamıştır.

Öğrenciler, ayrıca yeni Başbakan Li Ping ile Deng Siao Ping'in de görevlerinden alınmalarını istiyor. Öğrencilerin istekleri kabul edilmemekle birlikte, geniş bir halk kesimini harekete geçirmeleri Çin'de de önemli gelişmelerin bir işareti olmaktadır. Sonuçlarının henüz hangi yönde gelişebileceği konusunda, şimdiden kesin bir şey söylenememekle birlikte, toplumun duyarsızlığını aşması ö-

nemli gelişmeleri de doğurabilecek işaretlerdir. Bu hareketler temelinde Çin'in giderek sağa kayan çizgisinin yeniden sosyalizme doğru gelişme göstermesi mümkün olur mu? Bu da yakında cevabını bulacak bir soru.

Ay sonuna doğru geldiğimizde öğrenci hareketi devam etmekle birlikte, ilk günlerdeki seviyesinde bir düşüş meydana geldi. Gösterilere katılımı da sayısal olarak, azalma ortaya çıktı. Bu gelişmeyle birlikte eylemlerin sonuçlandırılacağı da söylenmeye başlandı.

Çin'in böylesine yoğun bir iç sorunu yaşadığı gözlemlenen bir husus. Çin bunu nasıl aşacak? Bu önümüzdeki günlerde ortaya çıkacak. Öğrencilerin isteklerini kabul edip, SSCB benzeri bir "Perestroika" ve "Glasnost" mu geliştirecek, Lin Ping ve Deng Siao Ping görevden ayrılacaklar mı? Bunlar şimdilik, kesin cevabı bilinmez olan sorular da olsa, yakında Çin'de de önemli iç gelişmelerin yaşanacağı mahakkak.

Sonuç olarak, SSCB ve Çin'in yakınlaşması, üzerine birkaç şey daha söylemek istiyoruz. Yazımızın başlangıcında da belirttiğimiz gibi, SSCB ve Çin uluslararası devrimci harekette de ayrılıkların bir nedeni oldular. Şimdi bu her iki ülkenin birbirine yakınlaşması, bu ayrılıkları zayıflatması bakımından olumludur.

SSCB ve Çin'in sosyalizm temelinde yakınlaşmalarını daha da güçlendirmeleri, her iki ülkenin, devrimci hareketlerin gelişmesi için elverişli ortamı geliştirmelerini de ortaya çıkarabilecekler. İlişkilerin bu temelde gelişip gelişmeyeceği önümüzdeki dönemde açıklığa kavuşacaktır. Yakınlaşmanın olumlu olduğu ve geliştirilmesi gerektiğini şimdiden söylenebilecek bir sonuç olarak belirtiriz.

NATO 40. YILINA SORUNLU GİRDİ

NATO ülkeleri arasında derin ayrılıklar olmasa da, çeşitli konular üzerinde uzlaşmaz (en azından şimdilik) yaklaşımların ortaya çıktığını görüyoruz. Son dönemlerde, Almanya'da konumlandırılmış olan Amerika'nın kısa menzilli nükleer füzelerini modernleştirme sorunu, yeni bir ayrılığın kaynağı oldu.

Almanya kendi ülkesine konumlandırılmış bulunan nükleer füzelerin modernleştirilmesi planına karşı çıkarken, ABD ve özellikle de İngiltere, modernleştirilmesini savunuyor. İttifakın diğer önemli bir üyesi olan Fransa ise her iki kesimi uzlaştıran bir formülle soruna yaklaştı.

Fransa Cumhurbaşkanı Mitterrand, ABD gezisi öncesinde yaptığı bir basın toplantısında öncelikle konvansiyonel silahlarda indirim yapma meselesinin ele alınmasını istedi. Mitterrand bu sorun ele alınmadan yeni nükleer silahlarda indirime gitmenin Batı ittifakının yararına olmadığını da söyledi. Mitterrand, ayrıca, Almanya'daki kısa menzilli nükleer füzelerin modernleştirilmesi sorununa da değinerek, bunların modernleştirilmesi sorununun 1992'den

önce ele alınmasının gerekmediğini belirtti.

NATO'nun 40. yıldönümü nedeniyle Cumhurbaşkanı ve Başbakanların katılımıyla Brüksel'de yapılan toplantıya, NATO devletleri bu ayrılıkla geldiler. Almanya'nın tutumunda bir değişikliğe gitmemesi nedeniyle, toplantının yoğun tartışmalarla dolu olarak geçmesi beklenmekteydi.

ABD Devlet Başkanı George Bush, toplantı öncesinde İtalya'ya uğrayarak görüşmelerde bulundu. Buradaki görüşmelerden ve Beyaz Saray çevrelerinden yansıyan bilgilerde ABD'nin tutumunda bir yumuşama olacağı ifade edilmekteydi. Toplantı öncesindeki izlenimlerin doğruluğu NATO doruk toplantısında açığa çıktı.

Toplantı öncesindeki ayrılığı en azından şimdilik yumuşatmak için yeni formüller ortaya atıldı. Bu da beklenildiği gibi, toplantının yoğun tartışmalarla neticelenmesi sonucuna yol açmadı. ABD ve İngiltere'nin tutumunda yumuşama ortaya çıktı.

George Bush toplantıda yaptığı konuşmada ABD ve SSCB birliklerinin Avrupa'da konumlanmış olan güçlerinde indirimle gitme önerisini getirdi. %20'lik

bir indirimi öneren Bush, SSCB ve ABD birliklerinin sayısının 275.000'le sınırlandırılmasını istedi. Bu öneri de NATO ülkeleri arasındaki gerginliğin yumuşamasına yol açtı.

George Bush'un bu önerisi ardından, NATO devletleri silahsızlanma inisiyatifi SSCB'nin elinden aldıklarını, artık karşı öneri sırasının SSCB'de olduğunu açıkladılar. Gorbaçov'un sürekli bir şekilde yenilediği silahsızlanma önerileri karşısında Batının inisiyatifsizliği, bir hayli eleştiri konusu olmuştu. ABD'nin yaptığı bu öneri, SSCB'nin önerileri karşısında NATO ülkelerine nefes aldırma amacını da güdüyor. Bu nedenle bu öneri mevcut gerginliği yumuşatmada önemli bir tesir yarattı.

Her ne kadar şimdilik NATO ülkelerinin bu iç meselesi yumuşamış gibi görünse de, tümünden ortadan kalkmadığı da açık olan bir durumdur. Bu sorunun her an yeniden gündemi işgal etmesi beklenmeli. SSCB ve genelde sosyalizm karşısında bütünlük içinde olduklarını göstermek amacıyla NATO ülkeleri böylesi bir yumuşamaya gitmişlerse de, bu yeni sorunların doğmayacağı anlamına gelmiyor.

Parti ile Cephe örgütlenmesi...

Baştarafı 14. sayfada düşülmemelidir. Dolayısıyla cephe görevlerine ve birlik örgütlemelerine bürokratça yaklaşılmalıdır. Parti ile cephe faaliyetlerinin yöntem ve biçimleri iyi uygulanmalıdır.

Parti öncüdür, Cephe örgütünün de örgütleyicisidir. Dolayısıyla her partili yurtsever yığınların çekim merkezi olmaktadır. İlegal örgütlenen, örgütlenmesi birbirine yakın ve içiçe olan Parti ve Cephe arasında ne disiplin ne de çalışma tarzı olarak Çin seddi bulunmayacaktır. Yine de ölçüler ve çalışma tarzları birbirinden ayrıdır. Fakat Parti ile Cephe örgütlenmesi arasında her ne kadar farklar olsa da, bu, aralarında kopukluk olduğu anlamına gelmez, aksine Parti faaliyetinin sonucu olarak Cephe'nin örgütlenmesi gündeme gelmektedir. Bundan dolayı da Cephe Partiyeye karşı sorumludur ve Partiyi korumak ve beslemekle yükümlüdür.

Daha kuruluşundan itibaren PKK'nin halkın çeşitli sınıf ve tabakalarını kendi etkisi altında geniş bir sempatiiz kitle biçiminde yönetmesi sözkonusuydu. Cephe, PKK hareketinin bünyesinde tohum gibi mevcuttu. Dolayısıyla, PKK'nin kendi önderliğinde Cephe'nin ilanına gitmesi hem zorunluydu ve hem de kaçınamayacağı bir göreviydi. Diğer çeşitli yurtsever birikimlerin bunu tek başına göğüsleyememe durumları da, teoride ve pratikte gücünü kanıtlamış PKK gibi bir gücün buna önderlik etmesini zorunlu kılmaktaydı. Bu açıdan PKK'nin kendi etkisi altındaki kitle temelinde Cephe ilanına gitmesi, ve bunun giderek dalga dalga diğer kesimlere doğru yayılması doğru cephe anlayışının bir gereğidir.

Bilindiği gibi, ulusal kurtuluş mücadelesi kitle çalışmasıdır. Kitle ulusal kurtuluş mücadelesine zemin olan halk topluluğudur. Kitle tek bir sınıftan meydana gelen saf (sade) bir topluluk değildir. Tam tersine, kitle işçisi, köylüsü, küçük-burjuvazisi, aydını, kadınıyla Kürdistan yurtsever sınıf, tabaka ve kesimleridir.

Kitleye doğru yaklaşım, kitenin siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel yapısını bilince çıkarmak ve bu esaslar üzerinde doğru tanımını yapmaktan geçer. Bu vesileyle toplumumuzu ele aldığımızda, sömürgeciler tarafından atomlarına kadar parçalanmış ve yüzyıllardan beridir sömürgeci egemenlik aygıtı altında yaşayan, ulusal ve sınıfsal bilinçten uzak, ulusal-toplumsal çıkarı yerine bireysel çıkarı sömürgecilik tarafından alabildiğine körüklenmiş, her türlü çelişki (bölgecilik, mezhepçilik, ailecilik, bireycilik vs.) ulusal birliğin önüne çıkarılmış ve sömürgecilik kendi emelleri doğrultusunda yaratılan çelişiklerden yararlanarak kendisine bağımlı bir toplum düzeyine getirmek için var olan işbirlikçi feodalleri ve aşiret ağalarını sonuna kadar kullanmıştır. Bunları gözönüne getirdiğimizde bizim kitleye nasıl ve hangi metodlarla yaklaşmamız gerektiği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Kitle işçidir, köylüdür, kadındır, gençliktir, ay-

dındır, esnaftır vb. Her birisi de kendi içerisinde homojen değildir. Homojen olmaması ulusal ve toplumsal yapıdan kaynaklanıyor. Böylece çok farklı ve aynı zamanda geri ve sorunlarla yüklü, bilinç ve sosyal gerçeklikten uzak kitleyle karşılaşıyoruz. Bunun için kitleyi tanımak ve bütün yönleriyle bilince çıkarmak, bundan hareketle kitleye yaklaşmanın esaslarını tespit ederek bu esaslar doğrultusunda kitleye yaklaşmak en doğrusu olacaktır.

Bilindiği gibi, kitleye yaklaşımda darlık, tekdüzelik, sekte ve ağavari yaklaşımlar görülebilmektedir. Bunun sonucu olarak, kitleyi toparlama yerine dağıtma; birlik yerine parçalama gibi birçok olumsuz pratiğin yaşandığı hepimiz tarafından bilinmektedir. O halde, geçmiş olumsuz pratiğimizi dik-kate alarak kitleye ulusal kurtuluş cephesi temelinde yaklaşmamız, eğitimden, propaganda ve ajitasyona varana kadar birçok yöntemi geliştirerek kitenin derinliklerine inmemiz ve bu temelde sonuç almamız o zaman gündeme gelecektir. Kemal PİR yoldaşın *"Kişiyi ikna etmek için üç saatte ikna ediyor-sak üç saat, üçyüz saatte ikna edilmesi gerekiyorsa üçyüz saat uğraştık"* belirlemesinden de anlaşıldığı gibi, kitleye yanaşırken, uzun vadeli devrimimizin çıkarlarını gözönünde bulundurarak ve esnekliği temel alarak yaklaşmamız, sabır ve olgunluğu sergilememiz gerekiyor. Cephe çalışmasını yürütürken, cephe çalışmasının özünü kitle çalışması olduğu gerçeğinden hareketle sınıf bakış açısını yitirmek, sağ-liberal bir pratik tutturmak yanlıştır. Cephede sınıfların varlığı gerçek olduğuna göre, sınıf eğilimleri ve dolayısıyla sınıf mücadelesi de olacaktır.

Kitlenin önüne konacak görev, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi içinde yer almak ve desteklemek olacaktır. Ancak yığınları bu duruma getirebilmek asıl devrimci yetenek ve ustalık isteyen bir sorumluluktur. Ne denli bilinçlenme olursa olsun, Türk sömürgeciliğiyle işbirlikçi-feodal komprador düzenin sorunlarla yüklü tuttuğu yığınlara doğru hitap etmek, yaklaşımda olgun ve esnek olmak, yığınları bu gerçek temelinde örgütlemek, bilinçlendirmek ve mücadeleye seferber etmek o denli inatçı olmayı gerektirir.

Bu mücadele bir taraftan kendi içerisinde çelişkilerle dolu olacak, diğer taraftan da çelişkiler olmasına rağmen baş düşmana veya baş çelişkiye karşı birlik olunacak ve mevcut diğer çelişkiler tali plana itilecektir. Elbetteki kitleleri mücadele safalarına çekerken içerisinde bulundukları duruma son derece dikkat etmek, aşiretsel, mezhepsel ve hatta sınıfsal özellik ve çıkarlarını da gözönünde bulun-

DÜZELTME:

15 Mayıs tarihli **Berxwedan**'da Newroz gecesi yapılan alanlardan birinin **Gronoble** olduğu belirtilmiştir. Doğrusu **Chambery** olacaktır.

durarak bir yaklaşım sergilemek, bu durumu mücadele için ve siyasal birliği sağlamak için bir araç durumuna getirmek oldukça büyük önem ihtiva eden bir husustur.

Yaşanan geçmiş pratiğe bakıldığında, bu konuda Parti öl-

Feyka-Kurdistan VI. Kongresi...

Baştarafı 9. sayfada yıllık faaliyet raporu sunuldu. Feyka-Kurdistan'ın merkez raporu ve üye derneklerin faaliyet raporları sunulduktan sonra, raporlar üzerine tartışmaya geçildi. Tek tek değerlendirmeye tabi tutulan raporlar, delegelerin tartışmalara aktif katılımıyla birlikte oldukça canlı geçti. Kongre'nin en canlı ve yoğun katılımlı tartışmaları da bu gündem maddesinde gerçekleşti.

Merkezin ve üye dernek yönetimlerinin hazırladığı 1 yıllık faaliyet raporları, delegeler tarafından sıkı bir eleştiriye tabi tutuldu. Raporlardaki eksiklikler ve yetersiz kalınan noktalar üzerine dikkat çeken delegeler, yeni dönem çalışmalarına ışık tutacak birçok hususun açığa çıkarılmasını da sağladılar. Eksik, yetersiz ve hatalı yaklaşımları mahkum eden delegeler, doğru yaklaşımın gelişmesine yardımcı oldular.

Feyka-Kurdistan Merkezi ve üye derneklerin sundukları raporlar, faaliyetlerin bütün dalarını kapsıyordu. Bütün çalışmalar kapsamlı bir şekilde ele alınarak, faaliyetlerin düzeyi açığa çıkarıldı. Yapılan yoğun tartışmalar sonucu birçok hususta mutabakat sağlanarak, bu gündem maddesi sonuçlandırıldı.

Eleştiri ve özeleştiri gündem maddesinde delegeler tek tek söz hakkı alarak eleştiri ve özeleştirimlerini verdiler. Her delege üzerine yapılan değerlendirmelere diğer delegelerin katılımıyla bu gündem maddesi de güçlü bir şekilde işlendi.

Kişilikte devrimci dönüşüm ve reformculuk...

Baştarafı 15. sayfada konuşuyorsunuz, sözler veriyorsunuz, yani bir nevi, "iman getirdik" diyorsunuz. İman getirmek bizde bu söylenen hususların gereklerini tamı tamına pratikte temsil etmekle mümkündür. İslamiyette bile iman getirme, ancak günde beş vakit namazla pratikte kanıtlanırsa, geçerlilik kazanır. Başka bir yığın şartı daha vardır. Bizim, bilimsel sosyalist öğretiyeye bağlı yaşamamızın da herhalde böyle kendini günlük olarak disipline eden birçok doğru davranışı vardır. O doğru davranışları her gün yaşamadan, sosyalistlik iddiasında bulunulamaz. Bunun kanıtlanması, vatanseverlik ve özgürlük savaşımında savaşmak ve söylenenlere göre yaşamaktır. Bu konuda yenilenme, açılmanma diyorsunuz; yardım diyorsunuz, bundan daha büyük yardım olur mu? Ne kadar geri bir ortamdan gelirseniz gelin; bunları ne kadar yaşamış olursanız olun, benliğinizle buna katılmaktan başka bir seçeneğiniz olabilir mi? Aksi halde başka seçenek yine dinsel tabirle, "zındıklık" olur, mürtecilik o-

çüleriyle hareket edilmediği, yine nasıl ve hangi yöntemlerle yaklaşım gösterileceği konusunda pratik uygulamada adeta bir politikasızlığın yaşandığı ve bunun sonucunda da kitleyi kaçırıcı bir pratiğin sergilendiğini belirtmek mümkündür. Bū-

Tek tek yapılan özeleştiri ve eleştirilerin tamamlanmasıyla birlikte, tüm delegelerin katılımıyla kararlılık sözü verildi. Kararlılık sözünde önümüzdeki pratik faaliyetlilik dönemi boyunca görevlerin layıkıyla yerine getirilmeye çalışılacağına dair, dağ ve zindan şehitleri ile direnişçilerine ve Kürdistan devriminin önderliğine bağlılık sözü verildi.

Kongre daha sonra komisyonların hazırlamış olduğu karar tasarılarını görüştü. Tek tek toplantının gündemine getirilen karar tasarıları, eksiklikleri tamamlanarak onaylandı. Feyka-Kurdistan'ın yeni yönetim kurulunun seçilmesiyle birlikte Kongre de sonuçlandırıldı.

Kongre'ye SVP, TKP(B), Kıbrıs Başkonsolosluğu, Kıbrıs-Kürdistanla Dayanışma Komitesi, Rote Hilfe, Kürdistanlı Öğrenciler Birliği-Bochum, YKWK, YXK, YRWK, YJWK, Avrupa DEV-GENÇ, Ekim Avrupa Sekretaryası, Kürt Halkının Dostları, Hunerkom, Avrupa'da Kürdistan Komiteleri mesajlarını sunarak, başarı dilediler.

KÜRT HALKININ DOSTLARI I. KONFERANSI TOPLANDI

Kürt Halkının Dostları adıyla Almanya'nın 17 değişik bölgesinde faaliyette bulunan Alman ilericilerinden oluşan komitelerin I. Konferansı 29-30 Nisan tarihleri arasında Bonn'da yapıldı.

Toplantıya 40 delege katıldı. 2 gün süren toplantıda Kürdistan ulusal kurtuluş mücade-

tün bunlar Cephe Birliklerinin örgütlenmesi için çalışmaların yoğunlaştırıldığı ve Cephe Kongresi'ne yürüldüğü bu dönemde mutlaka giderilmesi gereken yetersizliklerdir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin zaferi buradan geçmektedir.

sine destek olma ve Alman emperyalizminin saldırılarını teşhir etme görevleri tartışıldı. Tartışmalar sonucu önemli sonuçlara varıldı.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle dayanışma amacıyla çeşitli kararların alındığı toplantıya, Kıbrıs-Kürt Halkının Dostları Birliği'nden bir temsilci de izleyici olarak katıldı.

Toplantı sonucunda, 17 bölgede faaliyet yürüten Kürt Halkının Dostları arasında koordine ve ortak çalışmayı sağlamak için 11 kişiden oluşan bir koordinasyon komitesi oluşturuldu.

AVUSTURYA'DA YKWK ve YXK KURULDU

Viyana'da 30 Nisan'da YKWK, 16 Mayıs'ta da YXK'nin kuruluş konferansları toplandı. YKWK (Yekitiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan) ile YXK (Yekitiya Xortên Şoreşgêren Welatparêzên Kurdistan)'nin kuruluş konferanslarının toplanmasıyla, Avusturya'da da bu iki birliğin kuruluşu gerçekleştirilmiş oldu.

Toplantılarda, konferans öncesi yürütülen kuruluş çalışmaları değerlendirilerek, bu sürede ortaya çıkan eksiklik ve yetmezliklere dikkat çekildi. Yeni dönem çalışmalarından dersler çıkarılan hazırlık faaliyetlerinin değerlendirilmesiyle, pratiğe ışık tutacak sonuçlara ulaşıldı.

Konferanslarda YXK'nin yönetim kurulu seçimi de yapıldı. Yönetime seçilen delegelerin tek tek ve tüm toplantı üyelerinin toplu olarak içtikleri bağlılık andından sonra konferanslar sona erdirildi.

lur. Bu bizim siyasi dilimizde oportünizmdir, provokatörlüktür ve özü başka sözü başka değildir. Halk tabiriyle bu sahtekarlıktır. Devrimcilerin de bu tip sahtekarlıklarla uzaktan yakından ilgileri yoktur. O zaman devrimcinin onurunu, düşmanın biçimlenişini, yaşantısını tüm yönleriyle yaşamak, kendi kendinizi tutarlılığın vazgeçilmez koşuludur.

Tutarlı yaşayacağız ki, ideolojimize ve bunu uyguladığımız halka bağlılık anlamı olsun; tutarlılık tamamen yaşansın. Yaklaşımlarınızı bu temelde sonuçlandırmak gerekiyor. Doğru olan budur. Arzuladığınız değişmeyi sağlamak tamamen böyle yaşamakla mümkündür. Dolayısıyla o bireysel üslup ve önyargılar, iddialar sadece kişiyi geriletir. Bu tip özelliklerden alabildiğine uzak durmak devrimci gelişme için gereklidir. Bizim bu değerlendirmelerimiz Parti tecrübemizin sonucudur. Sizler her zaman Parti tecrübesini esas alacağınıza göre, buna yüksek değer biçip, uygulama gücü vermelisiniz. Yüzyılların yanlışlarını biz de Parti saflarında hortlatmama-

lıyız. Yaşamınız çok sınırlıdır, çok kısa süreler için mücadele ediyorsunuz. Bu kısa zaman içinde yaşamımızı eğer biz o büyük önyargılarımızla geçirmeye çalışırsak, bu ömre fazla gelişme sığdıramayız.

Bu yaşamı, en verimli değerlendirmenin yolu, onun en devrimci kılınmasıdır. Ve o da ancak böyle olur. Dikkat edilirse, bütün savaşımızın bir yönü de, yaşamı en devrimci kılma, bunun yol-yöntemlerini en iyi ortaya çıkarma, yönetim düzeyinde bunu en mümkün kılacak yönetim gücü düzeyine çıkarma olmuştur. Başka türlü yaşam verimli kılınamaz; dolayısıyla anlamlı kılınamaz. Yılları devirirken onlara zaferler sığdırılmazdır. Hataları, yanlışları, tıkanmaları aşmak en doğrusu değil midir? Yani, kutsal yaşamınıza zafer gerekçelerini sığdırmalısınız. Ne kadar yanlışlı olduğunuza sıralamak yerine, yaşamınıza çok yüce bir kişilik, çok büyük doğrular, çok yerinde çabalar sığdırırsanız, büyüklüğünüzü ortaya çıkar. Aksi halde demagojik bir yaklaşımla, kendi kendinizi anlamsız kılarırsınız. Asla, böylelerinden olamayız.

Bila hindik be, lê rindik be

Cezaevleri kûltûr ve sanatın yeşerdiği bellibaşlı alanlardan birisidir. Tüm dünyadan tecrit edilen; beyin ve yüreklerine sincir vurulmaya çalışılan insanlar, adeta buna inat kûltûr, sanat ve edebiyatın sengin ürünlerini yaratırken dört duvar arasında. Kendilerinden gaspedilen tüm güzelliklerin özgürlüklerin ve hakların yerini bu kûltûr, sanat ve edebiyat ürünleriyle doldurmaya çalışırlar. Duyguların en çok yoğunlaştığı alanlar olarak cezaevleri bu üretkenlik için önemli koşullar yaratır.

Yaşama en anlamlı bağlılığın simgeleri olan devrimci tutuklular için bu gerçekler daha da geçerlidir. Onlar davalarına ve yarınlara duydukları inanç ve güvenle en acı durumlardan bile buruk bir tad almayı bilir; Hasan Hüseyn'in deyimiyile, "acıyı bal eylerler." Ve bu bal damlalarını şüre, öyküye, romana, fıkraya dönüştürürler. Ölümle burun buruna oldukları alanlarda bile yaratıcılığın en anlamlı örneklerini sunarlar bizlere.

Daha önceki sayılarımızda cezaevlerinde filizlenen kûltürün örnekleri olarak şürler ve resimler sunmuştuk. Bu sayımızda bu kûltürün yeni bir türüne yer veriyoruz: Fıkralar... Evet, Diyarbakır zindanlarının koyu karanlığında dahi gülmeye, güldürmeye yer verebilmiş savaş esiri yoldaşlarımız. Vahşi düşmanın çağdışı uygulamalarından derledikleri kara mizah örneklerini, bizzat yaşadıkları birçok olayı fıkralara dönüştürmüşler. O fıkralar ki, zaman zaman insanın boğazına bir düğüm oluyor, zaman zaman kahkahalarla kanık derin düşüncelere sevk ediyor...

Savaş esiri yoldaşlarımız, kendilerini bu fıkraları yazmaya götüren anlayışlarını şöyle dile getiriyorlar:

«Gülmek ve tüm güldürme konularını kapsayan yazı türlerinde; gülmenin çok farklı işlevleri vardır. Biz sadece bunun iki yanına kısaca değinelim; Bunlardan birincisi, Lunaçarskinin 'Gülme eğlenirdiği kişiyi değil, kendisiyle eğlenilen kişiyi öldürür.' tümcesinde ifadesini bulur. İkincisi ise; bedeninin sağlığıyla direkt ilgilidir. 'Gülme sesini meydana getiren diyafram sarımsamasının aynı zamanda ciğerden basınçla çıkarılmış hava (yani oksijen) güldürücü olduğunu belirtmek gerekir'; Spencer'e göre bu yeni bir 'emniyet subahıdır. Kanın oksitlenmesini azaltır, kanın oksitlenmesi azalınca beyindeki çeşitli süreçlerin etkinliği de azalır; böylece gülme, bu açıdan da kendine göre bir rahatlatma aracıdır.'

Bunun halk arasındaki ifadesi ise; 'Gülmeyen insan, sağlıklı insanıdır.' atasözünde anlam kazanır. Lenin'i ziyaret eden çok yetenekli bir Amerikan gazetecisi daha sonra bu görüşmesinin öyküsünü şöyle anlatır: 'Lenin'le konuştuğum zaman beni en çok çarlatan şey onun durmadan gülmesi, aklıyla ve neşeyle gülmesi oldu. Merak ettim. Ülkesi açlık çeken (o zaman durum öyleydi) çevresi düşmanlarla sarılmış olan bu adam neden böyle güldüyordu? Anladım ki bu Marksçı bir kahkahadır, toplumsal yasaların kendisine üstünlük getireceğine inanmış bir adamın kahkasıdır, yetişkinler için çok açık olan olguların anlam ve önemini henüz anlayamamış çocuklara karşı yumuşak bir hoşgörüsü olan insanlara özgü bir kahkahadır."

Şimdi sözün Diyarbakır'daki savaş esiri yoldaşlarımıza bırakıyor ve yaşadıkları olaylardan derledikleri fıkraların başlarına yer veriyoruz.

Kawa çok eyil

Mirza, Hakkariydi. Tutsaklık günlerinin en acılı, en zor günlerini Diyarbakır Zindanı'nda geçirmişti. Devrimcilerle birlikte kalmaktan çok memnundu. Senelerce siyaretçileri gelmemişti. Ama o hiçbir zorlukla kavgalamamıştı. Bulunduğu koşullarda tutsaklarla birlikte yiyip, birlikte içiyordardı. Mirza, işini bilen bir köylüydü. Onun da kendisine göre bir politikası vardı. Koşutaki tüm siyasi hareketlerin sorumlularını, komün görevlilerini biliyordu. Bir gün Kawa'caya yanaşır:

«Vellehi Kawa çok eyi.»

Ondan sonra uygun bir zamanı kollar, kendisine ne lüksse hemen isterdi.

Bir başka gün TEKKO-Partizan'cılara yanaşır:

«Salam ü aleykûm.»

«Aleykûm selam Mirza dayı. Gel otur.»

«Vellehi kardeş bu TEKKO çok eyi, ema mağnesi nedir bilmiyorum.»

Partizan'cılar başlarındaki TEKKO'

nun amaçlarını açıklamaya. Ama Mirza pek anlamasdı. O yine de anlar gibi davranırdı. Yine sohbet koyulunca, o ihtiyacı olan şeyi isterdi. Bu sigara da olabilir, bir başka şey de.

Kış geliyordu. Mirza'nın bir kazağa ihtiyacı vardı. En iyi kazakların da PKK'lilerde olduğunu biliyordu. O tılsımlı sözcüğünü kaçınıcı kez kullandığına baktımsın, PKK'lilerin komün görevlisine yanaşır:

«Vellehi PKK çok eyi» der demez; PKK'li uygun bir lisanla —Kürtçe—:

«Mirza dayı senin bu çok eyi politikası iflas etti. Ya başka bir şey bul ya da bundan vaz geç» deyince, Mirza utandı:

«Yoğış vellehi ez rast dibejim. PKK en eyi. Yona çok baştır haal...»

Dışardakiler duymasın!

Musa, kendi halinde bir köylüydü. Köyünde çobanlık yapardı. İlçesi Derik'e bayramdan bayrama ya uğrar, ya uğramazdı.

ÇAND • PIŞE • TORE — KÜLTÜR • SANAT • EDEBİYAT

ZİNDANDAN BAL DAMLALARI

—I—

Sırtında abası, elinde çıkmı, ne bulduysa yer geçirirdi.

Bir gün dağda koyunlarına konser verirken kavalıyla, onlarca asker etrafını çevirdi. "Terörist, Anarşist, Komünist"; Musa'nın anlamını bilmediği bir sürü 'ist'leri sordular. Musa, sorulan hiçbir soruyu anlamamıştı. Yediği dayaklara, gördüğü işkencelere de bir anlam veremiyordu.

Aylardan sonra Musa'yı Diyarbakır I No'lu askeri cezaevine getirdiler. Devrimciler, Musa'yı yıkayıp baştan aşağı donattılar. Yaralamı sarp katını doyurdular. Musa hayatından memnundu. «Allah devletimize zeval vermesin. Devlet babadır. Hem döver hem sever.» diyordu. Musa, üç öğün yemeğini yiyor, filtreli sigarasını içiyordu. Kış tepeli Salih hemşerisiydi. Sık sık onunla sohbet eder, gezerdi. Musa, Salih'e bir filtreli usatıp ikram etti. Salih:

«Sağol. Ben Bafra içiyorum.»

«Olsun. Sen bundan iç. Hem hastasın! Allah devletimizden razı olsun, bol bol veriyor.»

Musa bunu söyleyince, Salih ona dik dik baktı:

«Sana hangi devlet veriyor bu sigarayı Musa?»

«Hangisi olacak! Niye, kaç devlet var?»

«Yavu kardeşim, benim bildiğim devletse sana bunları vermez.»

«Bana verir Devlet babadır, hem döver hem sever.»

«Sen kafayı oynatmışsın!...»

«Ben kafayı oynamadım. İstersen söyleyeyim sana da versin.»

«Söyle lan söyle. Bakalım senin devletin nasıl filtreli veriyomuş!»

Musa bir çırpıda gidip koşutun Refik'i buldu. Salih'i göstererek, ona da filtreli vermesini söyledi. Refik, tamam dercesine kafasını salladı. Musa Salih'in olduğu yere geldi. Salih durumu anlamıştı.

Musa:

«Tamam, bundan sonra sana da filtreli verecekler.»

Salih:

«Sen buradaki düzeni bilmiyorsun Musa!...»

«Nasıl biliyorum?»

Salih gülerken:

«Bak sana anlatayım; bu sigarayı devlet değil, Apocular veriyor.»

«Şaka yapıyorsun.»

«Valla şaka yapmıyorum. Devlet sadece o gresyağılı karavana ile içi kum dolu ekmeği veriyor. Geri kalanın hepsini Apocular veriyor.»

Musa, afalladı:

«Demeeel.. Demek bu üstündeki elbiseler de onların!»

«Tabii ya ne sandın. Yoksa bunları da mı devletin verdi sanıyordun!»

«He vella. Demek, cacık, silete, tehin helvası hepsi onla-

nın haal?»

«Tabii onların. Aynı zaman da bizlerindir.»

Musa, Salih'e daha da yaklaşıp, sanki çok önemli sırlar verecekmışçesine:

«Sana bir şey diyeceğim. Ama sana kimse duymasın. Vellahi dışardakiler duyarsa hepsi buraya gelirler!»

Ne yapayım Türkün diyene!

12 Eylül'den sonra Diyarbakır zindanına düşen herkes, milliyeti ve devleti ne olursa olsun; And, İstiklal Marşı ve Gençliğe Hitabe'yi bilmek zorundaydı. Bunun bir Kürt, Arap, Fransız veya İngiliz olması da bir anlam ifade etmezdi.

Hüseyn Urda'nın bir köyündendi. Okuma-yazması yoktu. Onun için de bu kural geçerliydi. Bir hafta içinde ancak andı öğrenbilmişti. Gardiyan onu görünce hemen tanıdı.

«Gel bakalım sen! Oku adımın!...»

«Okurem kûmtamım. Adımız!»

«Hop hopp olmadı. Adımız değil, adımız.»

«Ben böyle bilirem kûmtamım.»

«Oku ulan, bildiğin gibi oku!»

«Adımız, Türkem, doğriyem, çalışkanem, yesak, böyöklere saymağ, köçiklere korimağ...»

O güzel Urkalıcasıyla devam etti. En sonunda,

«Ne yapayım türkem diyene!...»

Gardiyan katla katla gülmeye başladı. Tutsaklar da bunu fırsat bilerek güldüler. Ama gardiyan birden kendisine geldi:

«Kesin gülmeyi ulanmmn!... Aç sen de elini, Türk nasılmış sana göstereyim!»

Oğlim sen nasıldır?

Yaşamın işkenceye dönüştürüldüğü bir yerde her şeyde işkencenin derin işlerini görmek mümkün. Bunlardan biri de görüş işkencesiydi. Hele gelen ziyaretçin Türkçe bilmiyorsa, bu daha da trajikleşir. Oysa görüş kabinlerine girmeden önce, kapının en üstünde büyükçe, "Türkçe konuş çok konuş" levhası asılıydı. Öz be öz Türk de olan hiçbir farkı olmaz. Çünkü, tutsağın görüşeceği, konuşacağı kim olursa olsun, beş cümleyi geçmezdi konuşacakları. Bunlar da gardiyan tarafından belirlenmişti. İşte bir görüş ve işte bir ana-oğul..

İçerde Halûk, bir Türk'ten daha iyi Türkçe konuşabilir. Anası, Asuman ise tam tersine tek kelime Türkçe bilmez. Görüş listesi okundığında, içinden «Allah vere de yine o deli anam olmasa» dedi Halûk. Ama korktuğu başına gelmişti. Görüşçüsü

annesini Asuman'dı. Bir tek nasıldır kelimesini öğrenmişti. Ama Halûk'u bulana kadar o kelimeyi de söylemeye zamanı olmazdı.

Halûk, her türlü emir komutu yerine getirerek, kabinde, sırt dönük beklemeye başladı. Ziyaretçiler içeri girince büyük bir hengame koptu. Sanki yıllardır birileri suyu sapt etmişti. Anasının sesi kulaklarını çınlatıyordu.

«Halûk Feykeya... Halûk Feykeya...»

Halûk esas duruşta bekliyordu. Anası nasıl olmuşsa, hemen onu bulmuş ve hemde Türkçesini ilerletmişti.

«Oğlim Halûk Feykeya sen nasıldır?»

Halûk'un gözleri doldu. Nere-deyse ağlayacaktı. Ama bu da yasaktı. Yutkundu. Kendisini toparladı:

«İyiyim ama iyiyim. Sen nasılsın?»

«Oğlim Halûk Feykeya, sen nasıldır?»

Çocuklar gibi tel örgülere, görüş tellerine yapışmış bir şekilde hep aynı şeyi tekrar ediyordu:

«Oğlim Halûk Feykeya, sen nasıldır? Oğlum Halûk Feykeya, sen nasıldır?»

Kürdistan'ı gösterli..

Ferit Çolak, mahkemelerde PKK sempatisiniymi, diyordu. Kendince düşüncesini savunuyordu. Teorik ve siyasi durumu da fena değildi. Koşusunda kendisine işkence yapan mahkeme de kendisinin başında inzibat olarak dikilince, korkudan konuşacaklarını da unutuyordu. Çünkü konuşacağı her kelime başına dayak yiyecekti. Sorgu aşamasında PKK ve Kürdistan kelimelerini kullanmaya özen göstermişti. Gardiyan da bir şey anlamamış, o gün dayak yemekten kurtulmuştu. Yine aynı yöntemle ifadesini verip, itirafçıya karşı konuşuyordu. Ancak Kürdistan, yerine habire ülkeniz, diyordu. Bu hakim dikkatini çekti:

«Deminden beri ülkemiz. ülkemiz, diyorsun bozuk plak gibi. Bu senin ülken neresidir. Açık söyle?»

Ferit durdu, düşündü. Kürdistan kelimesi dilinin ucundaydı. Korkmasaydı, haykıracaktı. Dağları bekleyen korku bir gardiyan olup başında duruyordu.

«Haydi göster şu ülkeni!»

Birden bire ağzından dökülverdi:

«Kürdistan'dır.»

«Hahh şöyle. Ne deminden beri ülkemiz diyorsun! Peki nerede Kürdistan?»

Yine korktu... yine gardiyana baktı. Ellerini dizlerine vurdu. Bu olmayınca ayağını yere vurdu, vurdu... kan-ter içinde kalıncaya kadar yere vurdu, vurdu.

LI ŞIRNEX Û DIHÊ ŞER DIJWAR BÛ LI ÇIYAYÊN CUDÎ, GABAR, ÇIRAV Û HEREKOLÊ ŞER DIDOME

Destpêk di rûpela dawî de

Lê bîli hêzên dijmin ên ku li êrdimê hatine bi cih kirin, şerê me yê rizgariya netewî, li Şîmexê ji pêşveçûneke pêwîst şanî kir. Dijmîn, hemû cureyên şerê taybetî li Şîmexê bi kar anî. Dijmîn her babê azine bikaranî, ku di tûrikê wî de hebûn. Şerê taybetî gihand tixûbên herî dawitir. Di bihara sala 1989'ê de, min a li teviya Kurdistanê dijminê faşîst li Şîmexê ji amadekariyên xwe lezand. Ji bo avakirina çeper û diwaran li pêşiya Hilpişkîna Bihara 1989'ê, dijmin li Şîmexê serî da tedbir û azineyên ji her rengî.

Bi destpêka Hilpişkîna Bihara 1989'ê, şerê me yê rizgariya netewî li derdorên Şîmexê berfireh bû û hemû kefaratên dijmin ji di avê de çûn. Piştî ku pêşmergeyên ARGK şer li Şîmexê diwar kirin û livbaziyên xwe berfireh kirin, hemû azineyên dijmin ji rast û rast iflas kirin.

Êrişa çûyî ser Saziyên Dêrxistina Komirî li Şîmexê, xwe-gihandina 20 xortan nava rêzên ARGK û piştî saetekê êrişa çûyî ser navenda bajarê Şîmexê û behtirî sê saetan mayîna bajêr di bin kontrola hêzên ARGK de, şanî dikin ku têkoşîna me li Şîmexê gihaye kîjan gehinekê. Ev gişt îspatên zelal in, ji bo pêşveçûn û serdestiya pêşmergeyên ARGK. Bîli hemû tedbirên dijmin, livbaziyên ref bi ref li Şîmexê pêkhatin. Weke agahiyên gihane me yên pêşemin, êşkere dibe ku hin di destpêkê de, li Şîmexê 20 şerbaz hatine kuştin û 35 şerbazên dijmin ji xedar birindar ketine. Ev bûyer, şanî dikin, ku hêzên me yên rizgariya netewî pêşveçûnên gelek mezin û pêwîst birevebin û xwe dane pêş.

Yekitiyên ARGK, êrişên çûyî ser Saziyên Dêrxistina Komirî û navenda bajarê Şîmexê, bê hundabûn û lêdan xwarin, bi ser xistin. Paşê xwe kişandin baregehên xwe. Li ser rîya xwe çûn gundê Yogurtçular navçeya Şîmexê jî. Heşt xortên Kurd tevî hêzên xwe kirin û bi şeweyekê saxlem xwe gihandin baregehên xwe.

Di rojên dîv re de, li Şîmexê livbaziyên nuh ên rêz bi rêz hatin pêkanin. Çarçîva livbaziyên pêkhatin gelek mezin bû, herweha hinde şer ji derketin, ku domaneke dirêj berdewam kirin. Tevî van pêşveçûnên tund, têkoşîna me ji xwe ji wan tixûbên livbazi û şerên yekrû derbas kir û gihand wan şer û pozberîyan ku roj bi roj şer di dirêjahiya rojan de berdewam bike. Bi vi awahî şerê me giha gehinekê şerê gerilla yê berfireh û rastîni û taybetiyên şerêkî bi vi rengî.

Piştî van êrişên me li jorê nimandî, li kendaletên Çiyayê Cudî derdorên gundî Cevîzdüzû, yekitiyeke dijmin a operasyonan kete dafekê pêşmergeyên ARGK. Dagirker hejmara kuştîyên xwe pênc şanî kirin. Lê şeweya pêkanîna dafê, şanî me dike, ku hejmara kuştî û birindarên ji dijmin gelek bilindtir e.

Pêşmergeyên ARGK, li Çiyayê Cudî, Herekol, Gabar û Çiravê bi şeweyekê berdewami şerê xwe li hemberê hêzên dijmin berdewam kirin û bi vî şeweyê ji hejmara kuştî û birindarên dijmin mezintir kirin. Pêşmergeyên ARGK, di domana van şerên diwar de, herweha hinde livbazi li dijî sixur, guhbel û gilîkaran ji bikaranîn û hin ji bikartînin. Yekitiyên ARGK, bi livbaziya xwe ya li dijî guhbel Îsmail Kuran di navenda bajarê Şîmexê de, carek din şanî kirin, ku tu caran destur ji bo jiyanê cerdevaniyê nayê dayin. Livbazi li dijî xaniyê vi sixurî pêkhat û zirarên mezin gihan welatfiroşî.

Li ser rîya gundê Topkoyû û Şîmexê ji livbaziyek pêkhat. Di vî livbaziyê de şeş traktor hatin şewitandin ku tiştên xwarinê ji bo artêşa dagirkeran dibiran.

Pêşmergeyên ARGK, herweha dest

ji danin li ser hinde xwarinên ku di traktorên de bûn.

Ev şeş traktor ji depoya êzîngan dihatin û diçûn gundê Ballikaya, ku li wir yekitiyeke artêşa dagirkeran bi cih bûye. Bi xwarina ji bo şerbazên dijmin hatibûn bar kirin. Hêzên ARGK li nêzîkî gundê Tepekoyû traktorên rawestandin. Pêşmergeyên ARGK pêşî ajotkarên troktorên tevî xwe kirin û paşê hemû tiştên ku nedikarin tevî xwe bibin, tevî traktorên dan ber agirî. Ev traktor ên dewleta dagirkeran bûn.

Roja 27'ê Gulanê êrişêke duwemîn çû ser Saziyên Dêrxistina Komirî li Şîmexê. Êriş çû ser otobûsa servîsê ya ocaxên komirî. Di vî livbaziyê de jî, sê kes xedar hatin birindar kirin.

Di encama livbaziya ku berî niha li dijî saziyên Dêrxistina Komirî hatibû pekanin de, lêdaneke mezin li dijmin hatibû xistin. Politikaya kedxwariya kehnîyên me yên aborî ya dijmin, birînen kûr girtibû. Nexasim dagirker, ji ber ku nema dikarin ocaxên komirî biparêzên, biryara girtina van ocaxan niha dane û vî biryara xwe ji bi êşkeretî dan xweya kirin. Bi livbaziya vî dawiyê pêkhatî, politikaya dijmin a kedxwarî û mejdokariyê çetir hat jar kirin û melîsandin.

Ji alîkî gava li êrdima Şîmexê şerê berfireh berdewam dike, ji aliyê din jî livbaziyên li dijî parêzkarên gundan, cehşan, welatfiroş û sixuran li Şîmexê xwe dilezinin. Ev livbazi di rewşekê de biserdikevin, ku li Çiyayê Cudî şerêkî diwar li dijî hêzên dijmin bilind dibe. Ev ji gehineka bilind a têkoşîna me û insiyatîfa livbaziyên me didin xweya kirin.

Herçiqasî niha dijmin bi deh hezaran şerbazên xwe li Çiyayê Cudî kom kiriye û derdor bi navingên leşkerî dagirtiye jî, livbaziyên pêşmergeyên ARGK bê rawestan û bi lez berdewam dikin.

Şeva 29'ê Gulanê pêşmergeyên ARGK êrişek birin ser gundê Anilîmîş, ku li kendaletên Çiyayê Cudî dimîne. Li vî gundî sê bēbext û welatfiroş, ku sixurî bo dijmin dikiran, bi mirinê hatin ceza kirin.

Di domana vî êrişê de pêşmergeyên ARGK tevî gundiyan civîneke mezin ji çekirin. Heşt ciwanên gund ji girtin nava rêzên xwe, ji van dido koç in. Bi xwe-gihandina van şervanên nuh nava rêzên ARGK, herweha hejmara yekitiya ARGK jî zêdetir bû.

LI DIHÊ ŞERÊN TUND Û DIJWAR

Derdoreke din, ku şerê me yê rizgariya netewî li wir berfireh bûye, navçeya Dihê ye. Di van rojên dawiyê de şerê me yê rizgariya netewî li Dihê hilpişkîna pêşveçûneke mezin şanî kir. Di encama

livbaziyên tund û berfireh de, şerê me li vî derdorê jî xwe gihand gehinekê xwe yên banî û xwe quliband şerên, ku roj bi roj bi diwarî pēktên û demeke dirêj berdewam dikin.

Di dawîya meha Gulanê de, li kêleka Çiyayên Gabar û Çiravê, li Çiyayê Şêx Emer jî şerêkî gelek mezin çêbû. Ev şer bû bingehek, ku tēkoşîna me ya rizgariya netewî li Dihê pêşveçûneke mezin şanî bike û xwe bigihîne gehineka şerêkî gerilla yê berfireh.

Di encama şerê li Çiyayê Şêx Emer de, ku bi saetan domaya, hêzên dijmin lêdanên mezin girtin. Şer, serê beyanê dora saet heftan destpêkir û bi şeweyekê şerêkî gelek diwar heya êvarî domaya. Piştî ku tari dakete erdê, grafîka tirs û

bizdanê ya hêzên dagirkeran bilind bû û ketin nava rewşekî, ku êdî nekaribin şerê xwe bidomînin.

Hêzên ARGK jî vî rewşa dijmin û tariya şevê delîv ji xwe re girtin û serî dan manevreyekê nuh, da xwe ji bo şerên nuh amade bikin. Di şevê de şer disa destpêkir û heya beyanê berdewam kir. Gelek kuştî û birindarên ji hêzên dijmin çêbûn. Dijmin lêdanên mezin girt. Her di vî şerî de, çar tēkoşerên keleş ên ARGK jî şehîd ketin.

Di rojên paşê de, şerê li Dihê bi diwarî berdewam kir. Sixurek li pêl mayîneke ARGK kir û di encama peqîna mayînê de mir. Li gundê Top-tepe jî hêzên ARGK, du sixurên welatfiroş bi mirinê ceza kirin.

ŞERÊN LI ŞEMZÎNAN BÊ RAWESTAN DIDOMIN

Derdoreke din, ku şer li wir diwar û befireh dibe, êrdima Şemzînanê ye. Şemzînan, ji gelek alîyan ve ji bo rizgarkîrîna herêma Botanê û bi dest ve anîna serxwebûna Kurdistanê, rîstên pêwîst dileyize û xwediyê rewşekî taybetî ye.

Şerê me yê rizgariya netewî ku li derdorên Şemzînanê jî tund û berfireh dibe, lêdanên mezin û giran li dijmin dixê. Di encama vî şerî de dijmin giha rewşekê, ku li gelek derdoran êdî nekaribe xwe bitevgirîne û bilivîne. Birekî mezin ji çiyayên li Şemzînanê şev û rojan ketine bin kontrola hêzên ARGK. Waliyê êrdimê Hayrî Kozakçioxlu bi xwe jî, neçar ma, ku vî rastiyê bine zimên û bipejirîne.

Bi destpêka Hilpişkîna Bihara 1989'ê, tēkoşîna me ya rizgariya netewî li Şemzînanê xwe gihand gehinekê şerêkî herî berfireh. Li çiyayên nêzîkî navenda Şemzînan şerên mezin di navbera hêzên ARGK û hêzên dijmin de çêbûn, ku bê rawestan bi rojan berdewam kirin. Şerên rêz bi rêz xwe şanî kirin.

Şer bi roj destpêkir û bî birin berdewam kir. Car-caran şer xwe gihand gelek derdorên çiyê û di dirêjahiya şevê de ji nesekîni. Di rojên dîv re de, şer berdewam kirin û ranewestîn. Şer roja 26'ê Gulanê destpêkir û hin ji didome. Gava rojnameya me kete çapê, salox digihan me ku şer diwartir dibe û belavî gelek derdorên Şemzînanê bûye.

Dagirker, ji bo rawestandina binke-tîna xwe, destpêkirin ku hêzên leşkerî yên mezin bigihînin Şemzînanê. Bi dest-tek helikopteran, hêzekî mezin ê leşkerî li derdorên Şemzînanê kom kirin. Lê disa jî heya niha nekarîne rewşa şer bizivînin aliyê xwe û rewşa xwe baştir bikin. Di şer de hêzên artêşa dagirkeran keli bi keli lêdanên mezintir digire û

peqîn, bi hinde şeweyên din û livbiziyan cure-cure berdewam kirin. Bi mirinê ceza kirina sixur û welatfiroşekî, ev pêşveçûn xwe behtir lezand.

Lêdanên ku di mehên bihare de li Zerenîkê li dijmin ketin, bûn bingehek ji bo tēkoşîna me ya rizgariya netewî û rê jî bo pêşveçûneke û hilpeşkîneke mezin li Dêrsimê vekirin. Ji ber ku li derdorên Zerenîkê jî livbaziyên me xwe tund kirine, min a li êrdimê din li vir jî bingeheke rind derketîye holê, da girsên gel alîkariya xwe bigihînin tēkoşîna me ya rizgariya netewî. Bi vi awahî tēkoşîna me dest bi pêşveçûneke mezin kiriye û gelek mirov bi lez xwe digihînin hêzên şoreşê û gelê me ji alîkariyên xwe pêşkêşî pêşmergeyan dike.

LI ELBÎSTAN Û PAZARCİKÊ DU AJAN BI MIRINÊ HATIN CEZA KIRIN

Li Elbistan û Pazarcikê, du welatfiroşên ku ji demeke dirêj e sixurî bo dijmin dikiran bi mirinê hatin ceza kirin.

Ev herdu guhbel û sixur, berî cuntaya faşîst a 12'ê Êlûnê jî giliya şoreşgeran dikiran û bûbûn sedema girtin û kuştina gelek şoreşgeran. Piştî 12'ê Êlûnê jî ev herdu sixur xebatên xwe yên gilîkariyê berdewam kirin û di demê de bûbûn harên devbixwin. Bi vi awahî gunehkariyên gelek mezin li dijî gelê me bi rê ve biribûn û dibiran.

Piştî ku tēkoşîna me ya rizgariya netewî dest avêt vî êrdimê jî, rewşa van herdu ajanan zelaltir bû û hejmara gunehên wan jî zêdetir bû. Ji ber vî yekê bersiva gunehên xwe û karên xwe yên gemar girtin. Navê sixurê li Elbistanê İbrahim û navê sixurê li Pazarcikê jî Yusuf Dilek bû. Yusuf Dilek keyê gundê Dih Cîwê (Çiçekalan) yê kevin bû. Ev herdu sixur di dawiyê de bi

→

←
mirinê hatin ceza kirin.
Pêkhatina livbaziyên Hilpişkîna Bi-hara 1989'ê li derdorên Elbistan û Pazarcikê ji, şani me dike, ku li van herdu derdoran ji têkoşîna me bi şeweyeke pêwîst pêş ve çûye.

Dagirkerên Tirk ên faşîst, da têkoşîna me li bajarên bi Tirkîyê re tixûbên wan hene pêş ve neçe, li kêleka tedbirên leşkerî, serî dan tedbirên din ên rêz bi rêz ji. Berî her tiştî dagirker, xortên van bajarên ajotin metropolên Ewropa. Bi hezaran ciwanên me ji Kurdistanê derxistin û di van bajarên de hejmara ciwanan gelek kêr kirin. Dagirkerên Tirk ên faşîst, bi vî awahî dixwestin ku rawestînin, têkoşîna me ya rizgariya netewî li van derdoran bîngeh bigire.

Pêşveketîna livbaziyan li dijî ajanan li van derdoran, bûn destpêkeke nuh da livbaziyên me xwe belavî hemû enîşkên welatê me bikin. Herweha ev livbazi lêdanên mezin in, ku li politikaya dijîmin a ji bo koçber û jî cih hilkirinê, ketine. Gava ku têkoşîna me li van derdoran çetir pêşvebibe û berfireh bibe, xortên Kurd jî wê bêhtir xwe nêzîkî çeka rizgariya netewî bikin û wê politikaya koçberkirinê ya dijîmin di avê de bibin. Ji ber vê yekê jî, livbaziyên me yê ku li van derdoran pêkhatine, xwediyê pêwîstîyeke gelek mezin in.

Tekoşîna me, ku li van derdoran roj bi roj bîngeheke xurt ji xwe re ava dike, wê pêşveçûnên dorfireh ji bi rê ve bibe û wê xwe bilezîne.

LI GUNDÊ GOKTEPE NAVÇEYA PAZARCİKÊ ŞERÊK DERKET

Tekoşîna me ya berxwedana çekdari, ku li derdorên Pazarcikê pêş ve dikeve, ber bi hedefên nuh ve dileze û livbaziyên nuh bi rê ve dikevin.

Pêşmergeyên ARGK, xwestin li gundê Goktepe livbaziyek li dijî keyê gund ku ajani bo dijîmin dike û parêzkarên gundan bikarbinin. Şer, di navbera pêşmergeyên ARGK û parêzkarên gundan de derket. Piştî ku hêzên leşkerî yê dagirkeran ji hatin cihê şer, şer demeke din jî berdewam kir. Paşê pêşmergeyên ARGK xwe jî cihê şer paş ve kişandin. Heya niha hin diyar nebûye, ka kuştî an birindar ji parêzkarên gundan û hêzên leşkerî yê dijîmin hene an ne.

LI BELKISÊ (NÎZÎP) ÊRDIMA DÎLUKÊ LIVBAZIYÊK PÊKHAT

Bajarê Belkisê, navendeke ji wan navendên gelek pêwîst e, ku çîna karkerên Kurdistanê li wir xurt e. Belkis, navendeke ji bo çîna karkerên Kurdistanê. Niha têkoşîna me ya rizgariya netewî li Belkisê jî giha tevger û bizaveke xurt û bi lez. Li Belkisê gelek karkerên Kurd hene. Berî 12'ê Êelûnê jî, têkoşîna me ya din pêşengiya Partiya me PKK de, pêşveçûnên mezin şani kiribû û Belkis bûbû navendeke gelek pêwîst ji bo têkoşîna me.

Piştî derbeya faşîst a 12'ê Êlûnê, têkoşîna me ya rizgariya netewî gelek caran dest avêtiye û derdorê jî û xebatên mezin birêvebirîye ji bo ji nuh ve xwe komkirinê. Bi vî armancê hinde xebatên befireh hatine kirin. Berî Hilpişkîna me ya Bihara 1989'ê, têkoşîna me ya rizgariya netewî hinde pêşveçûnên pêwîst bi destê xwe ve ani.

Di encama van xebatan de, di navenda bajêr de û li gundan, têkoşîna me

xwe di nava rêzên karkeran, gundiyan û ciwanan de berfireh kir û hejmareke mezin ji dilxwaz û piştgiştan derkete holê. Ji ber van pêşveçûnan, dijîminê faşîst ji kefaratên xwe yê dij-şoresgerî lezand û hevxebatkar û sixurên xwe livand.

Li hemberê van xebat û êrişên dijîmin, ku dixwestin têkoşîna me li vê derdorê bîngeh negire û berfireh nebe, hêzên ARGK jî livbaziyên xwe lezandin. Pêşmergeyên ARGK êrişek birin ser komeka ji faşîstên devbixwin û gilikaran, ku di navenda bajêr de xwe bi cih kiribûn. Bi vî livbaziya li Belkisê, lêdaneke mezin li leystokên dijîmin ket û pîlanên dijîmin hin di destpêkê de hatin hilweşandin.

Di nava wan de keyê gundê (taxa) Belkisê jî, sê kes hatin kuştin, heft kes jî di vî livbaziye de birindar ketin. Ev kesên bûn hedefa livbaziya me, berî cuntaya faşîst a 12'ê Êlûnê li hemberê têkoşîna me suc birêvebiribûn. Ji ber vê yekê jî, ceza kirina van sixuran posîdeyên mezin li ser girsên gel belav kir.

Bilî hemû xebatên dijîmin ên ji bo rawestandîna têkoşîna me, berxwedana me ya çekdari ku roja 15'ê Tebaxê sala 1984'ê destpêkiribû, bi livbaziyên xurt niha xwe gihand derdorên mina Belkis, Pazarcik û Elbistanê jî, ku li ser tixûbên Tirkîyê dimînin. Ev jî şani me dike, ku têkoşîna me li hemû derdoran welêt berfireh dibe. Disa derdikeve holê, ku agirê berxwedanê yê ku têkoşîna me dadaye, bê ku tu caran vemire, xwe bilind û geştir dike.

BÊHTIR KES XWE DIGIHÎNIN ARGK CERDEVANÎ DIHILWEŞE

Perçebûna xelekên cerdevaniyê, ku dagirkeriya Tirkan li hemberê têkoşîna me ava dikir, xwe lezand. Hêzên pêşmergeyên ARGK di Hilpişkîna Bihara 1989'ê de, cerdevaniyê ji nola hedefeke pêwîst hilbijartin û êrişî parêzkarên gundan kirin. Ev avahiya dij-şoresgerî lêdanên mezin girt û dest bi hilweşîna xwe kir.

Piştî ku li Hezexê livbaziyek li dijî axayekî çêbû, ku cerdevanî bi rê dixist, cerdevanî li Hezexê bi lez diruxe. 15 cerdevan ji aliyê pêşmergeyên ARGK hatin bê çek kirin û bi dehan ji jî ber xwe çekên xwe danin, da nebin hedefên ARGK.

Herweha li Çolamergê jî li derdorên Başkale 70 parêzkarên gundan çekên xwe danin. Li kêleka van, li Elkê êrişeke ARGK çû ser cerdevanên Tahir Adiyaman. Yekitiyeke ARGK hat zozanîkê, ku cerdevanên Tahir Adiyaman xwe li wir bi cih kiribûn. Şereki dijiwar di navbera pêşmergeyên ARGK û cerdevanan de derket. Di şer de, cerdevan İbrahim Adiyaman hat kuştin û gelek cerdevan jî birindar ketin. Herweha pêşmergeyên ARGK gelek hebûnên cerdevanan jî ruxandin û zirarên bi milyonan Lîrên Tirkî gihandin wan.

Gava ji aliyekê parêzkariya gundan bi dijiwarî dihilweşe, ji gelek hêldorên welatê me jî, gelek xortên Kurd xwe digihînin ARGK. Li navçeyên Şax, Şimex, Berwarî, Dih û Girgê Amo, herweha ji gelek êrdimên Kurdistanê gelek ciwanên Kurdistanê bi lez û bez xwe digihînin şoreşa Kurdistanê.

Di van mehên dawiyê de bi sedan ciwan, mina lehiyekê xwe gihandin nava rêzên ARGK. Ev jî bû sedemek, ku hejmara hêzên ARGK zêdetir bibin. ARGK, jî bo pêşvebirina vî şerê dijiwar û tund, hejmara yekitiyên xwe zêdetir dike û bi hatîna ciwanên Kurd ên nuh nava rêzên ARGK, ARGK xwe gihand hedefên xwe. Bi vî awahî ew leystokên dijîmin jî di avê de diçin, ku dijîmin dixwaze xortên Kurdistanê li hemberê ARGK têxe di nava şer de.

ÊRÎŞÊN REJÎMA FAŞÎST ZÊDE DIBIN REWŞEKE JI BO BÛYERÊN NUH LI GIRTÎGEHAN HEYE

Destpêk di riipela dawî de

de, hinde berxwedan bilind bûbûn. Berxwedan dawî bû, piştî ku piraniya daxwazan hatibûn pejirandin.

Rejîma 12'ê Êlûnê ya faşîst, ku di her delivê de rûçîkê xwe yê derî-mirovî dide xweya kirin, zagoneneke pêşniyar a nuh aniye rojenîna meclîse. Bi vî dixwaze, Fermana Yekê Tebaxê bigihîne rewşeke zagonî û pikolîyên xwe yê li ser girtîgehan ji nuh ve zêde bike. Lewma jî bikaranînen xwe yê di girtîgehan de niha dilezîne û giranî dide çareyên bo danîna bîngehekê ji bo van daxwazên xwe.

Rejîma faşîst, jî bo vî yekê gava yekemîn di girtîgeha Nazillî de, berpirsiyarên faşîst êrişek birin ser dilîyên şoresger. Li hemberê êrişa berpirsiyarên faşîst, dilîyên şoresger bersiva xwe bi berxwedanê dan. Gava ku berpirsiyarên faşîst têgihîştîne, ku bi êrişan nikarin bigihînin armancên xwe, serî dan rakirîna mafên girtiyan. Dilîyên cengê, ku li hemberê van êrişan dixwazin mafên xwe biparêzin, dest bi grevê xwebirçîhiştîne ya demdirêj kirin, ku hejmara wan 27 kes e û di nava wan de sê jin jî hene. Piraniya van dilîyên şoresger, endamên PKK ne. Greva xwebirçîhiştîne roja yekê Gulanê destpêkir. Herçiqasî niha ev bû nêzîkî 30 rojan e berxwedan didome jî, hin encamek xwe êşkere nekiriye û rewş ne zelal e.

Rewşa saxiyê ya dilîyên şoresger, ku di greva xwebirçîhiştîne de ne, niha gelek ne baş bûye. Lê hikumeta faşîst, li hemberê vî pêşveçûnê bê dengiya xwe berdewam dike û lîva xwe ya derî-mirovî êşkere datîne pêşîya çavan. Bi van bikaranînen xwe rejîma faşîst, hisabên xwe dike, ku disa pikolî û hingavtînen xwe bike karên rojane.

Piştî bûyerên di girtîgeha Nazillî de,

provokasyonek jî di girtîgeha Bayrampaşa de bi rê ve ket û hinde êriş pêkhatin. Bi hiceta ku tunelek hatiye peyda kirin, girtîgeh bi tevayî hat vala kirin û di wê navberê de jî, êriş hatin ser dilîyên şer endamên PKK. Di encama erîşan de 44 dilîyên şoresger birindar ketin, ji van jî girtiye bi navê Mehmet Eksen û sê kesên din jî xedar birindar ketin.

Di erîşê de pêşemin girtiyan jî daweya PKK bûn hedef. Ev jî armanca provokasyonê xweş dani holê. Bi gelemperî erîş çûn ser hemû girtiyan di girtîgehê de, lê disa jî erîş, bi taybetî çûn ser koxuşên ku endamên PKK tede bûn. Rejîma faşîst bi erîş û provokasyoneke wusa armanc dike, ku zagonên pikolîyê yê nuh serdest bike. Lê herweha dixwaze dilîyên şer endamên Partiya me PKK bi armanca şantajê li dijî têkoşîna me ya rizgariya netewî bikarbîne û bi daxwaza tolehildanê kuştîna wan deyne pêşîya xwe. Erişên dijîmin ên bi vî armancê, bi berxwedana dilîyên şoresger di avê de çûn.

Ji ber êrişên pêkhatî, dilîyên şoresger ên di girtîgeha Bayrampaşa de, dest bi greva xwebirçîhiştîne ya demdirêj kirin. Piştî ku erîş li derveyî girtîgehan ji hatin bihistin pêve, malbatên girtiyan xwe li dora girtîgehê kom kirin û xwestin agahî li ser bûyeran bistînin. Bîrek jî malbatên girtiyan, ku erîşên faşîst ên berpirsiyarên girtîgehê protesto kirin, ji ber ku çî agahî negihan wan, erîşê hesînen diwarê girtîgehê kirin û xwestin têkevin hundurê girtîgehê.

Hemû komên şoresger tevî greva xwebirçîhiştîne ya demdirêj bûne, ku di girtîgeha Bayrampaşa de destpêkînye. Piştî ku greva xwebirçîhiştîne destpêkir, rejîma 12'ê Êlûnê ya faşîst ji 165 dilîyên şoresger jî girtîgehê koçber kir

Wan şiyand girtîgeha bajarê Bartînê. Dilîyên şoresger di bin azîneyên taybetî de hatin koçber kirin û diyar dibe, ku rastî hinde bikaranînen derî-mirovî bûne.

Li dûv girtîgehên Nazillî û Bayrampaşa, li girtîgeha Erzinganê jî daxwazên rakirîna mafan xwe xweya kirin. Lewma li Erzinganê jî grevê xwebirçîhiştîne ya demdirêj destpêkir. Girtiyan jî daweyên Dev-Yol û TKP-ML, roja 20'ê Gulanê dest bi greva xwebirçîhiştîne ya demdirêj kirin û dixwazin, ku ew mafên disa hatîne rakirin, bînen vegeandin.

Ji ber ku di girtîgeha Erzinganê de hemû ocaxên pijandîna xwarînê hatîne qedexê kirin, kesên ku paşnavên wan ne yek be nikarin merivên xwe bibînin, dest li ser pirtûk, teyb û daktiloyan hatiye danin, girtiyan şoresger dest bi greva xwebirçîhiştîne ya demdirêj kirine. Dilîyên şoresger bang li hemû kes û hêzên şoresger û demokrat kirin, ku bi livbaziyên xwe hevkarîyekê şani bikin.

Ji nuh ve rakirîna mafan û daxwaza disa bikaranîna Fermana Yekê Tebaxê di girtîgehan de, bûn sedem ku rewşeke nuh ji bo bûyeran di girtîgehan de xwe şani bike. Dilîyên şoresger ên di girtîgehên din de jî, jî bo hevkarîya grevên xwebirçîhiştîne, dest bi livbaziyên hevkarîye kirine. Dilîyên şoresger ên di girtîgeha Eskişehir de daxweyaniyek anin der û dan zanin, ku bi armanca hevkarîye dest bi grevê xwebirçîhiştîne ya jî bo du rojan kirine.

Berxwedana li dijî bikaranînen rejîma 12'ê Êlûnê ya faşîst bilind dibe. Ji aliyê din jî, Wezîrê Karên Dadmendiye da xweya kirin, ku jî bo girtiyan bi tehlûke dest bi ava kirina girtîgeheke nuh a taybetî kirine. Bi vî armancê dikin, ku pikolîyên xwe bi şeweyeke sistematîktir bi kar binin.

MIHRÎCANA GOVEND Û MUZÎKA KURDISTAN 89

HUNERKOM - Yekitiya Hunermendên Welatparêzên Kurdistan, roja 1. Tîrmehê 1989'ê li Almanyaya Rojava bajarê Bonnê, Mihricana Govend û Muzîka Kurdistan a Sêwemin çêdike, ku her salê jî nuh ve tê dirust kirin. Ji gelek bajarên welatên Ewropî, welatperwerên Kurd ên dilxwazên ERNK - Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan, bi komên govend û muzîkê wê tevli mihricanê bibin. Berhem û nirxên me yê netewî li ser bîngeha hawîrkanekê we bînen pêşkêş kirin û di dawiyê de komên jêhatî, wê diyarîyên xwe bigirin, ku xwediyê nirxekî giyanî ne.

HUNERKOM, di wê bawerîyê de ye, ku delametekê pêwîst bi cih tîne, jî ber ku taybetîyeke serpêhatîni daye mihricanê. Armanca mihricanê ne tenê ewe, ku xwedî li dewlemendiyan çandî yê netewî bê derketin. Herweha armanca pêşkêş kirina van nirxan jî bo gelê Kurdistanê, Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan û mirovatiya pêşveçûyî jî heye.

Weke hemû gelan gelê Kurdistanê jî xwediyê keleporên çandî û netewî yê dewlemende e. Ev nirx jî, biqasî nirxên din ên netewî pêwîst û buha ne. Gelê me, li ser bîngeha hebûna xwe, bi xwîn û canê xwe van nirxan afirandiye. Ziman û çand, folklor û govend, stran û goranî, tore û serpêhatin, destan û efsane, çîrok û nivîsên din bûne bîngehek ji bo diroka gelê Kurdistan. Ev dewlemendiyan diroki yê çand û folklorê, herweha di pêşveçûna giyana netewî de dewlemendiyan gelek mezin in. Bûne bîngeha berxwedana gelê me û heya niha hatîne parastin. Lewma jî her demê dagîkeran dest avêtinê van dewlemendiyan gelê me û xwestîne wan di destê xwe de bigirin, bikin malê xwe û tune bikin. Hêzên împeryalist û dagirker, di inkar kirina gelê me de, di xebatên dîr kirina gelê me jî rastiya xwe de, di bê rêxistinî û berxwedanê hiştîna gelê me de, serî didin van naviyan jî û dixwazin bi hilweşandîna dewlemendiyan netewî û çandî, gelê me bê bîngeh bihêlin.

HUNERKOM, li dijî van leystokên vekirî û niximandî yê dijîminan, bi alîkariya Tekoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan û gelê me, dixebite ku hebûnên netewî biparêze û di eniya çandî de yekîtî û yekbûna têkoşîna netewî ava bike. Bi vî zane bûnê, li kêleka hinde xebatên çandî, tevli mihricanan dibe, hawîrkan û mihricanan dirust dike. Nasdana van berheman bi awîra gelemperî û kirina van berheman bin xîzmeta çanda mirovatiyê, mina berpirsiyariyê bîngehin dizane.

KEDKAR Û WELATPARÊZÊN KURDISTAN!

Xwedî derketîna li Tekoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan, herweha tê maneya xwedî derketîna li nirxên netewî û çandî yê gelê me jî. Bi alîkariyên me yê aktif, têkoşîna me ya di eniya çandî de jî wê xurttir bibe û pêş ve here. Jiyan kirina rastiya xwe, nas kirina xwe di govend û stranên gelêrî de, armanca hemû mirovên welatparêz e. Divê em bi xurtî, xwedî li kehnîyên xwe yê netewî û çandî derkevin. Li hemberê hêzên împeryalist û dagirker, ku dixwazin wan jî xwe re bi kar binin û tune bikin, divê em hêrsa dilê xwe bi awazan hildin baniyan. Em bang li we giştan dikin ku tevli Mihricana Govend û Muzîka Kurdistan bibin. HUNERKOM, hemû welatparêzên Kurdistanê vexwendiyê mihricanê dike. Hêviya me ewe, ku hunê milên xwe bidin milê me û bi beşdarî bûnê me xurttir bikin.

Dem û cihê mihricanê:

1 Tîrmeh 1989 / Şemî - Saet 10.00

**Brückenkopf-Beuel FORUM
Friedrich-Breuer-Straße 17
5300 Bonn 3 / BRD**

HUNERKOM
Maxstr. 50-52, 5300 Bonn 1, Almanyaya Rojava

Pîroziyên Newroza sala 1989'an bi şahî dawî bûn BER BI NEWROZÊN NUH VE ...

Destpêk di rûpela dawî de

London-İngiltere: Cejna Newrozê roja 23'ê Nisanê 1989'ê li serekbajare İngiltere bajarê London hat piroz kirin. Dora 250 kes beşdari şadimaniya Newrozê bûn.

Bernameya şadimaniyê bi silava ji bo şehidên şoreşê destpêkir. Bername ji destpêkê heya dawiyê bi dilê beşdaran bû. **Hozan Seyidxan, Hozan Xemgin u Koma Berxwedan** birê muzîkê ye bernamêye amadê kiribûn. Se zarokên Kurd bi hev re helbestek xwendin û gelek kêfxweşî belav kirin. Koma stran-nan ji xoşxaneyên şoreşgerî pêşkêş kir. Axiftina konevani bersiva xwe bi ku-tana çepikan girt. **Koma Govenda HUNERKOME** cara yekemîn tevli bernamêyê bû û leyistokên gelêrî yê ji gelek erdimên Kurdistanê pêşkêş kir. Herweha di bernamêyê de şanoyek ji hebû. Bi bal û dêhn guhdarî û temaşe ji bo şano hebû. Bernamêya şadimaniyê bi govenda **"APO hate Hilwanê"** dawî bû.

Şadimaniya li bajarê London bi xwe-şî û dilxweşî derbas bû. Şahiya ku di şadimaniyê de hebû, posidiyên pêwist û mezin li ser beşdaran û welatperweran hişt.

Gronobl-Frense: Roja 23'ê Nisanê 1989'ê li başûrê Frense bajare Gronobl cejna Newrozê bi şadimaniyê hat piroz kirin. Dora 400 welatparez beş-dari şadimaniyê bubûn.

Di bernamêya şadimaniyê birê çandî de hozanên HUNERKOME yê nava-vendi, komêka govendê u **Koma Serhe-dan** ji bajarê Parîse hebûn û berhemên xwe pêşkêş kirin. Axiftinêka konevani ji hat çekirin û li ser naverok û pêwistiya Newrozê hat rawestandin. Di şadima-niyê de şanoyek ji hebû û bi govenda **"APO hate Hilwanê"** şadimaniya cejna Newrozê dawî bû.

Metz-Frense: Li bajarê Metz welatê Frense cejna Newrozê roja 29'ê Nisanê 1989'ê bi şadimaniyê hat piroz kirin.

Şadimani bi şahî derbas bû û dora 600 welatparêz beşdar bûbûn.

Şadimani bi bernamêyê pêwist, ku li ser Newrozê hatibû amadê kirin, destpêkir. **Hozan Xelil Xemgin, Hozan Şemdin, Hozan Tirêj, Hozan Seyidxan** û ji bajarê Montbeliard hinde hozanên welatparêz stranên xwe yê berxwedanê û şoreşgerî pêşkêş kirin. Herweha ji bajarê Montbeliard ko-meka folklorî leyistokên gelêrî da te-maşe kirin. Axiftina konevani ya di şadimaniyê de bersiva xwe bi duriş-meyên **"Silav, silav hezar silav ji APO re!", "Bijî PKK, ERNK û ARGK!"** girt. **Koma Serhedan** ji bi govend û muzîkê tevli bernamêyê bû. Şanoyek ji hat pêşkêş kirin. Di dawiyê de **Koma Berxwedan** bernamê domand û şadi-maniyê gihand dawiyê. Şadimaniya pi-roz kirina cejna Newrozê bi govenda **"APO hate Hilwanê"** û li ber lêdana dahol û zîrnê dawî bû.

Trablus-Libya: Roja 24'ê Nisanê 1989'ê cejna Newrozê li bajarê Trablus welatê Libya hat piroz kirin. Gelek mirov beşdar bûbûn û şadimani ji gelek xurt derbas bû. Dora 2.500 welatparêz beşdar bûbûn. Bili welatparezan biqasi 200 mehvanên dost ji tevli şadimaniyê bûn. Ev dost, dostên pêşveçûyî yê ji gelên Sowyetî, Bulgari, Filistinî, Li-byayî, Polisario û her weke din bûn.

Bernameya şadimani bi silava ji bo şehidên şoreşê destpêkir. Koma çandî ya navendi ji Libya xoşxaneyên şoreş-gerî pêşkêş kir û govendên Kurdi da temaşe kirin. **Koma Karker**, bi şa-hiyeke mezin stranên gelêrî yê şoreş-gerî xwend. Herweha koma muzik û folklorê ya bi nava **Bindwelid** berhemên xwe pêşkêş kir. **Koma Zarya** ji leyisto-kên gelêrî pêşkêş kir. Di şadimaniyê de bi Kurdi û Erebi axiftinên konevani çêbûn. Şanoyek ji hat şani kirin. Şadi-mani bi govenda serpehatinî **"APO hate Hilwanê"** dawî bû.

Berlîna Rojava-Almanya Rojava: Roja 15'ê Nisanê 1989'ê cejna New-

rozê bi şadimaniyê li bajarê Berlîna Rojava hat piroz kirin. Behtirî 1.100 kes beşdari şadimaniyê bûbûn. Şadi-mani gelek bi bizmîti û şahî derbas bû.

Di şadimaniyê de bi sê zimanan axiftinên konevani hatin pêşkêş kirin. Di bernamêyê de hozan, komên mu-zîkê, komên stranên hebûn. Stran û xoşxaneyên şoreşgerî bersiven xwe bi çepikan girtin. Bi şeweyê xurt duriş-m dihatin bangin. Komên govendê yê zarok û mezinan leyistokên gelêrî yê ji gelek erdimên Kurdistanê pêşkêş kirin. Di domana şadimaniyê de filmek ji ji video hat şani kirin, ku li ser jiyana pêşmergeyên ARGK bû. Herweha di bernamêyê de şanoyek ji hebû. Şadi-maniya cejna Newrozê bi govenda **"APO hate Hilwanê"** dawî bû.

Dilxwazên Partiya Sosyalîst li Ber-lîna Rojava, dilxwazên TKP (B), Yeki-tiya Gervanên Almanî yê Demokrat, YKWK, YJWK û YXK mesajên xwe yê hevkarîyê gihandibûn şadimaniya cejna Newrozê.

Başûrê-rojavayê Kurdistanê: Li perçeya Kurdistanê ya di bin doliwge-riya Suriye de, mîna her salê vê salê ji Newroz bi tîkiliya bi sed hezaran welat-parêzan û bi şahî hat piroz kirin. Li vê birê welatê me, ku behtirîn poside ji tîkoşîna rizgariya netewî yê li bakurê rojavê Kurdistanê digire, gelê me di bin pêşengiya PKK, ERNK û ARGK a giyani de, her salê Newroz behtir digi-hine maneya xwe ya rast û vê salê ji li ser riya yekiti û yekbûna berxwedanê cejna xwe piroz kir û vê yekê kire gaveke pêşveçûnê. Li bajarên Qamişlo, Dêrika Endiwerê, Amudê, Heskê, Kubani, Efrîn û her weke din cejna Newrozê bi beşdar bûna hezaran welatperweran piroz bû. Nimûneyên stranên gelê me yê çê û xweşiktirîn derketin holê. Cilên netewî yê renga-reng, govend û folklorên netewî yê dewlemend di qa-dên piroz kirina cejna Newrozê de bi firehi hatin diûn. Ev sal li gora salên derbas bûne, bû saleka pêşveçûyî.

CIHÊN KU NEWROZ HAT PÎROZ KIRIN Û HEJMARA BEŞDARAN

Almanya Rojava:

Nürnberg :	1.000
Rüsselsheim/ Frankfurt :	1.800
Duisburg :	1.000
Saarbrücken :	1.000
Hamburg :	2.000
Stuttgart :	1.500
Köln/Bonn :	2.000
Hannover :	2.000
Braunschweig :	400
Bielefeld/Münster :	1.200
Berlîna Rojava :	1.100

Frense:

Paris :	2.500
Gronobl :	400
Metz :	600

Norveç:

Stavanger :	150
Trondheim :	300
Oslo :	400

Swêd:

Gotebourg :	200
Stockholm :	1.000

Avusturya:

Wien (Viyana) :	700
... :	600

Swis:

Lozan :	4.000
---------	-------

Danimarka:

Kopenhagen :	1.000
--------------	-------

İngiltere:

London :	250
----------	-----

Yewnanistan:

Atina :	300
---------	-----

Belçika:

Liege :	700
---------	-----

Avustralya:

Sidney :	...
----------	-----

Libnan:

Barlias :	1.000
-----------	-------

Libya:

Trablus :	2.500
-----------	-------

Saudi Erebiistan:

Li çend bajaran :	...
-------------------	-----

Yekitiya Sowyet:

Moskov :	...
----------	-----

Yugoslavya:

... :	...
-------	-----

Hollanda:

Den Haag :	1.600
------------	-------

LI DÛV PÎROZIYÊN CEJNA NEWROZÊ

Piroziyên cejna Newrozê yê sala 1989'ê dawî bûn. Li welatên Almanya Rojava, Frense, Swis, Swed, Hollanda, Danimarka, Avustur-ya, İngiltere, Norveç, Belçika, Yewnanistan, Libnan, Avustralya, Saudi Erebiistan û Libya berpirsiyarên ERNK li derveyî welat şadimaniyên piroz kirina cejna Newrozê dirust kirin. Li welatên mîna Yekitiya Sowyet û Yugoslavya ji dilxwazên ERNK cejna Newrozê bi şadimaniyan piroz kirin.

Li Almanya Rojava li 11 bajaran, li Frense li 3 bajaran, li Avusturya li 2 bajaran, li Norveç li 3 bajaran, li Swêd li 2 bajaran, li Swis li bajarekî, li Hollanda li bajarekî, li Danimarka li bajarekî, li İngiltere li bajarekî, li Belçika li bajarekî, li Saudi Erebiistanê li gelek bajaran, li Libyayê li bajarekî, li Libnanê li bajarekî, li Yewnanistanê li bajarekî, li Avustralya li bajarekî, li Yugoslavya li bajarekî û li Yekitiya Sowyet li bajarekî şadimaniyên cejna Newrozê bi beşdar bûna hezaran mirovan çêbûn. Li behtirî 33 bajaran kêşorên Ewropa, Asiya, Afrika û Avustralya Newroz bi şahî piroz bû.

Weke em dibînin Newroza sala 1989'ê bi posideyên berxwedana netewî ya li Kurdistanê, xwestir gihaye naveroka xwe û yekiti, yekbûn û hevkarîya gelê me xurttir bûye. Vê salê li gora salên bihurî, bi şeweyêka girsetir cejna Newrozê piroz bû. Di Newroza par de biqasi 20 hezar mirov li derveyî welat beşdari Newrozê bûbûn. Lê vê salê ev hejmar xwe nêzîkî 35 hezar mirovan kir. Pirozbûna Newrozê di vê salê de bi şeweyêka hevqasî bi şahî û beşderbûnêka hevqasî mezin, rastiyeke di serê wan kesên de da bi cih kirin, ku naxwazin rastiyan bibînin. Ev rastî ji eve: **Newroz berxwedan e!**

Di Newrozê vê salê de herweha rastiyeke din xwe şani kir: Hêzên netewîperestîya kevnare û reformîst, ger li gora bir û baweriyên xwe ji be, nekarin xwedî li Newrozê derkevin û bi navê Kurdistanê behtir xwe bi şaxên biyanî ve girêdan. Tenê bi vî awayî dixwazin temenê xwe berdewam bikin. Di çend "şadimaniyên" Newrozê de, ku dirust kiribûn, xwe ne li ser quwweta xwe bilind kirin, behtir pişta xwe dan çend kesên Hunermend, ku karê wan muzik û dengbêjî ye. Van hêzan bangeşîya van hunermendan kirin û li ser vê bingehe xwestin çend "şadimaniyan" dirust bikin. Kin bê gotin neçar bûn, ku Newrozê bi şeweyêka bê naverok û vala piroz bikin. Ji ber ku weke me gotî, **Newroz berxwedan e.** Lê ev jî, ji bo reformîstan û xwesparan tişteki xerîb e.

Ev komikên dijminê berxwedan û serxwebûnê, her demê bi navê Kurdistanê şopên rûreşiyê li dûv xwe dihêlin. Kêliya ew vê yekê dikin, ji aliyê din jî, tîkoşîna serxwebûna Kurdistanê mewziyên nuh bi destê xwe ve tîne; Newrozê bi naverokên nûjen û buha tîji dîke û îspat dîke, ku **navê Newrozê, yekiti-berxwedan û serhildan e.**

Newroza vê salê li derveyî welat, li gelek bajaran gelek welatan hat piroz kirin. Behtir kes beşdari şadimaniyan bûn. Gotina, **"her tişt bi berxwedanê dibe"** behtir giha rastiya xwe. Newroz, ku navê berxwedanê ye, vê salê gelek mirovên me gihand hevûdu û hevkarî û yekitiya mirovên me xurttir kir.

Disa eşkere bû, ku tenê yê li ber xwe didin û yê piştigiriya berxwedankaran dikin, dikarin xwedî li Newrozê derkevin, ji ber ku Newroz serpehatina serhildan û berxwedana gelê Kurdistanê ye. Lewma Newroz, di diroka Kurdistanê ya nûjen de gihaye naveroka xwe ya nûjen. Di Newroza nûjen de, xwîna **Kawayê Serdemi Mazlum DOĞAN** heye. Lewma Newroz, ji bo gelê Kurdistanê ne cejnê şahî û dilanê ye. Gelên bindest ji xwe ne xwediyê tişteki ne, ku bikanibin ji bo tişteki cejnê şahî û dilanê bi rê ve bibin. Tiştê ku gelên bindest bikanibin bikin eve, ku ji bo rizgariya ji dilîtiyê, her tiştên xwe bizivîrinin serhildanê. Li ser riya serxwebûn û azadiyê ber bi Newrozê nuh ve...

Ew şêrê mezin Salihê dirêj:

Abdurrahman MOTOR

siva wan li ser rûpelên rojnameya Serxwebûnê gelek bi şoreşgerî û dilsozi da:

"Çi buhatiya jiyana di bin destê dijmin de tune. Ew ne jiyana e, belê di her kêliyê de mirineke reş i tariye. Jiyana rast, tenê di nava rêzên berxwedanê de vedibe."

Carekê dewleta faşistan çend serbaz û serleşkereki xwe şiyand ba pireka wî, ji bo xwe bi mirovayeti bidin xweya kirin. Daxwaza xwe ji pireka wî re wilo anin ziman:

"Em dizanin, ku Abdurrahman tê malê û diçe. Daxwaza me ji eve, ku rojekê, eger hate malê tu xeber bide me. Emê çend mehan wî bigirin û dîv re disa serbest berdin. Di vê yekê de rihetîya te ji wê çêbibe."

Bi canê xwe yê germ, bi welatparêziya xwe ya dijar, ku bi tu awayî tu caran îxanetî di ramanên wê re derbas nedibû, tiliya xwe ber bi çiyê ve dirêj kir û got:

de, gelek günêhên wî mirovê çete anin ziman. Gelek tiştên ku wî xayinê mezin li derdorên Kosarê, Serê Kehniyê û Cizira Botan pêkaniyên, danezane kirin.

Dema ez agahdar kirim, herim hêldoreka din xebatê bikim, nişan da, ku giring e em zanibin şerê me bi rêberiya karkeran û di bin ala wan de tê meşandin. Digot, belê di Kurdistanê de pêwist e mirov baş zanibe, çawa gundiyan rake ser piyan, çawa wan bike yek, çawa rayê tirsê ji dilê wan derxine. Disa daxweyan dikir, ku piraniya gelê me li gundan rûdine û lewma çarçivêka gelek pêwist iroj gundên Kurdistanê ne:

"Nabe mirov bikeve ber pelên avê. Gereke em zanibin çawa em keştiya xwe bigihinin beravên xilasi û rizgariyê."

Herdem bi firehî nişan dida, çawa mirov dikare bibe şoreşgerê

kuştibûn, hate hilandin."

Radyo ji destê xwe dani û bi hêrs got:

"De binêrin, vaye firokên mêtînger û imperyalîstan Kurdistanê bombe dikan. Ev tê maneya, ku êdî arteşa wan li ser erdê bê çare dimîne. Hejmara arteşa wan nikare mîzina şer ji bo wan biguhurine. Dixwazin bi vê barandina bombeyan tenê hima xwe bi gelê me xweya bikin û çavê gelê me bişikînin."

Dîv re bi dijarî lanetîya gel bi ser reformîstan, burjuwaziyan piçûk ên bê ber û pist, doxtorên ku cara dawî di sala 1979'ê de çûbûn Îsraîlê û hemû memurên sosyal demokratên Ewropayê, barand. Eşkere da nişandan, ku barandina bombeyan tê maneya, ku derdorên Çolamêrgê û başûrê Kurdistanê bi nezikahî rizgar bûne, lewma dijmin, nikare navçe-yekê bombe bike, eger hebû-

dikirin. Xebata me bi kollektîfî û xurtî derbas dibû. Bi ronahiya talimatên Serokatiya Partiyê û berçavdana hevalê Salih me xebat, li wê navçeyê berdewam kir. Heya ku bi temami armancên me pêk hatin û bingeha pêşvebirina kar, li gora berjewendên xebatê, li wir hate xurt kirin.

Hevalê Salih meşa azadiyê berdewam kir. Bi xurtî, tim livbaziyekê li dîv a din pêktani. Ala şehidan bilind û bilind radikir, heya ku zar û neviyên Îdrîsê Bêdlîsê careka din serê xwe hildan û vê carê ji, disa çînen serdest xulamtiya xwe ji bo dewleta faşistan re xweya kirin. Welatfiroş û bêbext, karin hevalê Salih bi gelek xîzî û bê şerefi şehid bikin.

Hevalê Salih, di nava kerwanê şehidan de ciheki gelek bilind girtiye. Buye sembola qehremaniya gundiyan Kurdistanê, mîranî û goridaniyeka bê tixûb. Lewma Serok li ser wî weha digot:

"Ew şêrê mezin Salihê dirêj."

Dewleta Tirkî bawer ne dikir, ku wê rojekê karibe hevalê Salih şehid bike. Lewma piştî şehidbûna wî bi 20 rojan, peyayên xwe şand û tîrba wî da vekirin.

Belê rasti, roja 3'ê Mijdarê şehidbûna heft hevalan di berxwedana Çiyayê Cudi de, bû pelekî diroka me ya bi rûmet. Berxwedana 1982'ê ya bi rêberiya rêheval Şahin Kîlavuz, berxwedana 9'ê Adarê ya rêheval Cahit, berxwedana 16'ê Nisanê ya rêheval Sefkan, berxwedana 21'ê Gulanê ya rêheval Xidir tîne bira mirovan, weke çawa ku şehidbûna hevalê Salih, şehidbûna hevalê Hasan Cabadek tîne bira me.

Lê belê dirok tu caran nikare bi şûn ve vegere. Di diroka Kurdistanê de êdî cih ji bo tari û dûmanê nemaye. Roj bi roj, Partiya me bandev û baniyên nuh vedigire, bi xwina şehidan radibe jor û baniyan. Di karvaniyê de û bi karê kêlî bi kêlî, bi lez xurt dibe. Şexsiyeta militanên PKK dibe pola di jiyana şoreşa rizgariya netewê Kurdistanê de. Gelê me di bin ala Eniya xwe ERNK de gihiştîye yekitiya xwe ya konevani û bi biryarî û vaye di bin ala Arteşa xwe ARGK de bi lehengi şer dike û ber bi pêş ve, ber bi rojên serxwebûn û azadiyê ve dibeze.

Em soz û peyman didin hemû şehidên xwe, ku em girêdayî bi riya wan bimin û şehidên serxwebûn û azadiyê bikin alên serfiraziya şoreşa gelê Kurdistanê, em herdemê hazi-riya gavên nuh bikin ji bo Kurdistanê, da netewê me ji bi ronahi û serbilindî tevli kerwanê mirovatiya pêşverû bibe û li ser riya meşa ber bi pêş ve çuyina mirovatiyê cihê xwe bigire. Tenê bi vî awahî em dikarin biranina rêhevalê Abdurrahman MOTOR û rêhevalên din ên şehid, fahm bikin û bersiva doz û rûmeta wan di jiyana xwe de temsîl bikin û fermanên şehidan bi cih binin. Ev ji tê maneya parastin û pêşvebirina xebatên şoreşê, ku di bin ala PKK de, wan bi xwina xwe dane destê rêhevalên xwe û gelê Kurdistanê.

Belê! Abdurrahman MOTOR ji aliye kesên, ku di konevaniyê de ji pozên xwe dûrtir nabinin, ango rewşenbîrên burjuwaziya piçûk, bi hişki û sertiye gelek dihat rexne kirin. Ji aliye din gelek kin û nefret ji bo wan kesên ku pîrsîgîreka netewî dikirin riya pandoziya xwe, di dilê wî yê tîji evin û hêviyên mezin de, di hundirê wî de mîna çiyayên giran cih girtibûn. Bi biryar û qirarên xurt wusa digot:

"Çiye, gereke di Kurdistanê de tayên reş û sipî ji hev rind cuda bibin? Dîvê bi ronahi û eşkeretî qalîteya welatparêziyê bê xweya kirin. Kesên, ku hunerên xwe mîna yên melayiketan dan xweya kirinê, rewşê baş dizanin, lê belê bi hemû hebûnên naveroka xwe dijminahiya gelê Kurdistanê dikan."

Tim bi dilsozi nişan dida, ku îxanet li herderê mîna hev îxanet e; li bakur, başûr û rojhilata giring e bigihîje bersiva xwe ya şoreşgerî.

Mîranî û lehengiya, ku hevalê Salih nişan dida, dibû bingeha tîr-seka giran ji bo dijminan. Lewma dijmin bê tebat hemû keftûleştên xwe dikirin, ku hevalê Salih ji holê rakin. Belê hesreta wan ew bû, ku hevalê me bi saxî bigirin.

Bi şerhîniyeka gelek xurt hevalê Abdurrahman MOTOR, erdnigariya Kurdistanê; çiya, gelî û asêgeh ji bo stratejiya rizgariya netewî û şerê gelî bikartani. Lewma ev hesret her tim di ber dijmin de ma, heya kêliya dawî ya jiyana wî. Dewleta Tirkî faşist, ji bona wî "terrorist" nişan bide, şev û rojan bangeşiya xwe li diji şexsiyeta wî dikir. Wêneyên wî li hemû karakol, yekitiyên polis û cendîrman belav kiribûn. Daxweyani kiribûn, ku diyarîyeka gelek mezin heye ji bo kesên ku Abdurrahman MOTOR ji ortê rakin, bidin girtin an kuştin.

Roj bi rojê, hin bêhtir bi birdozi û ramanên Partiyê, bi rêberiya Serokatiya Partiyê ve xwe girê dida. Roj bi rojê bilindtir dibû ji bo bigihîje ronahi û rastiya şoreşa Kurdistanê. Di nava karvaniya welat de gelek fêr û tecrube girt. Hema ji bo hin bêhtir kesbûna xwe bike mîna polayê, xwe gihande çarçîva Rojhilata Navîn û di Akademiya Mahsum KORKMAZ a Leşkerî de demeke dirêj tevli pratîkê bû. Li wir, disa nimûneyekî ji mîranî, dilêrî, cesaret û fidekariyê bû. Bi tevayî şexsiyeta Kurdekî şervanê çiyân dida nişandan.

Dewleta Tirkî faşist, bê hedar destê xwe dirêjî hemû pêt, azine û bikaranînen dij-mirovayeti dikir. Disa bi bê şermî û rûreşî bangên xwe-bi-dest-dayînê ji bo wî bilind dikir. Belê hevalê Salihê dirêj, ber-

"Waye Abdurrahman li serê vî çiyayî ye, vî çiyayê li pêşiya we xweya dike. De xwe biavêjin halê. Herin, herin Abdurrahman li wir e. Belê, Abdurrahman tê malê, eger hun hevqasî mîr in çare û rê ji xwe re peyda bikin."

Gotinên vî jina Kurd mîna qurşînan li meji û canê peyayên dewletê ketin. Giraniya wan gotinan ew bû, ku ji devê jineka Kurd derdiketin. Jineka, ku zilm, zorî û pikoliyê napejirine û banga berxwedanê dike û jiyana rast tenê bi çiyân ve girêdayî dibîne.

Li hemû hêlên welat hevalê Salih, giraniyeka mirinê li ser dilê kesên şelanker, diz û tîrsonek bû. Carcaran awir li wan tûj dikir. Navê wan diavê listeya mirinê. Salih dikir, ku ew ji serî ta binê lingên xwe bihejin:

"Çiqasî mirovên çete û hevxeberkarên dijmin hene, giring e bigihîjin bersiva xwe. Cezayên xwe bi mirinê bigirin. Dûriya wan ji navenda şerê serxwebûnê, nabe asteng li pêşiya dayîna bersiva wan."

Carekê hevalê Salih, ji toreya gelêrî çiroka "Mehkema Şevê" bo me şîrove dikir. Di dawîya çirokê de mîr nûçeya kuştina hevxeberkarê dijmin ê bi navê Seydo Bakir, ji wî re got. Wê çaxê bi lingê xwe gumênî ji erdê anî û weha got:

"Ha... ha! Vaye mehkema şevê eve. Ez wusa dibînim."

Dîv re, di nava peyvandina xwe

profesyonel, bi seranserî li banga şehidan û riya wan xwedî derkeve. Bersiva qîr û hawarên dilîyên şer ên di hundirê zindan û dadgehên dagirkeran de bide. Hevalê Salih şev û rojan mîna hev kar dikir û disa digot:

"Hey wax çî teng e ev demê me!"

Bi lez û bez ji ciheki diçû ciheki din. Ji gundekî diçû gundekî din. Ji bo kesên, ku ziman-dirêjî dikirin, teşqelan derdixist û wusa digot:

"Di malê wan de, disa emê êrişê bibin ser wan. Emê bikin, ku ew kerafiye vexwûn. Belê, disa pêşvebirina xebatê wê bike, ku ew di nava gemara berjewendên xwe de bifetîsin. Bi rasti, gereke mirov carcaran zendên xwe ji bihejîne."

Hemû taybetiyên hevalê Salih ên şoreşgerî, herdem dihelîn, ku mirov girêdayî biranînên wî bimîne. Sala 1985'ê roja 15'ê Tebaxê, bi xwe roja yekemîn a cejna qurbanê ji bû. Bi hev re, em komek xort li mala welatparêzekî rûniştî bûn. Hevalê Salih pîrsî, ji bo çî ev cejn wê diroki bimîne? Dîv re bi firehî li ser giringiya Hilpişkîna 15'ê Tebaxê axiftin kir. Tiliyên hevalê Salih li ser derziya radyoyê bûn. Derzi bada û bire li ser nûçeyên xeberên izgeya Ankarê. Radyo digot:

"Refek ji firokên arteşa me li bakurê Iraqê lêdanek giran li qampên terorîstên cudakar xistin. Heyfa livbaziya ku wan a 11'ê mehê pêkaniyên û 2 serbaz û 3 serleşker

nên wî hin tede mabin û disa eşkere xweya dibe, ku êdî grupên şerê serxwebûn û azadiyê, li başûrê Kurdistanê cihê xwe xweş girtine. Dida eşkere kirin, ku bi aktîfî karê hêzên rizgariyê tê meşandin û barandina bombeyan li aliye tixûbê din nişan dike, ku perçeyê başûr ji nuh ve bi ramanê nûjen tê tevgerandin, nexweşî û bargirani ji mêtîngeran re çêdibin.

Careka din di sala 1986'ê de, di bin germiya rojeka havînê de, em gihiştin gundên Mîrdînê yên bi navên G..., R..., C..., B..., S... û C... Vê carê, hevalên Cahit û Dijar ji bi me re hebûn. Piştî ku em derbasî mala welatparêzekî li gundê S... bûn, bi lez hevalê Salih delamet û vatîniyan di nava me de belav kirin. Perspektîfan û riya kar, ji me re nişan da, daku bi pelên tariyê re em dest bi karvaniya xebata xwe bikin. Bi xwe ew derdor, demeke dirêj di bin posîdeyên kevneperestên netewî de mabû. Belê, di dema dawiyê de bi riya çend xortên ku rastîyan naskiribûn, xebata me derbasî vî navçeyê ji bûbû.

Li wir, jineka welatparêz hevalê Dijar nas kir. Bi navê wî yê rast bang li wî kir. Navê hevalî Mistefa bû. Me tevan li çavên hevûdu nêrî û em kenîyan. Dijar got:

"Maxa, em mîna roviyên dîv bi zengil in."

Bi canê xwe yê şad û rûkeniya xwe Dijar, em tim germ û dilovan

Piste-pista xwuşkên Rûkenê yên piçûk

Bi dengeki gelek nizm û hêdi,
Narinê weha di guhê Mizginê de digot:

-Hemo ji çû. Şeva bihuri di navbera bavê min û diya min de dengeki hêdi dihat. Eger ez ne şaşbim, li ser pêwistiya çuyina Ferhad diaxifin. Kurê meta min Şero berî du mehan çuye. Bi xwe ji, salekê ji Ferhad piçûktir e.

-Belê, mûn ev guman dikir. Ez di vê bir û baweriyê de bûm. Berî heft-teyekê, dema ez di civina li taxê çêbû de hazir bûm, hevalên Partiyê biryar û berhemên Kongreya Sisiyan tanin ziman. Pir bi ronahî yek li du yekê dipejlandin.

Rast e xwuşkê, bibuhure hevalê, hina salên me ji dehan derbas nebûne. Belê ma wê çi bibe, eger rêheval me di nava rêzên xwe de qeblû bikin? Hina çinginiya gotinên hevala Rûkenê di guhên min de ne, gava destana keçeka Viet-Kongê ya ku ambareka kolonya-listan hemû TNT peqandi, digot. Ax...ax, çi dilaneka xweş e eger heval razi bibin û delameta peqandina baregehê Xeyri Kozakçioxlu bidin destê min. Wê çaxê bila dirok li ser “Ermekeya” piçûk, ku fermandareki kolonyalistan kuştî, nivisi bana. Wêneyên min wê li ser rûpelên pêşin yên Serxwebûn, Berxwedan, Dengê Kurdistan û hemû rojname û kovarên Partiyê, Eniyê û Artêşê wê hatibana weşandin. Navê min wê di rêza şehîdan de, li jêrê navên Mazlum, Besê, Azime ûhw. hatiba xwendin. Bê guman, wê Serok ji li ser min axiftinekê bikira, belki min axiftina li ser hevalê Egid dirêj bihata...
Narinê, qurbanê? Ma dibe ev xewna me rojekê di karvaniyê de pêkbêtin, dibe rojekê em wusa bi hev re bi çek û ruxtên giran di nava rêzên pêşmergeyan de bimeşin?

Derbasi aliyê din ê celdê bûn. Li wir, li ser diwarên avahiya “adaletê”, hina berrmayên sloganên hevalan nivîsibûn, xweya dikiran. Hindeki bi zehmeti dihatin xwendin. Narinê, di bin lûvên xwe de hêdi hêdi wan dixwend:

“Hertîşt ji bo rizgarkirina parçeki ji axa welat!

Bijin PKK. ERNK û ARGK! Biji Serok APO!”

Dûv re, bi hev re derbasi çarçivekê bûn. Di navê de senemeki Kemalê faşist danibûn. Li dorê çembereki serbazan pêwani dikir. Narinê û Mizginê, hema axiftina xwe her berde-wam dikirin.

-Emê vi senemi gêr bikin, bixin bin lingan. Ji nuh ve emê vê çarçivê ava bikin û nav lê bikin... Çarçiva Mazlum DOGAN, tu dibêji çi?

-Ne hevala Narin! Hemû çarçivên welat bi navê Mazlum kom dibin. Divê mirov navê bajêr deyne “bajarê Mazlum.”

-Rast e... Mizginê belê ka bibêje, te belavoka “Yekitiya Xortan” xwend? Hina di bala min de ye, digot, “Giring e hemû çîn û birên gelê me yên welatparêz di bin ala ERNK de bibin yek, ji bo rizgariya netewa Kurdistan. Hemû hebunên xwe di vê riyê de seferber bikin.” Ev tê maneya, ku li dora ERNK avakirina yekitiyekê heya girsên zarokan. Nemaze avakirina yekitiyên karkeran, jinan, xortan û hunermendan. Lewma giring e em karê xwe yê di nava zarokan de bigihinin koçberên rêkxistinî û şiyar kirinê yên bilind. Ma ne rêhevalên Partiyê di civina dawiyê de nişandan, ku hemû karên me, pêwist e li ber ronahiya xwîna şehîdan pêkbên. Giring e qenaleke xurt ji dan û standinê çêbibe. Hemû liv û tedbirên dijmin em bidin ber çavan, nûçe û agahiyan di dema xwe de bigihinin hevalan. Bi rastî, zarokatiya me gelek delivan

dixe destê me, ku em bikaribin wan karan bikin, ên ku mezin qet nikarin bikin

Dem, li gora saeta Ankarê heftê sibê nişan dida. Narinê û Mizginê berê xwe dabûn dibistanê. Di nava xwe de li ser rengê xebatên bi dizi dibin, rewşa hebûna rejimeke faşist û xwinoxwar ku darê zorê dihejîne, dipeyivin. Ev bi xwe talimatên Partiyê bûn, ku mirov nedikari qet sistî û nermiyê di karvaniya wan de pêk binc.

Ji nişkan ve herduyan xwe avêtin ser kêleka celdê. Çend tomofilên alarmê mina bruskê bi lez dihatin. Derdor, bi dengê gazi û hewara alarmê dagirtin. Ji bo Mizgin û Narinê, ev nişana pêkanîna livbaziyeke gelek xurt bû. Çuyina hevqasi tomofo-

lên alarmê, dihat wê maneyê ku kuştî û birindar ji aliyê dijmin gelek in. Narinê dikir, ku bide liliyan. Lê belê ji xwe re got:

“Bila cihan tev zanibe, ku gavên me di cih de ne, meşa me leheng û qehremanan e.”

-Hey ho çi rêberek hekim e ev Serok! Di axiftineka dawiyê de dibêje, “Giring e mirov hemû hebûnên dijmin bide ber xwe, da ji holê rake. Ji generalan heya direkên telefonê.”

Bi van raman û bawerîyan axiftinên xwe domandin, heya ketin sûrha dibistanê. Bi lez û pir bi eşkereti nişanên keyfî şahiyê di ruyê zarokan tevan dihatin xwendin. Çavên zarokan mina gulên biharê şewq didan. Hemû zarokan leyistokên xwe bi dileki bi hêrs û caneki bilind pêktanin. Bi rastî liv, çûn û hatina zarokan ne tişteki normal bû. Mirov dizani, ku tişteki bi bin ve wan digihine hevûdu. Helbet hêvi û omîdên wan mina hev di jiyane de, bi rêzê ketine di nava karvaniyê

Dersa min: -HERE û WERE-

Mehmedê Kemal

Li Deşta Amedê gundek hebû. Navê wî gundi M... bû. Mala X... çend sal berê xaniyek li wî gundî kiribûn.

Lê mîna li hemû gundên Kurdan, li vî gundî jî lihevexistin û fesadî hebû. Hîn demek kin derbas nebibû, lawê X... ji bo erdê gund hatibû kuştin.

Wan jî, ji ber dubendiyê mîna bi hezaran gundiyên Kurdan mala xwe ji gund barkiribûn, hatibûn bajarê Amedê. Sal derbas bibûn, zarokên wan jî mezin bibûn. Dema çuyina dibistanê ji bo zarokan hatibû. Mîna piraniya Kurdan, wan jî daxwaz dikir, ku zarokên wan herin dibistanê. Bixwînin, bibin zîlamên mezin û ji nezaniyê xelas bibin...

Wê salê, zarokê wan Mehmed mezin bibû. Divîbû ew biçuya dibistanê, bixwenda û bîba zîlamekî mezin, nola dixtoran, parêzgeran ûhw... Ji dil û can amadekariyên Mehmed û dibistanê wî dikiran. Ji Mehmed re desteyek cilên nuh dan çêkirin, cohtek solên nuh kiribûn. Çi ji bo Mehmed pêwist bûn, wan gişt kiribûn û amade kiribûn.

Rojekê kalê wî destê Mehmed girtibû û biribû dibistanê, wî dabû nivîsandin. Mehmed gelek kêfxweş bibû, ji ber ku wê biçuya dibistanê. Dayika wî tim û tim pesna dibistanê ji bo Mehmed dida û digot: “*Lawê min dibistan gelek baş e. Tu wê ji xwe re hevalên nuh nasbikî. Ji dibistanê, tu wê gelek tiştan fêr bibî. Tu wê fêrî nivîsandin û xwendinê bibî. Lê gava tu ji dibistanê vegerî mal, pêwiste tu tiştê ku li dibistanê fêr bibî ji dayika xwe re ji bêjî...*” Mehmed bi van axaftinên dayika xwe, gelek şa dibû û dixwest rojek berî rojekê here dibistanê.

Mehmed tinaziya xwe li birayê xwe dikir û digot: “*Ex ê din mezin bûme, ez dê herim dibistanê û dayê, her rojê wê diravan bide min, ez wê ji xwe re nohkan û şekiran bikirim.*”

Gava li derve bi hevalên xwe re gokê (talê) dileyist, tim û tim qala çuyina xwe û dibistanê dikir.

Demek derbas bû. Dema destpêkirina dibistanê hatibû. Wê rojê şahiyeka mezin li mala Mehmed hebû. Xuşk û birayên Mehmed, gişt li ser seriyê wî civiya bûn. Cilên wî yên nuh li wî dikiran. Yekî pora wî şeh dikir, yekî solên wî dixist lingên wî, yekî çenteya wî ya nuh, pênus û pirperên wî amade dikir. Gişt bi xweşî ketibûn dora Mehmed.

Piştî tagtê, birayê Mehmed ê mezin destê wî girt û ber bi dibistanê ve çûn. Berî ku ji xêfî derkevin, Mehmed destên mezinên xwe maçîkir û sê caran danî ser eniya xwe. Dûvre dayika wî carek din dest bi şfretan kiribû û başiya dibistanê ji wî re gotibû.

Gava Mehmed û birayê wî yê mezin ji malê derketin, dayika wan rabû kuzek tişfî av li ber deriyê xêfî reşand, ji bona ku tu bela bi serê zarokan neyê.

Gava Mehmed bi birayê xwe re gihîşt ber dibistanê, te ax biavêta erdê li erdê nediket. Ji ber ku dibistan nuh destpêdikir, bi hezaran zarok li dora dibistanê hatibûn ser hev.

Dayika hinekan bi wan re hatibû, birayê hinekan bi wan re hatibû. Te digot, wê rojê tevayî zarokên Amedê li wir bûn. Hinek zarok digiriyan, hinekan şerm dikir û hinek jî bi dil xweşî li pêşiya avahiya dibistanê, li nik dê, bav û birayên xwe divehesin.

Mehmed li zarokan nêrî û ji birayê xwe re got: —*Keko, ma gelo ev zarok gişt wê werin dibistanê?* —*Erê keko, gişt wê werin dibistanê.*

Demek derbas bû, zingiloka dibistanê lêxist. Zîlamek derket ser pêlekan û kaxezên di destê xwe de yeko yeko xwend. Navê zarokan digot û bang dikir: “*Bêvan zar bila here bêvan cihê!*” Ji ber ku Mehmed bi Tirkî nedizani, gava navê wî hatibû xwendinê, birayê wî bi wî re çûbû. Gava mêrik navê zarokan gişt xwend, birayê wî heya mezela dibistanê bi Mehmed re çû hundurf. Mezel şanî Mehmed dabû. Giring bû, ji wê rojê pêve, Mehmed hertim bihata wê mezelê. Dûvre birayê wî, wî maçîkiribû û ji bona ku tiştan ji xwe re bikire, bîstûpênc çexî dirav dabuyê.

de. Roj, weke rojeka bi xweşî, hêvi û mizginên mezin dihat xweya kirin.

Dema nivrojê ji dibistanê vege-riyan mal. Bi zanebûn rîya xwe guhartin, da ji ber nexweşxaneya dewletê re derbas bibin. Li wir, bi rengeki gelek tunde liv xweya dikiran. Tomofilên alarmê diçûn û dihatin. Kuştî û birin-darên wan gelek bûn. Lewma, hemû nexweşên sivil ji nexweşxanê der kiribûn. Serbazên dijmin li ber diwa-ran dilerizin. Ji tîrsa mirinê çavên wan tari dibûn. Bang li hev dikirin û digotin:

“Ulan, ma wê ev 23 roj xilas nabin, berê ku Apoci me bikujin! Xwedê bike, ku mala dewletê bişewiçe, kevi-rek li ser ê din nemîne!”

Mizginê û Narinê sozekê ji bo civinê dan hevûdu, ku xwendina pir-tûka “Berxwedan Jiyan e” berdewam bikin. Ji hev veqetîyan. Dema gihîştin malê, izgeyên (radyoyên) vir û dere-wan weha digotin:

“Li gora deng û behsên ji Ajansa

Anadolu ya niv resmî gihane me, di şeva derbas buyî de, pozberîyeke dijarw çêbuye, li gundeki dora Diyar-bekrê, 150 km. nêzikê tixûbê Suriye, di navbera yekitiyên artêşê û terori-stên Kurd de, yên ku dixwazin wela-teki Marksist-Leninist li rojhilat, ba-şûrê-rojhilatê Tirkîye ava bikin. Di vê pozberiyê de serbazek hatiye kuştin û yek birindar buye. Terorist, bi lez ji derdorê xwe belav kirine, lewma artêş niha operasyoneka gelek xurt li diji wan pêktine.”

Belê hejmara tomofilan û qedexe-kirina nexwşanê ji bo sivilan, dere-wên wan êşkere dikiran.

Nûçe, ji yekî gihan ê din. Dora êvari herkeseki rastiya livbaziyê di-zani. Ev livbaziya bi serkeftinî pêkha-tibû, nişana derbaskirina biryarên Kongreya Sisiyan gelek bi aktîfî, di warê karvaniyê de dida xweya kirin.

Belê, Mizginê wê mezin bibe... Li kêleka Narinê wê şer bike û bi dilsozi ber bi rojen pêş ve here.

Di navbera deh kêliyan de, pîrekek hate hundurê mezelê. Got, “*Roj baş!*” Yên ku bi Tirkî dizanin, wan jî got, “*Roj baş!*” Dûvre zarok danîştin (rûniştin) cihên xwe.

Mehmed ji xwe re heyirî mabû. Li mamhostaya xwe dimeyzand. Dirbên wê, ne mîna yên xuşk û dayika wî bûn. Kincên wê bi şêweyeka din bûn. Lêv û rûçik, çav û birh bi boyaxên sohr û reş hatibûn makyaj kirin.

Mamhostayê dest bi karê xwe kir, yeko yeko navên zarokan xwend. Yên navên wan dihat xwendin, radibûn serxwe û digotin, “*Buradayim! - Ez li vir im!*”

Kêliya dora Mehmed hat, rabû serxwe, lê ji ber ku bi Tirkî nedi-zani, nekarî bêje, “*Buradayim!*” Mamhostaya wî li wî nêrî û têgihîştê, ku Mehmed bi Tirkî nizane. Bi destan gote wî rûne. Piştî ku mamhostayê navê zarokan gişt xwend, dest bi axaftinê kir û got:

—*Navê min Nîlûfer e. Paşnavê min Çûbûk e. Zarokoo! Ez bawer dikim, ku em wê hevûdu baş fahmbikin. Lê ez dibêjime we, divê hun çi tinaziyan û rûtehlîyan nekin. Divê hun her di dema xwe de werin dibistanê. Lê ya ji giştan pêwistir eve, divê hun ji vê rojê pêve, hew bi Kurdî biaxifin. Divê hun tenê Tirkî biaxifin. Heke ez bibînim hinek ji we bi Kurdî diaxifin, ez wê ya nemayî bînim serê we.*

Zarokno! Heye ku hun bibînin, hinek zarok bi zimanê Kurdî biaxifin. Divê hun ji min re vê yekê zû bêjin. Hun têgihîştin ne we?

Rastî Mehmed tişteki fahmnekiribû. Roj derbas dibûn. Ji tirsan Mehmed nediwêrî bi hevalên xwe re bi Kurdî biaxife. Dilê Mehmed gelek şikestibû. Ne dilxweş bû. Tiştên ku dayika wî gotibû û yên li dibistanê dida berhev, lê nediketin serê wî. Gava Mehmed ji dibistanê vedigeriya malê, dayika wî ji wî dipirsl:

—*Lawê min tu vê rojê çi fêr buyî?*

—*Ez çi tişteki fêr nebûme.*

—*Çawa tu fêrî tişteki nebuyî?*

Bi girîn:

—*Ez ji te re dibêjim, ku ez tişteki fêr nebûme!.. Mamhostaya me, bi zimanê me napeyive û nahêle ku em Kurdî biaxifin. Dibêje, kî Kurdî biaxife, ez wê lê bidim û bikujim. Ji ber vê yekê, em newêrin bi hev re bi Kurdî biaxifin. Dayê! Ez naxwazim herim vê dibistanê!.. —Ne... ne lawê min! Çawa tu naçî dibistanê? Dibistan gelek başe. Divê tu bixwînî û bibî zîlamekî mezin. Xem nîne, hêdî hêdî tu wê hînî zimanê Tirkî jî bibî.*

Li ser van gotinên dayika xwe, Mehmed her rojê mîna berê diçû dibistanê û dihat malê. Rojekê mamhostayê ji zarokan pirsî, bavê wan çi karî dike. Zarokan yeko yeko bersivên wê didan. Dor hatibû Mehmed . Ji ber ku Tirkî nedizani, ji hêrsa dest bi girînê kir.

Mamhostaya wî got:

—*Çima tu digirî lawê min?*

Mehmed jî bi dengekî nizm û bi Kurdî got:

—*Ez bi Tirkî nizanîm.*

Çima ku Mehmed bi Kurdî axiftibû, mamhostayê pir hêrs bû û ji wî re got:

—*Zû danîşe cihê xwe kuçik! Nexwe ez wê li te bixim! Tu çawa bi min re bi Kurdî diaxifî seyê se!*

Mehmed bi lez û kele-girî rûnişt cihê xwe û dest bi girînê kir. Dûvre mamhostaya wî hat çend şîrmekan (şeqaman) li nav çavên wî xist û gotê:

—*Zû bisekine, nexwe ez wê hîn pirtir li te bixim seyo!*

Mehmed ji tirsan, dev ji girînê jî berda. Piştî ku wê rojê dibistan belav bû, Mehmed bi kela girînê bera xwe da malê. Gava gihîşt malê û çavên wî li dayika wî ketin, dest bi girînê kir û çenteya xwe avêt aliyekê. Bezî himbêza dayika xwe. Dayika wî, bi wî rewşa wî heyirî ma. Wê jî wî himbêz kir, çar-pênc caran çavên wî maçîkir û ji wî pirsî:

—*Lawê min çi bi te buye? Çima tu digirî?*

Mehmed bi dengekî girinê, serpêhatina xwe û mamhostayê ji dayika xwe re got û dawiyê bi dengekî sist:

—*Dayê ez naxwazim herim dibistanê!*

Dayika wî jî bersiva wî neda, ji bona ku negirî. Mehmed çend rojan neçû dibistanê. Lê dayika wî bi gotinên xweş dilê wî dîsa xweş kir û bi vî awahî Mehmed dîsa dest bi dibistanê kir. Lê gelek dem der-bas bibû, Mehmed hînî Tirkî nibibû. Her carê gava ji dibistanê bihata malê, dayika wî ji wî dipirsl:

—*Lawê min dersa te çiye?*

Mehmed jî tim û tim digot:

—*Dayê, dersa min: -HERE û WERE- ye!..*

SILAVEK BO DOST Û YARAN

Cankurd/1988

Silava min hejari bibin bo dost û yarên min
Ji dildari û dilnazî bibin bo wan du çavên min
Eve zû de ji wan dûrim hema naçin ji bira min
Weki bilbil dinalinim, birindar û hejarim ez...

Eve her sal dibe bihar, dibe xweşî li gundê min
Binefş û gulşen û sunbil dibin mêhvan li baxê min
Ji her alîki Kurdistanê dengbêjên welatê min
Ditên şahî û Newrozê, tenê dûrim ji cejnê ez...

Dilê min girti jeng û toz li durî te delala min
Ji boyî te ketim gorê, reş û tarî jiyana min
Bi roj û şev dikim hawar li min guhdare çala min
Hemû yar diçin ba hev tenê bê te dimînim ez...

Dilê min her tîji pêlê ji hozanan û hizrên min
Ji axin û ji fixanan xuşina çem di singê min
Gur û keftar û marên reş civine tev di rêka min
Felek hare û canbaze, gelo çibkim û çî bêjim ez?...

Welato ez nema rûnim ji sotina di cergê min
Gelek hogir û rênasan, gelek dost û birayên min
Ji bo carek te aza kin ketin gorê li dora min
Li şûn şêran dikim hawar, li dûrî te diqêrim ez...

Dila carek tu aza bî, tu rizgar bî welatê min
Bila deynin du kûlên reş li her alyên di gora min
Tenê bo te şemala min hene hêvî di jîna min
Li dergahê te westa me, bî eşqa te dijîme ez...

Eger bîmrim bila negrîn xuh û dayik ji boyî min
Nekin qêrîn nekin nalin jin û zaro li dora min
Tenê pençek ji axa sor bila binin ji gundê min
Bila deynin li ser gorê, bî bêhna wê dihoşim ez...

MIROVEK JI GUNDÊ GELHOKÊ

Mirovek ji Gelhokê bê kûf
û pir difikirî
Çima ku li ser erdê wî,
genim di wextê xwe de
nedihat şînî
Bi gêjbûna tevîfhevî û
bi her quwweta jê hatî
Dixwest genimê xwe bi destan
bikişîne jorî
Di wê xebatê de pir westiya
û li serê wî hat gêjî
Gihîşt nav malê û dît
ku mêhvan rûniştî
Ji wan re got:
"Mirim ji xebata dijwarî
Min alîkarî kir ji bo mezinbûna
genim bi zuyî"
Zarokên wî revîn ser erdî
lê hema çî bibînî
Serê genim ketî jêr
û ba tev li hev dayî

Wusa tê li serê mirovî
dur an nêzik bi piranî
Pir hene bê bawerî!

Her genim ji wî re giring wextê wî
Divê têde bijî

Raste ku ji her tiştî re, dema
wî ji wî re divê. Lê belê em vê ji
xwe re nekin mane û şert û bî vê
yekê em bîmînin li malê rûniştî.
Vê rojê dema şer e. Dema şerê
bo rizgarkirina Kurd û Kurdistana
nê ye. Bi berxwedanê, bi çek û de-
banan wê Kurdistan bêtin da-
mezirandin.

Bingeha rizgariya me li ser
erdê me hatiye danîn. Tovê aza-
diya Kurdistan li axa Kurdistanê
xweş hatiye reşandin. Av û tava
Kurdistanê jî, xweş navdar û bi
nav û deng e.

Tovê gelê Kurd, di dîrokê de
pir caran jî erdê bi zilm û zorê
hatiye kişandin. Her mabû rayê
tovî, di binê erdê de veşartî û
kesî bi hebûna rayê Kurd nedi-
zanî. Gava em dîroka Kurdistana
nê binin ber çavên xwe, em dibî-
nin ku berxwedana gelê Kurd he-
ya vê rojê tim û tim buye neyarê
sitembarî û xwînxwariyê. Buye
rayê tovî, weke şûran xwe pe-
kandiye.

Lê belê em dibînin, ku tovê
gelê Kurd di van çend salên da-
wiyê de xweş şîn buye. Şîn buye
bi xwîna şehîdan, bi xwîna Egîd
û Hogiran.

Darê gelê Kurd mezin û me-
zin dibe, şîn û geş dibe. Kurd pê
dîlxweş û evîndar dibin. Ji wê
dixwun û vedixwun. Şîn dibe û
ronahiya xwe diavêje der û der-
dorên seranserê Kurdistanê. Mi-
rovek namîne, ku bi vê tirêjê pir
geş nabê...

Ji nêzik û dur, mirov dibînin
ku genimê Kurdistan di wextê xwe
de hat şînî. Ji vê rojê pêve, heya
yek Kurd di vê cîhanê de hebe û
bijî, darê Kurdistan wê di Kurdis-
tanê de serbixwe û azad be...
bijî, bijî!..

ZOR SPAS APO ZOR SPAS!

Zor spas APO zor spas
Zor spas ji Te re zor spas

Zor spas serokê PKK re zor spas
Reberê Kurdistanê re zor spas

Derketibûn xayin
Gel didftin nerast

Xebata Te re zor spas
Dftin û kirinên Te re zor spas

Ji hîm û baweriya Te re zor spas
Ji zanatî û ramana Te re zor spas

Ji vî erdî heya asman zor spas
Roniya Rojhilata Navîn re zor spas

Te derxist kevirên nerast ji nav me
Dîwarê gel pir şidiya zor spas

Gel tev li pişta Te ye
Dayik û bav li ba Te ne zor spas

Derketibûn holê ew kevneperest
Li derdorê digeriyan mejî nexweş

Tu serokê PKK her dem zor spas
Serxwebûn û azadiya Te re zor spas

Zor spas APO zor spas
Zor spas Abdullah OÇALAN zor spas

Şêradî / 1988

“Şerê li dijî kedxwaran şertekî namusê ye”

Dilbîrîn

Îro rewşa melayên welatpa-
rêz, ê din ne weke berî niha û bi
çend salan e. Em tev dizanin, ku
rizgariya welatan û gelên bin-
dest di bin rêberiya ramyariya
çîna kargeran û gundiyan e. We-
latên aza û serbixwe bi vê reyê
dihên damezirandin. Lê belê ge-
lek hêzên ku derketine, heya ni-
ha jî tenha olperest in an jî hinek
hene diyalektîkê dihênin ser zi-
manê xwe û zanistiya ramya-
riya karger û gundiyan mîna be-
nîgê di devên xwe de dicûn. Rew-
şa me gelek salan bi vî rengî bû û
hêzên vê nolê hîn jî di nav me de
hespên xwe dibezînin.

Gundiyan belengaz ên Kurdis-
tanê bi sê şeweyan hatibûn girê-
dan: Yek, bi koteka dewletên mêt-
tinger û faşîst; dido, axa û begên
me li ser singên me dibezîn û si-
sê, hinek sîmsarf bi navê welatê
me û çînen bindest dikiran û jiya-
naka saltanatî dijiyan. Xwedî-
yên van xetan, şoreşa me mîna
agir bi me didan nasdan, daku we-
latê me di destê wan de bimîne.

Lê belê di sala 1984'ê de, roja
15'ê Tebaxê, di bin rêberiya ram-
yariya karger û gundiyan bingeha
heka ji pola li welat hate avêtin.
Me melayên Kurdistanê jî, me
rewşa xwe ji ber çavan derbas
kir. Em jî têgihîştinê û me dît,
çiyê ramyariya karger û gundi-
yan, rizgariya gelan û welatan
bi çî rengî ye. Di sala 1987'ê de,
em 15 melayên Kurd, me civînek
di nava xwe de çêkir. Me 15 me-
layên welatparêz, me biryar girt
ku em ji bo rizgariya welatê xwe
di nav gelê xwe de xebatê bikin.

Me dest pêkir, ku em di nav
gel de axafan çêbikin. Me ras-
tiyan digot gelê xwe. Li ser van
bingehên jêr me xebata xwe do-
mand:

1- Li ber şîrovekirina ayetên
Xudanê pak, naskirina namusa
gelê Kurd. Ji ber ku, yên bi na-
mus, di karakolên dijminan de
di bin lêdanê de ne. Parêzkarên

namusa me dagirtine zindanan
û wan didin ber îşkencan.

2- Xwedî li axa welat der-
ketin. Ji ber ku em gişt dibînin,
dijminan axa me, welatê me birî-
ne û em bê war mane.

3- Xwedî li Kurdîniya xwe der-
ketin. Ji ber ku, gelek ji me îba-
deta xwe dikiran, lê xwedî li bîr û
baweriya neteweyî dervediketin.
Mêtingerên faşîst navê Kurd û
Kurdistan jî qebul nakin û gava
em behsa van bikin, di mizgef-
tan de me didin ber feleqê û li me
dixin.

Hevalno! Em tev dizanin, he-
ke em xwedî li welatê xwe û gelê
xwe derkevin, hemû taktîkên dij-
min vala ne û wê vala jî bîmînin.
Xuda jî gotiye: "Serê bê namus
naçê bîhuşê!" Ez jî dibêjim, ê
ku xwedî li welatê xwe derna-
keve, ew bê îman e û namusa
wî tune ye. Şerê li dijî kedxwa-
ran, şertekî namusê ye. Tu kes
nikare xwe li hemberê şerê na-
musê, şerê welat û gel bigire...

- Her bijî yekîti û tevgera gelê
Kurdistan!
- Bijî serxwebûn!
- Bijî Partiya Karkerên
Kurdistan (PKK)!
- Bîmîrin faşîzm, kedxwarî û
koletî!
- Her bijî têkoşerên li ser serê
çiyayên Kurdistanê!
- Bijî serok APO!

(...)

Hevalno! Ez dixwazim çend
helbestan ji bo welatê xwe xuya-
bikim. Heke ev helbest di rojna-
meya me Berxwedan"ê de bên
weşandin, ez wê dilovan bibim.
Hêviya min ew we, ku helbestên
min bigihînin welatparêzên Kur-
distanê...

Welat kehniya zêran e
Dayika keç û kuran e
Ma em nexwun ji çî re ye?
Hoy lezo lezo lezo...
Welat şêrîno ezo
Şoreş meşî da bilezo

Doza xuşk û biran e
Mirin deynê kesan e
Bê al nayin em rê ye
Hoy lezo lezo lezo...
Welat şêrîno ezo
Şoreş meşî da bilezo

Ev şerê netewî ye
Welatê min bê xwedî ye
Hildin ala Partî ye
Hoy lezo lezo lezo...
Welat şêrîno ezo
Şoreş meşî da bilezo

Ev roj roja şoreşê ye
Danîn şerê çekdarî ye
Va da li me ronahî ye
Hoy lezo lezo lezo...
Welat şêrîno ezo
Şoreş meşî da bilezo

DAGIRIM

We da beyaneka pîroz bi xum-xum û nalîn
Dahat dengê bilbilan bahozan û şahîn
Em tev bixwînin bibin zana û hîn
Da em rûnin nav baxçeyan dîlxweş û jîn
Pir şêrînî tu hevalo bi hisreta Mem û Zîn

Weke damaran li ser tene Dîcle û Ferat
Bigirîn û binalin ne hedar e û ne tebat
Sê hezar sal in ev nalîn ji te dihat
Dibuhurê ji ser dil û hinavan kul û şewat
Pir şêrînî tu hevalo bi hisreta Mem û Zîn

Va hekîm û nûjdar hatin li ber serê te ne
Rihan û beybûn dihejin ew sosin bêhna te ne
Dîlxweş û şadî şêr û piling Bêrivanên te ne
Çavên reş û belek hêvî û evîndarên te ne
Pir şêrînî tu hevalo bi hisreta Mem û Zîn

Va tu gihîştî bi das û mekût li nav te ne
Te dan ber bayê rizgarî keç û kurên te ne
Serxwebûn û berxwedan li cîhanê şanê te ne
Kesk û sohr û zer serfirazî û nîşanê te ne
Pir şêrînî tu hevalo bi hisreta Mem û Zîn

GAV BI GAV XAKA KURDISTAN

Êrdimeka niştîman ku gelek împaratorî nekarîne vebigirin

B Ê D L Î S

- III -

CIHÊN DANÎŞVANIYÊ Û REWŞA BELAVBÛNA ŞENÎ

Êrdima Bêdlîsê erdimek ji yê Kurdistanê ye, ku hejmara şênî roj bi roj zêdetir dibe û şênîye Bêdlîsê ji gelek êrdiman bêhtir ji vi alî pêş ve diçe. Êrdima Bêdlîsê li başûrê rojavayê Zîreya Wanê dimine û ji aliyê başûr bi Sêrê, ji aliyê rojava bi Muşê, ji aliyê bakur ji bi Agirî hatiye zivirandin. Şênîye erdima Bêdlîsê bi girani li derdoreni geli û newalan diçe. Li erdima Bêdlîsê bajarê mezintir û bêhtir pêş ve çuyitir navenda Tûxê ye. Rewşa erdimê evê:

Hejmara şênî : 329. 000 kes
Piveka erdî : 8.551 km²
Tundbûna şênî bo her km² : 38,5 kes
Navçeyên Bêdlîsê : Elcewaz, Tûx, Xêlat, Xîzan, Mirtax (Motkî)
Hejmara qopaniyan : 19
Hejmara gundan : 264

Li erdima Bêdlîsê şênî ji gundan tî navenda bajarên. Lê di şênî ji sedî şeş, piraniya şênî li gundan dimine. Lê ji ber bûyerên koç kirinê, ev hejmar roj bi roj kêmîr dibe û şênîye li bajarên bêhtir dibe.

Çiyayê Nemrûdê û gundekî Xêlatê

Navenda bajarê Bêdlîsê: Berî ku Çemê Bêdlîsê bigihe Besta Amedê, çem li Çiyayê Torosê newalekî kûr vedike. Bajarê Bêdlîsê di vê newala kûr de ava bûye. Erdê cihê Bêdlîsê gelek ne rast e; tev gir û girasê ye. Bilindahiya navenda bajarê Bêdlîsê ji derya ye li dora 1.500 metran e. Aboriya bingehîn xwe li ser xwedî kirina pezi bilind dike. Ji pezi ji bêhtirîn mîh ten xwedî kirin.

Hejmara şênî 77.295 kes e. Piveka erdî 1.631 km² ye û ji bo her km² ji 47 kes dikevin. Qopaniyên bi navên Bolûk-yazî, Çukur, Narlîdere û Sarikonak û 43 gund bi navenda bajarê Bêdlîsê ve girêdayî ne.

Elcewaz: Li keviyeka bakurê Zîreya Wanê li ser qontarekî çiyê hatiye ava kirin. Li Elcewazê di navbera Çiyayê Sipanê û Zîreya Wanê de erdekî rast heye, ku ev ji bo çinandinê rêda û dest-dayî ye. Gel, debara xwe bi xwedî kirina pezi û zîreata pêktine. Bili zîreata di zêviyan de û hebûna gelek gûzan, herweha mîh û bizin ji ten xwedî kirin. Li Elcewazê karê mîşên hingivin ji berfirê e.

Hejmara şênî 23.483 kes e. Piveka

Bajarê Tûxê li keviya Zîreya Wanê

erdî 812 km² ye û ji bo her km² ji 29 kes dikevin. Qopaniya Goldûzû û 25 gund bi Elcewazê ve girêdayî ne.

Xêlat: Li keviyeka bakurê Zîreya Wanê li ser kendalê girekî hatiye ava kirin. Diroka navçeya Xêlatê gelekî kevin e. Bi hezaran sal e, ku Xêlat cihê rûniştinê ye. Gelek caran bûye naven-dekî pêwîst. Gelek împaratorî û mîrk-darî ev der ji xwe re naven-dekî hilbijartine. Debariya gelê navçê bi xwedî kirina pezi dibe. Karên destî yê mina

kes dikevin. Piraniya şênî li gundan diçe. Qopaniyên Geyikpinar, Kavakbaşî û Meydan û 42 gund bi Mirtaxê ve girê-dayî ne.

Tux (Tatwan): Li başûrê rojavayê Zîreya Wanê li keviya avê hatiye ava kirin. Xakerastên li keviyê Zîreya Wanê û xaka li dîmenên Çiyayê Nemrûdê ya li aliyê rojhilatê erdê Tûxê ne. Li erdima Bêdlîsê, Tûx bajarê pêşveketîtir e. Sedema vê jî evê: Ger ji derveyî tixûbên erdimê û ger ji ji nava tixûbên erdimê gelek mirov koçberê Tûxê dibin. Têvgera koçber bûnê xwe li vir navendi dike. Ev rewş ji hinde pîrsgirêkên civakî yê mina xaniyan û her weke din ji der-xistiye holê.

Hejmara şênî 65.512 kes e. Piveka erdî 1.235 km² ye û ji bo her km² ji 53 kes dikevin. Ji sedî 62 ji şênî li bajarê Tûxê diçe. Bi Tûxê ve, qopaniyên Kûçûksû û Reşadiyê û 42 gund girêdayê ne.

(Hejmarên li jor tev ji îstatîstîkên sala 1980'an hatine wergirtin.)

REWŞA ÇANDÎ

Di serpêhatinên çandî yê erdima Bêdlîsê de posîdeyên hilbirina civakî, avahiyeke civakî ya girtî û pêwendiyên şexitî û axatî ten ditin. Li derveyî van şopên bajarvaniyên kevnare, şopên koçeran ku ji erdimên din hatine û konên xwe li vir danine, li vê erdimê zengîni tevli kombûna çandî ya erdimê kirine. Bûyerên serpêhatinî û sedemên olî niha ji hebûna xwe berdeham dikin.

Piştî salên 1960'an pêve kapitalîzma Tirkî kete erdimê. Li bajarên hinde guhartin çêbûn, lê li gundan tiştek ne guhurî. Kapitalîzma hin nekariye posîdeyên xwe li gundan kûr bike. Avahiya civakî ya girtî li gundan hin ji hev vene-bûye, ji ber ku pêwendiyên axatî, şexitî û eşîrvanî gelek xurt in û posîdeyên kapitalîzme ji jar û tenik mane.

Cil û temilên erdimê yê xwecih û netewî ne. Mirov serpêhatinên xwe yê di ve ware de hin ne guhartine. Bi piraniya zarokên piçûk kirasên serpêhatinî li xwe dikin. Mîr, şal û şapîkan dikişînin ser bejna xwe. Şal birê xwar û şapîk ji birê banî yê van cilên Kurdî ne. Li kêleka şal û şapîkan şîwutkên stûr û derdor xemilî ten girêdan. Li serîyan ji puşiyên ji çawên stûr hene. Navê van puşiyên an egal an ji kefi ne. Goreyên mîran ên ji hiri ji xemilî û gelek rengin in.

Jinên Bêdlîsê ji kirasan li xwe dikin. Mil û çengên kirasan dirêj û lewendî ne. Jêrê kirasan ji gelek fireh e. Caman

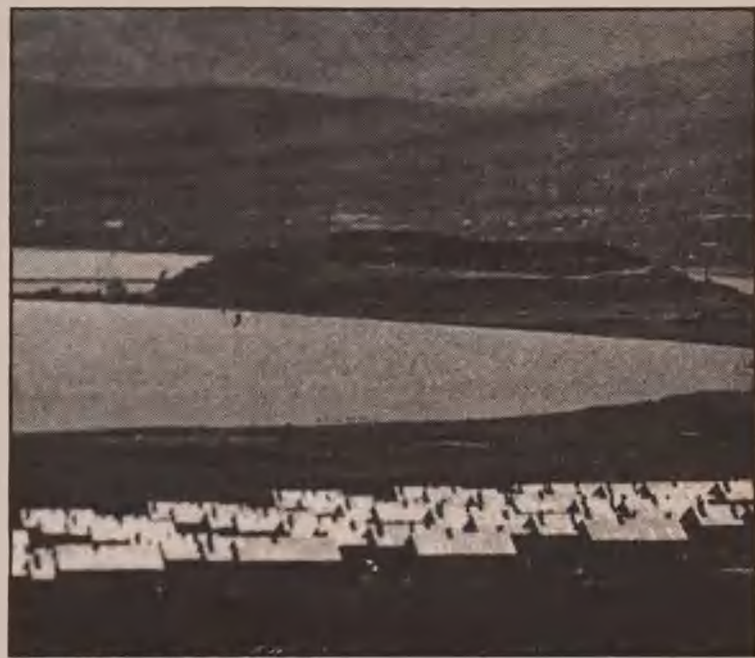
çend kiras bi hev re û li ser hev ten li xwe kirin. Ev hejmara kirasên li ser hev li gora rewşa aborî diguhire. Li serîyan ji kofî hene. Aliyên enî yê kofîyan bi zêrên rêze-rez ten xemilandin. Kiras û cilên din tev gelek rengin in.

Herçiqasî li erdima Bêdlîsê gelek pez tî xwedî kirin ji, xwarina goştî li erdimê gelek kêr e. Lê rastî ev rewş ne tenê li Bêdlîsê wusa ye, bi girani li tevîya Kurdistanê rewşeke wê nêle heye. Ji ber ku gelê me di nava xîzanî û belengaziye de avjenî dike. Mirovên me berhemên pe-zên xwe bi girani ji bo debariya xwe difiroşin. Heke xwedî kirina pezan rîya debariyê yê yekemîn be, ev rewş hin ji serdesttir e.

Li erdima Bêdlîsê nîrxên folklorî û wê-jeya gelêrî dewlemend in. Gelek stran, lori, payizok û goranî derbasî jiyana gelê derdorê bûne û bûne hevîrê govend û folklorê. Bi hezaran gotinên pêşîyan, galegal, çirok û qoçanî bûne perçeyek ji jiyana gelê erdima Bêdlîsê.

Dimenek ji navçeya Elcewazê

Bîrê ji bajarê Tûxê û Zîreya Wanê

REWŞA ABORÎ

Hilbirin û berhemên zîreata li Bêdlîsê kehnîyên bingehîn ên debariyê ne. Piraniya şênî xwe bi hilbirina çandîni mijûl dike. Di xebatên aborî de xwedî

kirina pezan ji cihêkî pêwîst digire. Bêhtirîn mîh ten xwedî kirin û paşê ji bizin ten.

Piraniya axa Bêdlîsê çiyager e. Klîma erdimê ji gelekî hişk û diwar e. Lewma hilbirina çandîni gelek pêş ve ne çûye. Li ser erdên ku ten çandîni ji sedî 95 de xîl û zad tî hilandin. Bi piraniya jî genim tî hilandin.

Tûtina ku li Bêdlîsê tî hilandin bi tixûb e, lê gelek bi nav û deng e. Tûtina Bêdlîsê sert e û ne weke tûtine erdimên din e. Ev tûtîni di Fabrikaya Çixaran a Bêdlîsê de tî bi kar anîn. Ji vê tûtîne berî niha çixara bi nave "Doxu" dihat çêkirin. Niha ji çixara "Bêdlîs" ji vê tûtîne tî çêkirin.

Herweha hişînahî ji li Bêdlîsê hene. Bi piraniya gûz û kelem (lahana) hene.

Daristanî ji pêş ve çûye. Daristanên erdima Bêdlîsê erdekî biqasî 125.460 hektaran digirin. Ev ji dibe ji sedî 32 ji hemû erdê erdima Bêdlîsê. Darên daristanan bi girani darên berrû (mazi) ne. Lê bêhtirî 20 şeweyên darên berrû li Bêdlîsê hene.

Li erdima Bêdlîsê bili Fabrikaya Çixaran, Saziya Goşt û Masiyan ji heye. Girêdayî bi ve saziyê li navçeya Tûxê Kombîneya Goştî heye. Hinde saziyên din ên piçûk ji li erdima Bêdlîsê hene.

REWŞA RIYAN

Riyê pêwîsttir e li erdima Bêdlîsê riyê Erzerom-Çewlik û Muşê ye, ku ji aliyê bakurê rojava tî. Ev rê bi tevayî bi asfaltê çêbûye. Ev rê ji aliyên Diluk, Ruha û Amedê tî. Li nezîkî Bêdlîsê ev rê, xwe digihîne riyê Elezîz, Çewlik, Muş û Tûxê. Riyekî tîrenan e pêwîst ji ji Bêdlîsê

derbas dibe, ku Ewropa bi Rojhilata Navîn ve girê dide. Ev rê ji bajarê Stanbolê destpêdike û ji ser bajarên Eskişehir, Ankara, Sêwas, Meletî û Elezîz digihe Tûxê. Li bajarê Tûxê, li berava Zîreya Wanê ya bi navê Tûx dawî dibe.

AGIRÊ RIZGARIYÊ MEZIN DIBE NIHA DOR HAT BAJARAN...

Di meha Çiley 1989'ê de, têkoşîna me ya rizgariya neteweyî pêşveçûnê herî pêwîst jiya. Di navbera dewleta Tirk a mêtînger û faşîst li hêlekê, hêzên me yê rizgariya neteweyî û gelê me li hêla din de, li hemû qadan şerekî dijwar birêve ket û birêve dikeve. Ji bona ku mohra xwe li pêşveçûnê bixin, di vê mehê de berxwedan û îxanet, şerekî ser bi serî û dijberî bilind kirin. Nimûneyên ji bo vê yekê, di vê mehê de gelek xwe şanî kirin. Piştî ku çend bêbext xwe dan destê dijmin, mêtînger bawer kirin, ku wê di vê sala têkoşînê ya nuh de, têkoşîna me ya rizgariya netewî binkeftî bikin û xwestin vê derfetê ji xwe re biqulibînin heviyeka mezî. Ji hêlekê xebitî li çar aliyên Kurdistanê û heya bajarê Stanbolê bi operasyonên leşkerî yê tunde mirovên me bigirin û xebatên me birîndar bikin, ji hêla din jî li du hev bangên bêbextî û xwebîdestdayînê bilind kirin. Piştî ku hêviyên wan ên lîkîdasyonê di avê de çûn û hêviyên ku provokasyonê derxistibûn vemirîn û bi vî awayî di sala 1988'ê de tiştek nekete destê wan, vêca xwestin bi hewleka dijwarî bikaranînan pêşve bibin. Di sala 1985'ê de li Şemzînan û derdorên Şemzînan pîlaneka îxanetê hatibû derxistin. Niha jî pîlaneka wusa, ji bo êrdimeka gelek firehtirîn û bi armancên zêdetir, dixwazin birêve bibin. Ji ber vê yekê hemû hêzên xwe yê polîsî û leşkerî, hemû xulamokên xwe yê bêbext û provokatoran tevgerandin û tevî arîkariya rojname û weşanên xwe êrîşbaziyeka derfireh birêve xistin.

Li kêleka bajarên Kurdistanê yê mîna Amed, Sêrt, Mêrdîn, Bêdlîs, Dîlûk, Ruha û Çolâ-

Li Frense deh saliya damezirandina PKK hat pîroz kirin

Roja 28'ê Çilê li bajarê Dreux welatê Frense, sersaliya damezirandina dehemîn a PKK hat pîroz kirin. Ji ber hinde sedeman, sersalî bi derengî hat pîroz kirin, lê şadîmanî gelek bi dilxweşî û dilovanî derbas bû. Bêhtirî 2000 welatperwer begdar bibûn. Ji destpêka şadîmaniyê heya dawiyê, dirûşmên bi awazî hatin bangkirin. Eywan bi lêdana çepikan bi berdewarî dihejî. Dilxweşî û heyecana girsên gel, gihabû bandevên xwe. Mêhvan, di peyven nav xwe de, digotin, ku "cara pêşemîn e em rastî şeveka hevqas rind dibin."

Bernameya şadîmaniyê, bi silava bîranîna şehîdên şoreşê

mergê, li bajarên metropol ên Tirkîyê mîna Stanbolê jî, rewşeka cengê ya bi rojan hat jiyanîkirin. Operasyonên rêz bi rêz pêkhatin. Her kevî û enîşk bi kûrî hatin sehkirin. Bêhtirî 3000 Kurd, tevî jin, mêr, xort, kal û zarokan hatin girtin û ji lêdanan hatin derbaskirin. Gundîyên Kurdistanê weke di rojên pêşemîn ên hatina cuntaya faşîst a 12'ê Êlûnê de, dîsa rastî lêdanên komî, mişxetebûnî, tazîkirî û h.w. bûn. Bikaranînan derî mirovayetî bi serê wan de hatin. Di nivê şevan de êrîş hatin ser malan, tevî tehdît û sîxefan malên welatperweran tarûmar kirin. Ji kalên 90 salî heya keçîkên 11 salî, mirovên me dîsa dagirtin karakolan. Zarokên dibistanan bi dorfirehî pîrsyar kirin. Mirovên bê gûneh hatin hingavtin, kop û seqet ketin. Bi gliyên nerast, xwestin ku mirovên me hinde tiştên nekîrîne, bipejîrin. Kin bê gotin, bayê terora mêtîngerîyê, dîsa bi hemû posîdeyên xwe, xwe dage-rand. Mirovên me carek din li pêşîya çavê cihanê, ji cendera zilmê û zînatê hatin derbas kirin.

Base, tiştê ku hovîtîya mêtîngeran wusa dijwar kiribû çibû? Çima mêtînger wusa bi yek carê dest bi operasyonên dorfireh kirin? Çima Kurdistan dîsa gund bi gund, bajar bi bajar dagirt kirin?

Bersiva van pîrsan di gotîneka waliyê mêtînger de eşkere tê ber ronahiyê: "PKK ê din xwe li bajarên jî rêxistin dike." "PKK xwe amade dike, ku di bajarên de ji livbaziyan mezî pêkîne, lewma çekan ji xwe re komdike!"

Tiştê ku mêtîngeran xistibû nava tîrsê û bibû sedem, daku Dûmahîsk di rûpela 21'an de

destpêkir. Paşê bernameya şevê bi sê zîmanan hat pêşkêş kirin. Cihê pêşkêşkirina barnamêyê, bi wêneyeka Sekreterê Gelemperîya PKK rêheval Abdullah OÇALAN, amblema PKK, wêneyên endamên PKK ên navendî ku şehîd ketine û bi nivîseka "Bijî serok APO" ku bi ronahiyên kesk, sor û zer tîrêjî dida, hatibû xemilandin. Piştî xwendina xoşxaneyê "Ji bo PKK", Koma Stranan helbestên şoreşgerî xwend. Bername bi hozan Seyltxan domar. Dûre axa-feka konevanî li ser têkoşîna PKK a deh salan hat pêşkêş kirin. Koma Serhed govendên Dûmahîsk di rûpela 24'an de

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Mêtîngerên ku amadekariyên qirkirinekê dikin bayê terorê li Kurdistanê dadigerînin

Hovîtîya mêtîngerên Tirk ên faşîst a li dijî gelê me, xwe gihand koçberên nuh û bilind. Ji meha Kanûnê 1988'ê vir ve, pêşemîn li Botanê, li gelek bajar û gundên Kurdistanê, mêtîngerên hov operasyonên leşkerî birêve dibin. Bêhtirî hezar mirovên me hatin girtin û ketin bin lêdan û îşkencê. Di nav mirovên me de, ku rastî van her babê bikaranînan derî mirovayetî bûne, gelek zarok, jin û kal jî hene. Mêtîngerên Tirk ên ku bi çavsofî êrîşî gelê me dikin, bi pêşvebirina van bikaranînan, amadekariyên qirkirinan dilezînin.

Gava em van çend mehên dawiyê binîn ber çavên xwe û lîbîkolîn, emê xweş bibînin ku gihaneke hovîtîya mêtîngerên Tirk a li dijî gelê me gihaneke kîjan bilindahiyê. Bi kîşandina maskeya demokrasiyê li ser rûçîkên xwe, mêtîngerên Tirk dixwazin bikaranînan xwe yê hov û hingavtînan xwe ji gelên cihanê veşêrin. Xebateka dijwar di vê pîrsê de birêve dibin. Bi buyarên vî dawiyê, çetîr derkete ronahiyê, ka mêtîngerên Tirk kîjan bikaranînan li ser gelê me pêk-tînin.

Li Kurdistanê niha yek gund tenê nemaye, ku rastî lêdan û îşkencan nebuye, ku gundî di qada gund de nehatibin hingavtin, û para xwe ji operasyonên leşkerî nestandibin. Çuqas serdestiya mêtîngeran li Kurdistanê tenik û sisttir dikeve, hevqas jî bêtîr bikaranînan xwe zêde dikin û dilezînin. Mêtîngerên Tirk bi gêjbûna hêdî-hêdî binkeftina xwe, êrîşî gelê me dikin û ji bona ku temana xwe bindeki din jî dirêjî bikin, xwe ji çî bikaranîneka dirinde dûr nagirin.

Di bin hovîtîyeka wusa, mêtînger dixwazin, arîkariya gelê me ya ji bo têkoşîna rizgariya netewî birawestînin. Dixwazin, ku gelê me xwedî li serxwebûna xwe dernekeve û lewma mêtînger serî didin wan nimûnên hovîtîyê ku mêtîyê mirovan nekaribin wan fahmbikin. Bikaranînan hingavtînan ên ku bi destê mêtîngeran bi tundî tînin domandin, ji bo pêkanîna van armancên mêtîngeran tînin birêve birin.

Mêtîngerên Tirk bi metodên (azînen) şerê taybetî dixwestin di sala 1988'ê de têkoşîna me ya rizgariya netewî binkeftî bikin. Lê belê negihan armancên xwe. Ala berxwedana ku PKK bilind dike, hîn bêtîr li baniyan hat pêldan. Ev rastî, mêtîngeran xist nava hêrs û diltengiyê. Di encamê de, bi çavsofî û devbî-xwînfî destpêkirin ku êrîşî gelê me bikin.

Operasyon di meha Kanûnê 1988'ê de destpêkiribûn. Yekîtîyên cenga taybetî li derdorên Îlloh, Farqîn, Qubîn, Mîsric, Sêrt û Şîrnexê bi sedan mirovên me yê bê hay û ji rêzê girtin. Dûre jî operasyonên xwe dirêjî derdorên Cizîra Botan, Hezex, Midyad, Girêkamo, Kerboran û Mîstbînê kirin. Li vir jî bi sedan mirovên me bê pîrs û pîrsyar hatin girtin.

Dûmahîsk di rûpela 22'an de

- Di operasyonên leşkerî de, li bajarên Îlloh, Sêrt, Şîrnex, Farqîn û Cizîra Botan bêhtirî hezar mirovên me hatin girtin. Operasyon tevî hingavtînan û lêdanên gelek dijwar berdewarî dikin. Mêtînger, serî didin azînen derî mirovayetî.
- Şeniyê gundê Cînbirê (Yeşilyurt) bajara Cizîra Botan, dengê xwe li dijî hingavtînan û êrîşan bilind kir. Bikaranînan derî mirovayetî, ji hêla gundîyan hatin protesto kirin. Gel, li ba saziyên mîrî gliya xwe kir. Cizîra Botan xwe gihandiye rewşa serfîhdanekê.
- Protestoyên dorfireh li dijî êrîş û bikaranînan mêtîngeran ên li ser gelê me birêve ketin. Mêtîngerên Tirk wê bersivên tewan û gunehkariyên xwe bi hezaran caran zêdetir bigirin...

Li dijî pîkolîyên politîk ên emperyalîzma Almanya Rojava Berxwedana Kurdên konevanî yê girtî û livbaziyan hevkarî û piştgirtiyê

Bi armanca rakirina pîkolîyên li ser Kurdên konevanî yê ku li Almanya Rojava girtî ne, welatperwerên Kurdistanê livbaziyan xwe yê protestoyê didominîn. Weke nûçeyên gihane rojnameya me, billî Alî Haydar Kaytan, girtiyên din ên şoreşger jî, dest bi livbaziyan xwebirçîhiştîne kirine. Şoreşgerên konevanî, bi armanca protesto-kirina pîkolîyan, hoyên îzolasyonê û destureka taybetî ya li dijî xwe, dest bi berxwedana xwebirçîhiştîne kirine.

Serekdaderê Almanya Rojava, pîrsariyên li dermafê girtîyan di meha mijdarê de dawî kir û di Dadgeha Federal a Bilind de li bajarê Dûsseldorfê

daweyek vekir. Lê pîkolîyên li ser şoreşgerên politîk, bi derxistina destureka taybetî bêtîr hatin dijwar kirin. Bikaranînan ku ev destur dixwaze, di dîroka Almanya Rojava de, cara yekemîn e, ku tînin dîtin. Li gora daxwazên vî desturê, divê girtî rojê 23 seetan di hûcrên yek kesî de bimînin, seetek jî tenê bi serê xwe wê derkevin hewa standîne. Derî bi kîlîdên nuh tî têkûzkirin, hûcre tarî tînin hîştin. Ronahiyên heyin jî, carnan tînin vemirandin û bi vî awayî îşkencên psîkolojîk tînin bikaranînan. Dîtin merivan, hevdtînin, di mehê de tenê seetek wê bînin pejirandin. Bill rojnameyên "Hûrriyet, Mîlîyet, Ter-Dûmahîsk di rûpela 23'an de

Platforma Yekîtîya Şoreşgerî damezirî

NIVÎS DI RÛPELA 24'AN DE